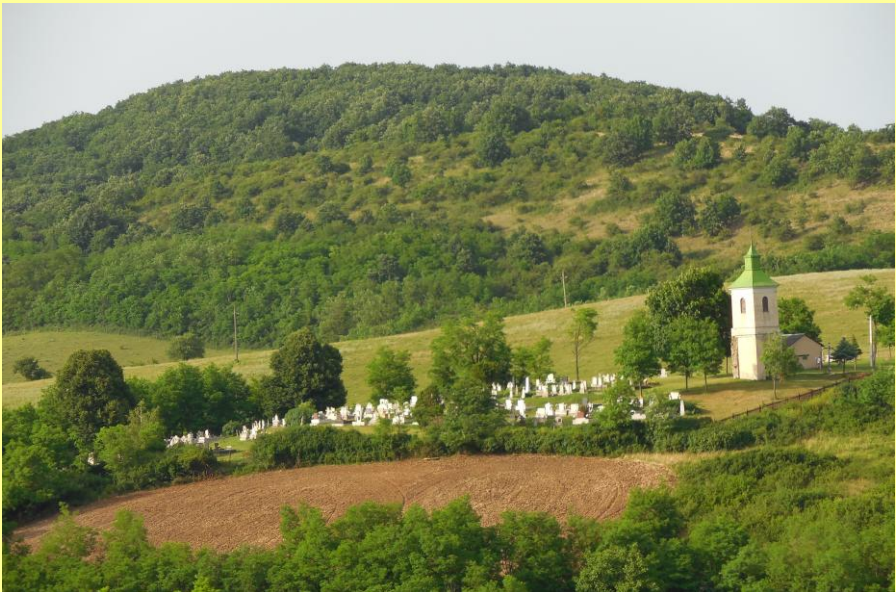

Cserhátszentiván 2015

**A Cserhátszentivániak VII. Világtalálkozója
2015. június 27-én,
a falu névadójának szentelt templom török
hódoltság utáni újraépítésének 256-ik
évfordulóján**

Írta és szerkesztette
Dr. Szalay Ferenc

A mozdulat ifjú művésze a világtalálkozón. Igazi átélés.

Cserhátszentiván 2015

**A Cserhátszentivániak VII. Világtalálkozója
2015 június 27-én,
a falu névadójának szentelt templom török
hódoltság utáni újraépítésének 256-ik,
és az új templom felszentelésének
73. évfordulóján**

Írta és szerkesztette
Dr. Szalay Ferenc

Tartalomjegyzék	2
Előszó	5
Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök köszöntő levele.....	6
A VII. találkozó programja.....	8
Visszaemlékezés a VI. Világtalálkozóra	9
Képek a Cserhátszentivániai VI. Világtalálkozójáról.....	13
Előkészületek a kultúrházban	14
Érkezés és regisztráció a kultúrházban.....	18
A szentmisén.....	24
Megemlékezés és koszorúzás a temetőben.....	30
A hősök és áldozatok emlékművének koszorúzása.....	40
Készül, elkészült és elfogyott az ebéd	44
A palotási „Kenderike” gyermek néptáncgyűttes műsora	51
Mese, riport, visszaemlékezések a színpadon	57
A Téka népzenei együttes.....	60
A Gödöllői Szent István Egyetem hallgatói és oktatói.....	63
Gyermekrajz kiállítás képei	68
Gyerekek, szülők, nagyszülők a világtalálkozón.....	76
Együtt voltunk. Találkozások, családok	87
Virágok Cserhátszentivánon a találkozó idején.....	93
A turai „Magyarok Nagyasszonya” kórus koncertje a találkozón.....	98
Bejegyzések az Emlékkönyvből (2014. évi bejegyzések).....	104
Fényképek az emlékkönyvbe beírókról	123

Cserhátszentiváni unoka cukrászati remeke	126
Az öregtemplom és a régi templom.....	129
Az új templom építése: Iványi kántortanító visszaemlékezése	142
Hogyan került a Szent Imre kép Cserhátszentivánra? Farádi Veres Izabella festőművész levelei és élete	146
„Szentiványi Szigethy”. Szigethy Éva íróő írása.....	151
Sándor Olivér építész visszaemlékezése	159
A hősök és áldozatok emlékműve. Sándor Olivér írása	163
Önkormányzati választás 2014	168
Csóré István, mint polgármester jelölt levele a választókhoz.....	171
Új polgármester és önkormányzati testület 2014-től	173
Megint változott a körjegyzőség. Fogadó órák.....	175
Falugyűlés 2014 decemberében.....	176
A következő falugyűlés	177
Az első angol nyelvi tábor Cserhátszentivánon.....	178
Angol tábor, ahol sokat tanultam (Fertőszögi Zsófi).....	181
„Cserhátszentiván éji álom” gyermekszemmel (Boruzs P/M) .	186
Falukutató tábor 2014	191
A jövőbe mutató múlt	199
„Tű fokán” fesztivál. Koncert a kultúrházban	202
Esküvők az Angyalkert táborban.....	210
Új vendégházak a faluban.....	216
Békéscsabáról Cserhátszentivánra	226
Ádvent 2014 Cserhátszentivánon	229
Karácsony 2014	243

A Nagy Háború (I. Világháború) cserhátszentiváni feljegyzések tükrében	247
Katonai kiképzés dokumentumai 1910-ből	251
Tábori levelek az I. Világháborúból	253
Zeller Bea gondolatai a mai Szentivánról.....	262
Cserhátszentivánért Alapítvány	265
Élhető Cserhát Világa Kiemelkedően Közhasznú Alapítvány	267
Elkészült a templomlépcső díszburkolata, kész a felújítás	269
Szilveszteri túra a Középhegy körül	273
Úrnapi körmenet 2015. június 7-én	281
Megújultak a padok a ravatalozóban	288
Kiegészítés.....	289
Köszönetnyilvánítás.....	290
Meghívó a VIII. Világtalálkozóra.....	291
Jegyzet és impresszum.....	292

Előszó

Ismét elmúlt egy esztendő. A cserhátszentivániaiak immár hetedik világtalálkozója alkalmából kiadott újabb „sárga könyvet” tartja kezében a kedves olvasó. Most már valóban sorozatról van szó. A borítólapon, a cím első sorában szereplő évszám most is a könyv megjelenésének évét jelöli, és nem a teljes kalendáriumi esztendőt. A tartalom az egyik találkozótól a következőig eltelt időszakot öleli át. Tehát a 2014-2015 évekről van szó, a határvonalat most is Szent Iván napja jelöli.

Már a tartalomjegyzék is mutatja az írások sokszínűségét, s azt, hogy ebben kis nógrádi faluban milyen sok érték van, mennyi minden történik, hogy vannak jelek, amelyek optimizmusra adhatnak okot. Persze a gondok is felsorakoznak, amit például az egyetemi hallgatók tudományos munkája is jól mutat.

A 2014 évi önkormányzati választások nyomán új polgármester és önkormányzati testület került a falu élére. A tervekről és a nehézségekről is olvashatunk e könyvben. Örömmel számolunk be számos eseményről, mint az első angol nyelvi táborról, az Angyalkertben rendezett esküvőkről, az alapítványok munkájáról.

Nagy öröm, hogy egyre többen jelentkeznek írásaikkal, hogy közkinccsé tegyék gondolataikat, dokumentumaikat és hogy fontos információkat osszanak meg e könyv útján is. Remélem, hogy ez továbbra is így lesz.

Ebben a könyvben is sok fényképet közlünk, amelyeket a visszajelzések szerint szívesen nézegetnek nem csak a hosszú téli estéken.

Köszönet mindazoknak, akik közvetve vagy közvetlenül hozzájárultak a találkozóhoz és e könyv megjelenéséhez.

Cserhátszentiván, 2015. június 16-án

Dr. Szalay Ferenc
egyetemi tanár

Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök köszöntő levele

Kedves Cserhátszentivániaiak!

Szeretettel köszöntöm a VII. Világtalálkozó résztvevőit.

A 2015-esztendő, VII. Világtalálkozó, XI. Váci Egyházmegyei Találkozó min-mind páratlan szám. Mit is jelentenek ezek a számok a Bibliában?

A hetes számmal kezdeném, mely a teremtés száma. Isten megalkotta a világot, benne az embert és mindenféle állatot. Ötös szám a csodálatos kenyérszaporítás, a tizenegyes szám az apostolok Júdás nélküli közössége. Mind-mind közösségalkotó számsorozat.

Az előbbi gondolatmenetet folytatva, Szentatyánk ebben az évben a szerzetes testvéreink szolgálatára hívja fel figyelmünket, mint egyházon belüli közösségre.

Az isten képmására teremtetett ember közösségi ember (...nem jó az embernek egyedül...), csak közösségben élhet. Minden közösség alapja a társadalom legkisebb sejtje, a család. Cserhátszentiván közössége is e magból táplálkozik, és egyre növekszik az évek során.

2013-ban a következőket írtam Nektek:

„Mit üzenhetnék Nektek az V. Világtalálkozóra?

Viccesen mondhatnám azt „amit tavaly”?”, de ez mégsem vicc, mivel most is csak a nógrádi dombok választanak el bennünket egymástól, csak egy ugrás a távolság közöttünk.”

Miért idéztem a fenti sorokat? Mert a szívemben hordozom Nógrád megye minden kedves lakóját, hiszen oly sok szeretettel vesznek körül bennünket egy-egy egyházmegyei találkozáson. Barátságuk, közösség iránti vágyuk, szeretetük megmutatkozik abban is, hogy ismét egy Nógrád megyei település közössége hívta meg a Váci Egyházmegye minden közösségét a júniusi találkozóra.

Imáimba foglallak Benneteket, szeretettel gondolok Rátok!
Főpásztori áldásomat küldöm!

Vác, 2015. június 27.

Dr. Beer Miklós
megyéspüspök

Cserhátszentivániai VII. Világtalálkozója

2015. június 27.

MEGHÍVÓ /PROGRAM

- 9.00 Regisztráció a Kultúrháznál,
A kiadvány átvétele
- 10.00 Hálaadó szentmise a templomban,
Temetők (katolikus, evangélikus, izraelita) látogatása
Emléktábla megkoszorúzása
- 12.00 A hősök-áldozatok emlékművénél emlékezünk
- 12.30 Ebéd
sertéspörkölt- a hús Balás István farmjáról
alsótoldi nyúl paprikás - a Lab-Nyúl Kft ajándéka
zöldség és gyümölcs – Fodor László vállalkozó
ajándéka Zagyvaszántóról
vendég-hozta sütemények
- 14.00 Közös program a Kultúrházban
Herencsényi Asszonykórus
Pannónia néptánc csoport Kerepesről
Kiállítás, gyermekrajzok megtekintése
Visszaemlékezések. A falu múltja, jelene és jövője
Szamuráj harcművészeti bemutató
- 17.00 A Téka együttes koncertje. Ének, zene, tánc
- 18.00-tól Bál, zenél Bacsa Tamás Kozádról
- Folyamatos programok: Családi és baráti találkozók,
Gyermek kuckó, játékok, beszélgetés, séta

Viszaemlékezés

Cserhátszentivániai VI. Világtalálkozója

2014. június 28, szombat.

Szentiványt szeretők találkozója. Őslakók, elszármazottak, letelepültek, pihenést keresők, és barátok. Világ? Külhon (pl. Bonn, Grenoble), Kárpát-medence, Nógrád, Felvég, Babos, Alvég, Part, Sziget.

VI. (hatodik), és (előjegyezhető!), mindig június utolsó szombatján. Szent Iván, azaz Keresztelő Szent János (egy)házáról neveztetik a falu 1087 óta. 1759-1941 között a június 24. utáni vasárnap volt a templombúcsú, bocsánat a VENDEGSÉG. Gyermekkorom nagyon várt, legszínesebb napja. Jöttek, hazatértek fakarusszal, „taxival”, motorral, „biciglivel”, gyalog. Templom, temető, ringlispíl, kocsma, bál, verekezés. Hát Te még élsz?, hogy vagy ?, család ?, hol laksz ?, miből élsz ?, emlékszel?, üdvözlöm!

2009 óta folytatjuk. Folytassuk!

A falu, a temető, a „kultúr” takarítása és berendezése, a bevásárlás, a disznóölés, sátorállítás, főzés, ... a már jól kialakult rend szerint történt. Dehogy történt, nagy szorgalommal végezte számos segítők.

Aki nem akart elkésni, odaért a szentmisére. A Csíkból származó istenszolga, Urus atya érzi, hogy mi mit érzünk. Nagyszerűen el is mondja.

A turai kántor-karnagy és kórusa gyönyörűen énekel, lélekemelő bemutatót tart a szentmise végén, színesíti a temetői, majd a hősök emlékművénél tartott megemlékezést. Tura. Ott volt káplán Murányi Miklós atya, s nyugdíjbavonulása után még vagy tíz évig Szabó István atya is itt szolgálta a lelkeket.

Temető. Főhajtás, koszorúzás, emlékfa meglocsolása a katolikus oldalon. Lelkészi áhítat az evangélikus ősök sírjánál. Ökumenikus

ima és ének. (ökumenikus = egységes, egységre törekvő, ≠ ökonomikus = gazdálkodási).

Izraelita temető. Kövecskék, koszorú, főhajtás.

Hősök és áldozatok emlékműve. Nevek, évszámok, sorsok. Ének, ima, koszorúzás (a két legidősebb férfi résztvevő, Szabó Gyula, Balás Jancsi), hála.

Disznópörkölt Noskó módra, találkozósok hozta sütemény-költevények, víz, üdítő. Egészségünkre.

Kultúrházi programok, beszédek, beszélgetések.

A palotási gyermekek fergeteges népi táncát áldozatvállaló szüleiknek (köztük Szondy is volt!) és lelkes tanáraiknak köszönhetjük. Tartós élményem, hogy átérezhettem közöttük az előadásra készülő Tökmag és barátai, öltöztető hozzátartozóik és felkészítőik hangulatát, lelkesedését. Örülök, hogy a „jutalmul” kapott szentiványi címerrel díszített torta-remekmű ízlett nekik.

A gyermek-foglalkozató most is nagyon kedvelt volt. Olyan jól érezték magukat, hogy most csak Schmidt Bogi jött fel a színpadra, előadva „A hét kecskegida” című kedvenc magyar népmeséjét..

Legnehezebb munkám minden évben a színpadi 3-5 perces „fellépők” rábeszélése.

Zeller Beatrix örült, hogy több évtized után rátalált a Csernus rokonságra.

Geiger József, a Parton nyaraló soroksári, a jobb kapcsolatépítés lehetőségéről, hasznosságáról szólt.

Benő Kálmán tanár úr emlékeit, falunkról szóló értékelését a 2014-es évkönyben (129. oldaltól) olvashatod. Egy tanévnnyit (1959) volt csak nálunk. Engem sajnos nem tanított. Gyurka tanító bácsi temetése előtt 5-6 órát együtt töltöttünk. Emlékezetes beszélgetésfolyam volt.

Cservölgyi Barna szívesen beszélt régi élményeiről, csillogtatta névmemóriáját.

A gödöllői egyetemisták falukutató munkájáról a kiadvány beszámol, én itt a regisztrációt végzők és a teremrendezők munkáját szeretném külön kiemelni és megköszönni.

A délután hangulatfelelőse a méltán híres TÉKA együttes volt. Udvari és színpadi zenéjük, színes és nívós hangszerismertetőjük gazdagító volt. Itt a primás, Kalász Máté a szentiványi. édesanyja Gyürky Marika és a „Szív csapat” kedves ajándéktárgyainak bevétele hagyományosan az Alapítványt gazdagítja.

Regisztráltak 274-en. Közülük legkorábban Szabó Gyula (1922), legkésőbb Murányi Boróka (2014) született. A fellépő vendégek zöme és néhány törzsvendég nem regisztrált. Igaz van mindig több olyan hiányzó, aki a „sárga könyv” miatt kegyes csalásra veszi rá jelen lévő hozzátartozóját.

Sárgakönyv? Évkönyv? Hat Világtalálkozó, 6 évkönyv. Több mint 2000 példány, 1116 színes oldal, igényes szerkesztés, képek. Szentivány. Írja, szerkeszti, kiadja, fizeti, cipeli, Dr. Szalay Ferenc (Semmelveis Egyetem, I. sz. Belgyógyászati Klinika). A felvidéki Diószeg szülöttje. A Professor Úr. Pihenni jött a községbe. Közösségépítő. Motor. Áldozatos gyógyító, elismert kutató (991 tudományos idézettség), keresett témavezető, nagylelkű mecénás. Szentiványi.

Sokan voltunk, jól éreztük magunkat.

Ne feledd:

- Itt(hon) otthon vagy, s ezt megtapasztalhatod legalább minden év június utolsó szombatján!
- Amiről nem tudunk az nincs. Öseid és saját szentiványi tárgyi és személyi emlékeit megoszthatod a honlap és a most olvasott Évkönyv segítségével, sokakkal.
- Örülünk, hogy volt időnk egymásra. Üdvözljük távol maradt szeretteidet is, s üzenjük: hiányoztak!

A szervezők nevében köszönet MINDENKINEK és Ady Endre soraival búcsúzom és hívogatok:

„Vagyok tékozló és eretnek,
De ott engem szánnak, szeretnek.
Engem az én falum vár.”

Murányi Gyula (Gyuszi)

muranyi.gyuszi@cserhatszentivan.com

06304002439

A képen Murányi Gyula (Gyuszi) konferál a kultúrházban

Képek a Cserhátszentivániaiak

VI. Világtalálkozójáról

2014. június 28.

A nap eseményeit illetően utalok Murányi Gyula (Gyuszi) írásos beszámolójára. Lásd a 7. oldalon. Az itt következő fényképek segítenek visszaidézni a szép napot.

A képeket egyrészt időrendi sorrendben, másrészt tematikusan csoportosítva szerkesztettem össze. Az egyes blokkokat külön alcímmel láttam el.

A cserhátszentivániaiak emlékkönyvébe éppen beírók fényképeit külön, a beírásokat faximile formában bemutató fejezet után illesztettem be.

Kérem, ne vegyék zokon, hogy részben helyszűke, részben ismerethiány miatt nem mindenkinek a nevét tudtam feltüntetni a képaláírásokban. Remélem azonban, hogy mindenki örömmel fedezi fel saját magát, gyermekeit, unokáit, rokonait, barátait, ismerőseit, a tájat, a helyet, ahol együtt lehettünk.

A köszönetnyilvánítás fejezetben sorolom fel azok nevét, akik a felvételek készítették, s e könyv rendelkezésére bocsátották.

Előkészületek a Kultúrházban

Érkezés és regisztráció

A szentimisén

Megemlékezés, koszorúzás a temetőben és az emlékműnél

Készül, elkészült és elfogyott az ebéd

A palotási „Kenderike” gyermek néptánc csoport bemutatója

Mese, riport, visszaemlékezések a színpadon

A Téka népzenei együttes

A Gödöllői Szent István egyetem hallgatói és oktatói

A gyermekrajz kiállítás képei

Gyermekek, szülők, nagyszülők, rokonok a világtalálkozón

Együtt voltunk, találkozások, családok

Virágok Cserhátszentivánon a találkozó idején

Dr. Szalay Ferenc

Előkészületek a Kultúrházban

Bizony, a festés utáni takarítással kellett kezdeni.
A képeken: Murányi Gyula (Gyuszi), Dérné Vincze Éva,
Kenderfi Miklós, Farkas Tibor és Bocsor Ede

A terem előszítésén dolgoznak

Felkerül a poszterállványokra a Zeller Beatrix által készített családfa. A képen Bea, aki készítette, és Andorkó Ferenc, aki segít felhelyezni.

Felkerültek a gyermekrajzok is az állványokra.
A színpad virágdíszítését Sándor Mónika készíti.

Érkezés és regisztráció a kultúrházban

Fent: Boruzs Petra, Molnár Nikolett, Buti Ágnes, Kútvolgyi Viktória.
Mindenki kapott nyakba lógatható névtáblát, egy zöld textúrárszatyrot és a Cserhátszentiván 2014 című „sárga könyvet”.

Dr. Szalay Ferenc fogadja és köszönti Balás Istvánt (Jancsit), aki minden évben hazajön a találkozóra Németországból, Bonnból

Diákok is segítették a regisztrációt. *Fent:* Boruzs Petra (szemben) az angol nyelvi tábor tagja. *Lent:* A Szent István egyetem hallgatói

Az adatok felírása megkönnyíti a következő évi szervezést

Fent: A zöld szatyornak sikere volt.n Mónika ajándéktárgyainak bevételeét most is a Cserhátszentivánért Alapítványnak adományozta.

A regisztrálás helyszíne a Kultúrház volt a Kossuth úton

Képek a szentmisén

Gyülekezés. A szentmisét most is Urus Attila plébános mutatta be.

Régi és új arcok.

Állva az evangélium felolvasásakor és sorakozás az áldozáshoz

Hátul már csak állóhely maradt. Ünnepi zászlók alatt.

Corpus Cristi. Szentáldozás.

A szentmise véget ért. Menjetek békével. A lépcső már felújítva, de a díszburkolat csak ezután készült el. Lásd. 269. oldal.

Megemlékezés a temetőkben.

Katolikus, evangélikus és izraelita

Először a katolikus temetőben lévő régi templom műemlék tornyánál gyülekeztünk. Itt rövid történelmi ismertetés és az ősök tiszteletének fontossága hangzott el.

Az I. Világtalálkozó alkalmával állított emléktáblánál Dr. Boruzs Mariann helyezte el a koszorút, amit Kasza Kálmán küldött.
Egyházi ének a 215 éves műemléki kereszt alatt.

Az énekekhez kottát kaptunk.
Meleg volt, jó volt a fa árnyékába húzódni.

Voltak, akik jól bírták a meleget, s voltak, akiknek jólesett leülni.

Fent: Szentivániak és már majdnem cserhátszentivániak.
Lent: John White Londonból, a szerkesztő és Balás István Bonnból.

Átvonulás az evangélikus sírokhoz.

Bartos Zoltán evangélikus lelkész Egyházasdengeléről családja körében. Megemlékezés, áhítat és énekek az evangélikus síroknál.

Az I. Világtalálkozó alkalmával ültetett vadgesztenye emlékfa még nem olyan nagy, mint a torony, de a hat év alatt szépen fejlődött.

Az izraelita temetőben a MEMENTO MORI emlékműnél keresztény szokás szerint virágokat, zsidó hagyomány szerint köveket helyeztünk el

Fent: Kavicsokkal indultunk.

Lent: Visszafelé az újabb koszorúzáshoz, majd ebédhez

A hősök és áldozatok emlékművének koszorúzása

Az idén a két legidősebb falubéli résztvevő, Szabó Gyula és Balás István (Jancsi) helyezték el a megemlékezés koszorúját.

Ezt a koszorút is, mint minden évben most is Kasza Kálmán hozta.

*Fent: Vidám érkezés az ünnepségre
Lent: Vigyázz állásban a Himnusz alatt*

Fent: A koszorúzás menetének megbeszélése.
Lent: A turai kórus sokat segített az éneklésben

Készül, elkészült és elfogyott az ebéd

A pörkölthöz sok krumpli kellett. A férfiak is segítettek.

Forr a katlan, fő az üst.

A gyerekek, talán leendő szakácsok, is odagyűltek.
Pavilon védte a „konyhát”, de szerencsére nem esett az eső.

A forró üstök szállítása igazi férfimunka.

Szép a pörkölt színe.
Megkezdődött az ételosztás. Türelmesen áll sorba mindenki

A szellemi táplálék (lásd sárga könyvet) mellé jól jön a finom éték

Mindenkinek jutott minden. Finomak voltak a házi sütemények is.

Palotásról a Kenderike gyermek- néptáncgyűttes fergeteges bemutatója

Fiúk és lányok

Fent: „Csip csip csóka...”
Lent: Kicsik és nagyobbak. Sugárzó örömmel és átéléssel.

A tanárnő és a népművész palánták

Repül a szoknya. Lakodalmi hangulat.
Kattognak a fényképezőgépek, óriási siker..

Fiúk fellépés előtt és tánc közben-

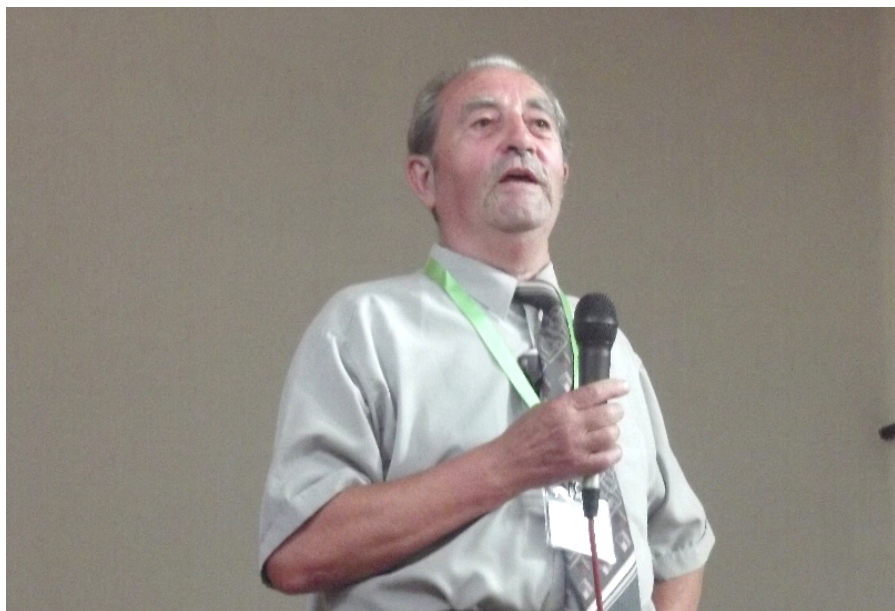

*Fent: Lányok fellépés előtt. Lent: Páros tánc.
Szívünkbe zártuk őket.*

Mese, riport, visszaemlékezések a színpadon

Schmidt Boglárka (Bogi) most igen nagy átéléssel mondott mesét

Régi cserhátszentivániaiak. Lakatosmester és pedagógus.
Fent: Cservölgyi Barna Lent: Bényei Kálmán beszél emlékeiről

Geiger József Soroksárról, aki Cserhátszentivánon a Parton vásárolt házában gyakran időzik.

Zeller Beatrix (Bea) is szólt, aki több évtized után, az internet és a világtalálkozók révén talált rá a nagy Csernus rokonságra, és rendszeresen részt vesz a találkozókön. Számos fejezetet írt a „sárga” könyvekbe, az idén is. Most elhozta a nagy családfát, ami a kultúrházban került kiállításra.

A Téka népzenei együttes

A méltán híres TÉKA együttes már több alkalommal szerepelt a világtalálkozókon, mint mindig, most is nagy sikerrel. „Udvari” és színpadi zenéjük, színes és nívós hangszerismertetőjük gazdagító volt. A prímás, Kalász Máté, akinek az édesanyja a szentiványi. Gyürky Mária (Marika).

A Téka együttes a Hősök és áldozatok emlékművénél „udvari” muzsikát játszik. Igazi, autentikus népzene szólt.

Az énekesnő itt még csak figyel, de együtt él a zenével.

A Téka együttes a színpadon.
Figyelem és összhang a zenekarban

Voltak, akik táncra perdültek.
Nem maradt el a közönség jutalma, a vastaps sem.

A Gödöllői Szent István Egyetem hallgatói és oktatói

A Gödöllői Szent István egyetem hallgatóinak egy csoportja Dr. Kenderfi Miklós egyetemi docens és Dr. Farkas Tibor vezetésével falukutató táborban vettek részt Cserhátszentivánon 2014. június 23-29 között.

A hallgatók, miután szakirodalmi adatok gyűjtésével előre felkészültek, a faluban személyesen keresték fel a lakókat, adatokat gyűjtöttek, amelyeket kérdőívek segítségével dolgoztak fel. A munka eredményét tudományosan szakfolyóiratokban közlik.

A tavalyi könyvben már közreadtuk Dr. Kenderfi Miklós írását, aki többek között Molnár Nikolett PhD értekezésének témavezetője.

A hallgatók aktívan részt vettek a találkozó előtti napon a kultúrház takarításában, másnap a regisztrációban segítettek, ott voltak az eseményeken, s munkájuk eredményinek egy részéről délután tanáraikkal együtt tartottak előadásokat. Egyikük, Battay Máté elszavalta az alkalomra írt versét, ami e könyvben is olvasható. (xxxx oldal)

A kivetítőn az első előadás első ábrája

Fent: Dr. Kenderfi Miklós, Kovács Éva akkori polgármester és Dr. Farkas Tibor. *Lent:* Dr. Farkas Tibor bevezető előadását tartja-

A két tanár, Dr. Kenderfi Miklós és Dr. Farkas Tibor. A technika működik, kezdődhet az előadás. Kútvolgyi Viktória itt hallgató.

Fent: Dr. Kenderfi Miklós a tőle megszokott lendülettel beszélt.
Lent: Kútvolgyi Viktória a palóc ételekről tartja előadást

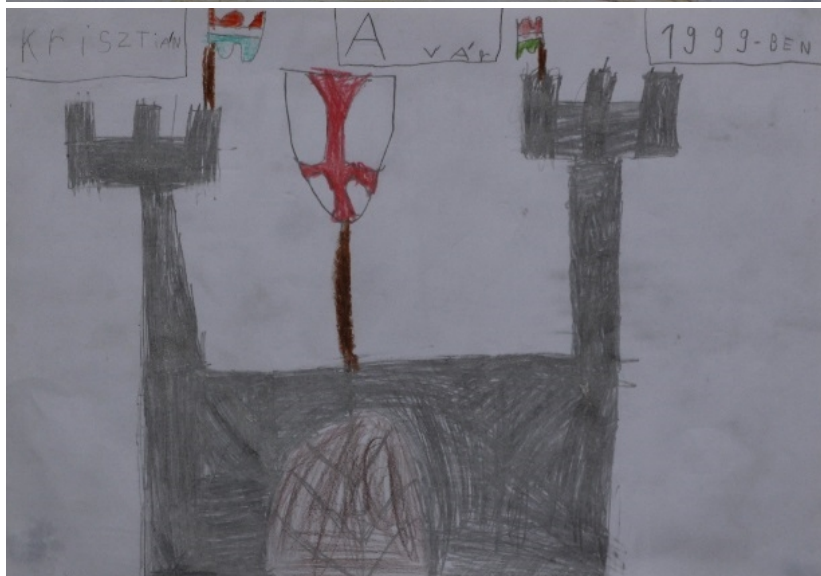

Battay Máté az alkalomra írt versét szavalja
A falukutató tábor résztvevői.

A gyermekrajz kiállítás képei

Napfény, felhők, szivárvány, a vár tornyain piros-fehér zöld zászló, királykisasszonyok, kutya és egy nem kis ház. Horváth Petra rajzai.

Krisztián történelmi érdeklődését mutatják az évszámok.
 Fent a Sinabung indonéziai vulkán 1881-es kitörése. E vulkán 2010-ben és
 2013-ban mutatott aktivitást, innen jöhetett az ötlet. A lenti képen a vár.
 Nem tudni, hogy hol, de a lobogó nemzeti színű.

Fent: Cservölgyi Csilla rajza. Csillagfényes, holdas éjszakában az úton zseblámpa fény biztonságában, talán a hullócsillagokat figyelték.

Lent: Cservölgyi Szabolcs rajza a kiscsirke születésének pillanatát idézheti. A gyermekek fantáziája végtelen.

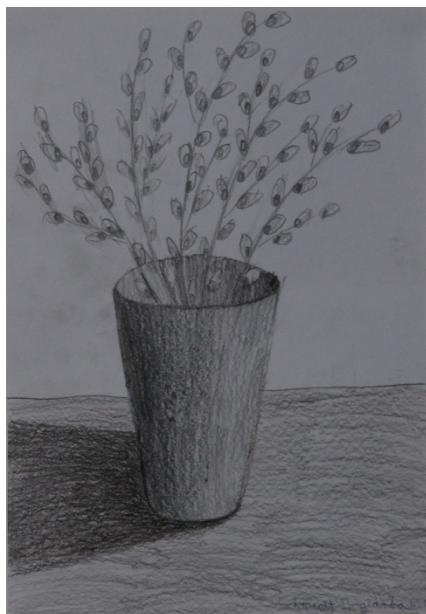
Lord Angus 4 éves rajzai.
Virágok, fák, házak, talán autó is.

Ismeretlen rajzoló alkotása. Magas ház földszintjén az asztalnál emberek, székek. Létra visz fel. A tetőn vagy a padláson ágyak. A nap alatt cseresznyefa, az odúban mókus.

Hegyi Zsanett 8. osztályos tanuló rajza. Koedukált csapat futballozik. Kár, hogy Cserhátszentivánon megszűnt a futballpálya.

Schmidt Boglárka festménye és rajzai.
Vízparti emlék. Mesebeli madár. Húsvéti barka.

Schmidt Emma óvódás rajzai.

Nem kétséges, hogy lenti képen a virágmintás pólóban a copfos, koronás, vidám királykisasszony az ő maga.

Az első angol nyelvi tábor résztvevőinek tablója.
 „English Camp Cherhátszentiván”
 Napfény, hegyek, fák, virágok, madarak, hinta.
 A kelő- és a lenyugvó nap, vidámság.
 Aláírások a legfelső képen.

Gyerekek, szülők, nagyszülők

Voltak, akik babakocsiban érkeztek

Központban a gyermekek

A babák megérik egymást. Boldog és büszke nagymama.

A gyermek-kuckó egész nap mozgalmas volt.

A nagyobbacsókák készségfejlesztő játécai

Dínó és cica készítés után ízlik a főtt kukorica.

Sok színes festéket is használtak.

Komolyság és vidámság.
A kosárfonásba is belekóstolt.

A nagyobb gyerekek a terem díszítésében is részt vettek.
Örültek a színes, zöld szalagon lógó névtáblának.

Pihen a bicikli.
Kicsik, nagyok és szülők
85

*Fent: Boldog szülővel és nagyszülővel.
Lent: A könyv szerkesztője a nagyobb gyerekek csapatával.*

Együtt voltunk. Találkozások, családok.

Együtt a „fehér asztalnál”. „Jobb ízű a falat.”
Frissen készült fényképek.

Találkozás az üstöknél
Gyerkek és felnőttek az emlékműnél

Te jó ég! Emlékszel? Köszönöm a fonott kosarat.
Kilátás a kultúrház ajtajából a Rákóczi útra

Fent: Találkozások a kultúrháznál
Lent: Megyeri Attila családja körében. Budapesten laknak, de Cserhátszentivánon is van házuk, a volt nagyanyai ház.

Fent: Elmerengve. Körben zsisbong az élet.

Lent: Dr. Kovách Georgina (Zsozsó) jogi végzettségű festőművész és leánya Antalóczy Márta. A volt iskolában vendégházat üzemeltetnek.

Családi fotók.
Fent a Murányi, lent a Csernus rokonok

Virágok Cserhátszentivánon a találkozó idején Andorkó Ferenc felvételei

A Turai Nagyboldogasszony templom „Magyarok Nagyasszonya” énekkarának koncertje a VI. Világtalálkozáson 2014. június 28.

A cserhátszentivániai VI. világtalálkozóján a délelőtt 10.00 órakor kezdődött szentmisén Tóth László turai kántor orgona játéka mellett a turai Magyarok Nagyasszonya énekkar a „De angelis” gregorián misét és Lotti Ecce panis angelorum (Ime az angyalok kenyeré) című motettáját énekelt.

A zsúfolásig megtelt templomban az elektromos orgona, a 24 tagú énekkar és kántor hangja magával ragadta, emelte, vitte a hívek énekét, s még ünnepélyesebbé tette a Dr. Urus Attila által bemutatott szentmisét.

A mise után, de még a koncert előtt a karnagy úr, megtanította a hallgatóságot a Keresztelő Szent János című egyházi énekre, ami az egyetlen magyar ének a falu névadójáról, Keresztelő Szent Jánosról. Előéneklését követően együtt énekeltük az egyes strófákat, aminek szövegét a mise előtt megkaptuk a Murányi Gyula (Gyuszi) által kinyomtatott papírlapokon. Kezdetben kissé dőcögve, aztán egyre jobban szólt az ének, ami felidézte a szent életútját.

A szentmisét követően egyházzenei áhítaton az énekkar igazi koncert élménnyel ajándékozta meg a hallgatóságot Tóth László karnagy vezetésével. A tematikus program a tavasztól kezdődő egyházi ünnepekhez, mint a húsvét, a mennybemenetel, pünkösd, szentháromság ünnepe és az úrnapjához kapcsolódó műveket ölelte fel. Az egyes kórusműveket a karnagy úr bevezető mondatai után hallhattuk.

A szoprán szólót Kis Anita turai ének- és történelem tanárnő énekelt gyönyörűen. Kristály tiszta intonálása, finom muzikalitása, az egész templomot betöltő hangereje, ugyanakkor énekének dinamikája a

pianissimóktól a fortékig, magával ragadta és lenyűgözte a hallgatóságot.

A következő műveket hallhattuk:

Húsvét

J.S Bach (1685-1750):	Ragyogva tűz a napsugár
Bárdos Lajos (1899-1986)	Örvendetes napunk támadt

Mennybemenetel

Halmos Béla (1946-2013)	Minden földet
-------------------------	---------------

Pünkösöd

Á. F. Lukács	Máriával együtt kérünk
--------------	------------------------

Szentháromság ünnepe

Beethoven (1770-1827):	Isten dicsősége
------------------------	-----------------

Úrnapja

Cesar Franck (1822-1890):	Panis angelicus
---------------------------	-----------------

Az utolsó ének igazi közösségi élményt, a közös éneklés örömét adta, mivel az énekkar és hívek együtt énekelték a Boldogasszony anyánk kezdetű régi magyar éneket Tóth József feldolgozásában. Miközben a hívek az ismert szöveget és dallamot énekelték, a kórus jóvoltából a mű több szólamban, kánonszerűen hallatszott. Orgonán Sára Balázs kísért, aki egyébként nyomdász. Kis Anita éteri szoprán hangja az angyalok énekét idézte.

A kiemelkedő zenei élményhez a lelki közösség élménye is társult.

A fényképeken is tükröződik az emelkedett, ünnepi hangulat.

A szentmisén gregorián mise éneket és Lotti. Ecce panis angelorum motettáját hallhattuk a turai Magyarok Nagyasszonya énekkar előadásában.

Fent Tóth László karnagy vezényel, a háttérben Urus Attila plébános.
Lent: Elektromos orgonán Sára Balázs kísér, szólót énekel Kiss Anita

Fent: A 24 tagú kórus. *Lent:* Tóth László karnagy a Keresztelő Szent János éneket tanítja híveknek. A szentről szóló egyetlen magyar ének.

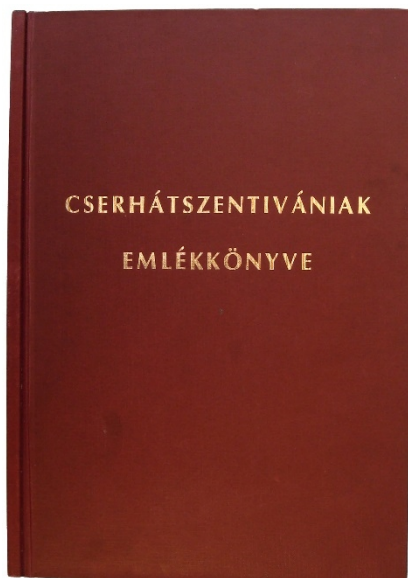

Kis Anita turai ének- és történelem tanárnő énekelte a szoprán szólót.
Éteri hangja az angyalok énekét idézte.

Dr. Szalay Ferenc

Bejegyzések az Emlékkönyvből

2014 évi bejegyzések

Az első világtalálkozó alkalmával indítottunk egy emlékkönyvet, amibe a hatodik találkozón is, 2014. június 28-án számos bejegyzés került.

A bejegyzések elismerést, köszönetet és örömet tükröznek, és közülük több a találkozók folytatására buzdít.

Van, aki először, van, aki mind a hat találkozón részt vett. Érdemes elolvasni a bejegyzéseket.

A beírásokból is kitűnik, hogy milyen fontos közösségformáló ereje és szerepe van a világtalálkozónak, s hogy milyen élményekkel teli feltöltődés lehetőségét nyújtja.

Az idei találkozón két angol nyelvű bejegyzés is bekerült az emlékkönyvbe. Az egyik, a már cserhátszentivánivá lett Lord Martyn szüleié Nagy Britanniából. Peter és Patricia már sokadszor vesznek részt, hiszen unokáikat is jönnek látogatni.

A másik bejegyzés szerzője John White, aki az első cserhátszentiváni angol nyelvi tábor tanára, vezetője volt. Reméljük, hogy 2015-ben újból köszönhetjük őket.

A találkozó legidősebb résztvevője a 92 éves Szabó Gyula, nyugdíjas kántor és kőműves, most is szépen formált betűkkel írt a könyvbe.

Deo Gratias!

A tunc Maggholdgromay
"Maggard Magramaya"
euhlar nevitur:

Töte Pite Lint

Känder-Komay.

Töte And

Töte Meloresie.

Töte Pet

Bode Lihölgue

Kämp Sinder

CC

Joste Jant

Töte Sinder

Sein Pte

Bode Lihölgue

Lärto Wsch Ture

Köte Melop

Bod Gd

his Andys no

Co Ante Run

Ortitz Lihö

Ötös Lihö

Sein Sabin

Bilägi Jemefur

Gulas Mös

Pese Gabernd

Töte Jant

Sinder Mra

Bode Sinder

A turai Nagyboldogasszony „Magyarok Nagyasszonya” énekkar és
Tóth Péter László kántor-karnagy, akiknek a bejegyzése az előző
oldalon látható

ÖRÖMMEL TÖTTÜNK MÁSODSORRA IS
 SZENTVÁRTRA. TÖVÉBBI NAGYON KEDVES
 ISMERŐSÖKET, SŐT ROKONOKAT IS FEDETTÜNK
 FEL. KALÁS ÜDVÖZLET A SZERVEZŐKNEK,
 S KÜLÖN ÜDVÖZLET AZ EREDETI ÖTLETGÁZ-
 DÁNAK! Zsuzsa Kálmán és NÉFI
 DUNAÚJVÁROSBÓL
 2014. 06. 28.

2014 06 28

En határy nla szentvártom -
 felittem. 92 éves vagyok
 és még a határy felittem
 én vagyok a határy napot és egytér
 jól esem a határy napot és egytér
 az egytér határy napot és egytér
 és egytér határy napot és egytér
határy

Ismét egy felitthetetlen nap. Köszönet
 a szervezők fáradságos munkájának
 2014. júni 28. Kovács és Zoltán család

Középen a legidősebb résztvevő, a 92 éves Szabó Gyula bejegyzése

Ismerem meg a családokat és a
gyerekeket az országban és
a városban, és a
vesszők.

2014. 06. 28. 4g

Ismerem meg a gyerekeket és a
vesszőket és a kőket és a
kőket és a kőket és a kőket
és a kőket és a kőket és a kőket
és a kőket és a kőket és a kőket

Ismerem meg!

2014. június 28.

4g

Nagy örömmel jöttünk a találkozóra,
találkoztunk a gyerekekkel, és a kőket
és a kőket és a kőket és a kőket
és a kőket és a kőket és a kőket
és a kőket és a kőket és a kőket

Ismerem meg!

Bolbologan jöttek minden ember
szendvicsre és sokaság csalogdón
fel érezem magam. Köszönet a
szervezőknek. Mindenki vidám és
jól érezte magát, én is.

szociális Georgina
Károlyi

ÖRÖMMEL JÖTTÜNK EL ISMET
A VILÁGTALÁLKOZÓRA. NAGYON JO
ÉREZTÜK MAGUNKAT.

REMÉLTÜK A JÖVŐBEN IS LEH
LEHETŐSÉGÜNK A RÉSZVÉTELEKRE.

KÖSZÖNET A SZERVEZŐKNEK ÉS
A MŰSORBAN FELLEPŐ IFTÚ TERET-
SÉGEKNEK.

2011.06.22.

ZELLER AGÓTA
VÖRÖS ISTVÁN

68 év elteltével első ízben van
szerencsém résztvenni a
Szentiványi felenapokban. Örülök
a régi ismerősökkel való talál-
kozásnak, valamint gratulálók
a szervezőknek!

Az ünnepség megszervezésében
köszönöm, hogy itt lehettem!

Köszönöm a szakácsoknak
a finom ételt!

2014. 06. 28. Tiller F. Fekete Ibolya
Székely Ádám

2014. június 28.

WINSER legita vagyok. Gyese-
koromat Hatoauban és Passia el-
keftem, amiért nagyra becsles va-
gyok a jó Istenelek. Észlelekben,
örömeiben megélt gyesekeim
egy iskola alapításáig vezettek
el, a főváros XI. kerületében,
Kincskereső Iskola a neve.

Az édesanyám előtt belém min-
dent, ami értékekre nevezhető az
életünkben, mindig úgy éreztem,
hogy űt közvetítem a mindennapi
nevelő-tanító minakéntben.

E kedves helységben családja
késztése alkalomával jutottam
el, boldogam találtam rá déd-
nagyanyám szülőfalujára. 2013-ban,
tavaly.

Könyves megkapcsolódottsággal
követtem a mai program minden
részét, a tizai reaktor kórást,
-ösökkel Tusán is találtnak! —
a gyesekek mese-tánc-rajz
produkcióit.

Hálás köszönetet mondok csa-
ládomak nevelőben a lelkes, ked-
ves Szemeszéknek! A tavalyi al-
kalomra reaktor megjelölésétől
a szép kiállításá közzéadit szintén
nagy közönség jött. Személytel:
WINSER legita

2014. június 28.

Beszéd Kálendur

Vannak az életben megfigyeltetlén dolgok. Ezt egyre tudomásra kerülészetük. Nem tudom megmagyarázni, mi tette számomra a legkedvesebbé (szülői szülőföldemen kívül), ahova vissza kell térnem, ~~de~~ mint a jó kőhöz, mint egy óriási kitűzött energiáforráshoz. Ha lehetem, idejövök, ha nem, akkor virágosan felidőzem szinte minden rez-zugát.

Territóriai képessége, az itt élők kedvessége, nyitottsága, tehetege, elozgatható szorgalma együtt adja a varázslatot. Szakadtak mellesztem, akik önkéntes, önkénteskedő, s megálmodták a mellesztemet annál, hogy több szedem: itt élők, elozgathatók, sokszínűségeket, értéket felismerők évente önkénteskedő — önlelő elozgathatók, mintat idezni és a jövőt tervezni. Naggy nagy közönet dr. Szalay Ferenc professzor úrnak, Munkácsi Gyulának és segítőiknek.

Köszönet és tisztelet:

Beszéd Kálendur

Köszönjék az itt töltött időt a barátoknak!
Fantasztikus embereket ismertünk meg!

Holnapi Gábor

Örösi élvezet volt számomra, hogy
a Világkalandlóknak részt vehettem,
megismerhettem a gyönyörű falu kedves
lakóit és gyarapodhattam tudásomat
a gasztroknáca területén is.
Köszönöm neked a finom ételleket,
a napos napsütést, az időt és energiát
a szervezéshez, ami által felejthetetlen
élményben részesültem.

;) További sikereket kívánok!

üdvözlettel:

Kutvögy: Viktor

Köszönöm, hogy itt tölthettem ezt az élményt
mellette! A munka mellett alkalmasan volt
feltöltődni, új embereket megismerni.
Hálás vagyok a csuhászintézménynek vendég-
szünetként! Minden jót kívánok a falunak
és minden lakójának!

Kiss Ádám Gergő

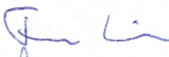
A következő három bejegyzés a gödöllői Szent István Egyetem falukutató táborának résztvevőitől származik, akik közvetlenül a találkozó előtt egy hetet töltöttek a faluban. Az egyetemi hallgatók kutatásuk eredményeiből már a találkozón is bemutattak néhányat, de amint írják, a következő találkozón egy a tanulmányokból összeállított kötettel kívánnak részt venni.

Battay Máté az alkalomra írt, itt közölt kedves versét a színpadon is elmondta.

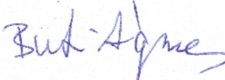
A gödöllői Szent István Egyetem (GTK)
falukutató táborára nevében tisztelettel
köszönjük, hogy a VI. világtalálkozó szellemi
publikuma közzétehetővé teszi eredményeinek egy
részét.

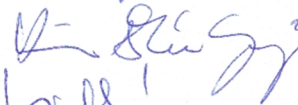
A következő alkalommal a tanulmányunkból
összeállított kötettel kívánnak részt venni.

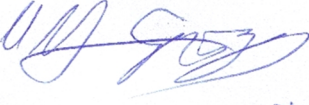
Sziveskedek köszönetet mondani!

- Maenár Gábor.

Battay Máté

Buk-Ágnes

V. Glusky

Kútvolgyi Viktor

Kedves Légi barát és "gyüttműködő",
~~de~~ elvitt egy kis katalvas
elendítést népszerűsíteni.
Reméltem, kedves emberrel
felhasználom a jelenlegi
kapcsolat és érdekes témákat
hallgatom, megint a
bizalommal!

Köszönöm az elvitt egy
kísérlet és a mai napot.

Semmi sem, kedves barátom,
Barátok tisztelettel: Molnár Nikolett

2014.06.28.

Molnár Nikolett PhD ösztöndíjas hallgató értekezésén dolgozik.
Egyik munkáját a tavalyi könyvben közöltük.

A világtalálkozóra

Bünye Csehszlovákián
Hallatod a híved!
Eljön majd a fél világ,
Itt len minden híved!

A világtalálkozó
Szlovákiában hej de jó!
Semmihez nem fogható,
Egyetemistáknak ez való!

Könnöznék, hogy kutathattunk,
Kereshattünk, találhattunk
Élményekben gazdagodtunk,
Szlovákiában, négy találkoztunk!

Battay Máté

Battay Máté egyetemi hallgató ezt a verset el is szavalta a színpadon

A világtalálkozóra

Büszke Cserhátszentiván,
Hallatod a híred!
Eljön majd a fél világ,
Itt lesz minden híved!

Ó világtalálkozó,
Szentiványban hej de jó!
Semmihez sem fogható,
Egyetemistáknak ez való!

Köszönjük, hogy kutathattunk,
Kereshettünk, találhattunk,
Élményekben gazdagodtunk,
Szentivány, még találkozunk!

Cserhátszentiván, 2014. 06. 28.

Battay Máté

How it is most important
 to remember where we
 come from. The hospitality
 shown by the good people of
 "CSEHATSZENTIVAN" was inspiring
 To be here to celebrate this
 wonderful festival was
 both emotional and gratifying.
 I do hope that the good
 people of this village will
 welcome us again next year
 to celebrate with them
 again.

all our fondest wishes
 from the English Camp!!
 Milleg Gabri (☺) "THE DUKE OF EARL"
 J. White

Isak
 S

Petr
 Aron
 J. H.

Adam
 G. H.

(Summer)
 Mayor

Ó mennyire is a legfontosabb, hogy emlékezzünk, hogy honnan jöttünk. CSERHÁTSZENTIVÁN jó embereinek vendégszeretete inspiráló volt. Itt ünnepelni ezt a csodálatos fesztivált nagyon megindító és örömteli volt.

Remélem, hogy ennek a falunak a jó emberei szívesen látnak bennünket jövőre is, hogy újból velük együtt ünnepelhessünk

Szeretetteljes kívánságaink az Angol Tábor lakóitól

Aláírások

Az angol nyelvi tábor vidám résztvevői. Gyerekek, tanárok, szülők. Baloldalon sötét pólóban John White (magyarra fordítva Fehér János), aki valóban anyanyelvi szinten beszél angolul, hiszen Angliából jött. Az előző oldalon látható bejegyzést ő írta, s amit a gyerekek is aláírták.

LORD Peter és Patricia bejegyzése az Emlékkönyvbe. Angliából minden évben eljönnek a találkozóra, amikor is a Cserhátszentivánon élő fiukat Martynt, menyüket, Esztert és unokáikat, Angust és Fionét látogatják meg.

Saturday 28th June 2014.

Again to Szentiván on the occasion of the sixth event in this series. As before a great occasion to attend and I must say music and sustenance excellent. Now that I am becoming more and more of an annual event there are a lot more greetings to be made and many more hands to shake!

Maybe mistaken but there seems to be a greater number of people here this year. Long may the custom endure.

Best regards,
Peter & Pat Lord.

A bejegyzés magyar fordításban:

2014. június 28., szombat

Ismét Cserhátszentivánon, immár sorozatban a hatodik alkalommal. Úgy, mint a korábban, most is óriási esemény részt venni, és azt kell mondanom, hogy a zene és az ellátás kitűnő. Most, ahogy az egyre több és több évenkénti találkozóhoz illik, sokkal többeket köszönthetek és többekkel rázhatok kezet!

Lehet, hogy tévedek, de úgy tűnik, hogy az idén többen vagyunk.

Maradhasson még sokáig a hagyomány.

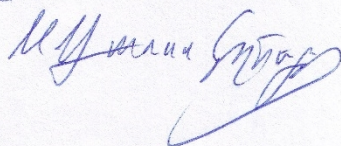
Üdvözlettel

Peter és Patricia LORD

Kedves Cserhatszentsídvendégek!

Nagyon köszönöm, hogy megismerhatten a falut!
Rengeteg szép emlékekkel utazom haza, melyekért
mérhetetlenül hálás vagyok. Minden jót kívánok
Cserhatszentsídvendégek!

üdvözléssel:

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Mária Sztáray', with a large, sweeping flourish at the end.

Képek az Emlékkönyvbe beírókról

Fent: Nagy László, a turai kántor, Lent: Szabó Gy. Sándor iskolaigazgató, a legidősebb résztvevő, Szabó Gyula fia.

Mit is írnak?

A 92 éves Szabó Gyula nyugdíjas kántor és kőműves, a találkozó legidősebb résztvevője most is szép betűkkel írt be.

Fent: Winkler Márta pedagógus, akinek a dédanyja szentiváni volt.
Lent: Lord Patrik Angliából, angolul ír az emlékkönyvbe. A magyar fordítás a 121. oldalon olvasható.

Cserhátszentiváni unoka cukrászati remeke a VI. Világtalálkozón

A falu címere a tortán

A tavalyi világtalálkozó üde színfoltja volt a Palotásról érkezett gyermekek táncbemutatója. A Kultúrházban kiállított színes gyermekrajzok most is igen kedvesek voltak. A gyermekek jutalma a tapson és az őszinte elismerésen túl, az idén egy különleges torta remekmű volt, amelyet a cserhátszentiváni nagyszülők, Sándor József és Sándor Józsefné unokája, **Horváthné Vido Nikoletta** készített.

Nikoletta Pásztón született, most férjével és három gyermekével, Csécsén lakik. Itt járt a Fráter Erzsébet Általános Iskolába, majd Salgótarjánban a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközépiskolában végzett cukrász szakon 2002-ben. Az utolsó két évben gyakorlati idejét Pásztón, a méltán híres Csibe cukrászdában töltötte, ahol a végzést követően még két évig dolgozott. Ezután sorban születtek gyermekei, Petra, Krisztián és Patrik, akikkel otthon van, s akiknek sok finomságot szokott sütni.

Gyermekkorában testvérével sok időt töltött Cserhátszentivánon a nagyszülőknél, s most is gyakran látogatnak ide. A világtalálkozó alkalmából egy különleges, hatalmas tortát készített, amin cukormázból a falu színes címere látható és oldalt a VI. Világtalálkozó olvasható, s amit fényképen is megörökítettünk.

A torta remekmű nem csak esztétikailag volt igen szép, hanem a gyermekek elmondása szerint igen finom is volt. Egy morzsa sem maradt belőle.

Reméljük, hogy Nikoletta, aki mostanában csak hobbiból készít tortákat, még sok finomsággal ajándékozza meg családját és a cserhátszentiváni világtalálkozókon résztvevő gyermekeket.

Dr.Szalay Ferenc

Horváthné Vido Nikoletta, aki vendéglátóipari szakközépiskolában cukrász szakon végzett, az általa készített tortával.

A torta oldalán jól olvasható, hogy milyen alkalomra készült. A torta tetején Cserhátszentiván cukormázból készült címere látható.

A falu címeréről

A címer felső részén lévő stilizált korona azt jelzi, hogy a falu közvetlenül a király alá tartozott. Lakosai nem jobbágyok voltak, hanem nemesek, akiket adófizetés nem, csak hadkötelezettség terhelt.

Középen a hullámos vonal a Zsúnyi-Szuha patakot jelképezi.

A felső részen a megélhetést biztosító földművelésre és ipari tevékenységre utaló szerszámok, az alsó félben a három dombon a két torony egyike a temetőben lévő régi templom megmaradt műemléki tornya és az új templom tornya látszik.

Legalul a szalagon a falu neve olvasható.

Sz.F.

Cserhátszentiván címere.

Fent cukormázból, az ünnepi alkalomra készült torta tetején.

Balra, ahogy a falu-zászlón látszik.

Az öregtemplom és a régi templom, amelyeknek ma már csak a tornya áll

A régészeket, művészettörténészeket a XIX. században már foglalkoztatták megmaradt épületeink. Sok leírás, tanulmány jelent meg várakról, kastélyokról vagy templomokról. Érdekes módon Nógrád vármegye épített emlékei nem kaptak kellő figyelmet még a XX. század első felében sem. Például a szécsényi vár és kastély, valamint a Ferencesek temploma először 1954-ben kapott nagyobb nyilvános említést, s akkor még nem gondoltak a falvakban megbúvó értékes emlékekre.

Genthon István „Nógrád Megye Műemlékei” című könyve 1954-ben jelent meg Budapesten, s elsőként vette számba a védelemre érdemes épületeket. Ebben a munkájában segítették Dercsényi Dezső és Voit Pál művészettörténészek, hiszen az anyaggyűjtés hosszadalmas és körütekintő munkát igényelt. A Cserhátszentiván temetőjében álló, lebontott templom megmaradt tornya itt szerepel először nagyon röviden, s jelenik meg ez a lényeges szó: „középkori” templom.

A műemlékvédelem ebben az időben kapott lendületet, s az Építésügyi Minisztérium nyilvántartásba vette a Nógrád megye, pásztói járás, Cserhátszentiván temetőjében álló torony romot 22509/58.ÉM. alatt. 1965-ben pontosították a leírást, 1967-ben állagvédelem, 1969-ben helyreállítás, 1971-73-ban a toronysisak rendbehozatala történt, s 1985-ben megkezdődött a felújítás. 1990-ben a lanternás (lámpaalakú) toronysisak új lemezborítását is lefestették. Mára sajnos a lemezborítás beázott, s a bal hátsó sarok megrepedt, bármikor leszakadhat az eresz alja.

Az **öregtemplomról** nagyon keveset tudunk, mert Genthon I. 1961-ben megjelent „Magyarország művészeti emlékei” c. könyvében is csak az 1954-es szöveg olvasható. A Nógrád megye műemléki regisztere az interneten megtalálható ismertetése, az 1965-ös pontosítás rövidített változata, a Forster központ legújabb regisztere szerint (5737):

„A templomot, amihez a torony tartozott, 1752-ben építették újjá, 1761-ben és 1767-ben renoválták, majd 1866-67-ben ismét tervek készültek a **gótikus alaprajzát még őrző templom** bővítésére”. (Tehát csak terv volt!)

Milyen lehetett az öregtemplom?

Nézzük a történeti tényeket:

-1265-ben már Szentiván a falu neve, amit templomának védőszentjéről kapott

-1540 körül a törökök felégetik és elpusztítják a falut

-1728-29-ben települ újra Szentiván

-1752-1759 között a templomot újjáépítik (amit ma régi templomnak nevezünk).

Néhány látható, olvasható és megfontolható tény, vélemény:

Az eredeti „öregtemplom” építési ideje pontosan nem ismert, az 1083-as évszám sajnos nem bizonyítható. A templom nem „keletelt”, azaz a szentély nem kelet felé nézett, hanem a szokásostól eltérően északra. A templom hossz tengelye É-D irányú, a torony a déli oldalon, a bejárat nyugatról, két ablak között volt. Ez feltehetően a terepviszonyok miatt alakult így.

A templomhajó falazata az ősi módszerrel épült, külső és belső oldalán nagyobb terméskövek, közte kötörmelék és égetett mész, ami locsolás után betonkeménységű lett. A szentély félköríves, kőboltozatú, falai vastagabbak voltak, a hajó alatt boltíves kripta volt. A torony két oldalán a hajó homlokzati falrészei ma is láthatóak, a torony és a hajó egybeépült. A hajó felőli oldalon a kórust tartó boltváll maradványai a műemléki felújítás előtt készült fényképeken még jól láthatóak, a toronyból a karzatra is volt kijárat. A torony magasságát csak becsülni lehet, eredetileg is négyszintes lehetett.

A templomhajó mennyezete kb.4 m magasan, a toronynál kb.2 m magasan lehetett. A kórus (karzat) fából volt. A szentély előtt lehetett

a kriptá lejárat. A torony földszintjén bejárat a hajóba, az első emelt szinten kijárat a kórusra, a harmadik szinten kijárat a padlásra, a negyedik szinten az ablak volt..

A méretek: a torony alapterülete 4x4 m, a hajó 10x12 m, a szentély 3,5 m átmérőjű, félköríves. A hajó oldalain két-két ablak, valószínűleg kőkerettel.

A török csapatok pusztító eljárása roppant egyszerű volt, mindent felgyújtottak, ami éghető anyagból készült. A házak faházak voltak, zsúpszalmafedéssel, s pillanatok alatt leégtek. A templom tetőszerkezete volt fából, s leégése után a falak koronája maradt védtelenül. De ezek kemény falak voltak!

Megnéztem néhány hasonló korú templomromot. A Hajdúböszörmény-zeleméri csonkatorony, a hévizgyörki templomrom, a Soltszentimre melletti Pusztatorony ma is magasan áll, a hajók falai pusztultak le inkább, de ez elsősorban a környék lakóinak köszönhető. Nem beszélve a szigligeti templomról, ami ma is szinte „szerkezetkész” állapotban van, s csak az utóbbi 50 évben működik a műemlékvédelem!

Véleményem szerint a szentiványi öregtemplom falainak teteje az 1540 és 1752 között maximum egy méterrel pusztulhatott. A torony kaphatott villámcsapásokat is, de állagán ez sem ronthatott sokat. Amit már nem tudhatunk meg soha, a középkori falusi templomaink vakolt falaira bibliai jeleneteket festettek, mintegy „Képes Biblia” szolgált a hívek épülésére. Csak néhány távolabbi példa: Zsigra a Felvidéken, Huszt Kárpátalján és Gelence Erdélyben. Ha volt ilyen a szentiványi falakon, azt a kétszáz év bizonyosan letörölte, a maradékot az újjáépítők már nem értékelték.

1750 táján a nem nagy lélekszámú Szentivány katolikus lakói aránylag kevés kőműves-, de komoly ács- és tetőfedő munkával helyreállíthatták a templomot, amit 1759-ben szenteltek fel. Ezt nevezzük **régi templomnak**. 1752-ben a régi templomot építők csak megemelték a lepusztult falakat, a fászerkezeteket, a tetőt építették újra. A kriptá lejárattal valószínűleg nem foglalkoztak, vakoltak

kijavították a padlózatot, pótolták a bútortárat. Később építették a Ny-i oldalra a sekrestyét és a szószerket.

Tehát ugyanott, az öreg alapokra történt az újjáépítés. Ma ez egy műemlék templom lenne, barokk oltárral és szószékkel (maradéka a torony aljában most is látható).

Lehetek itt-ott ideiglenes megoldásaik is, ezért kerül említésre az 1761-es és 1767-es renoválás, de az is előfordulhatott, hogy a karzat újjáépítését, avagy a berendezés bővítését végezték el.

1866-67-ben a lakosság lélekszámának erőteljes növekedése felvetette a bővítés igényét, ezért készülhettek tervek, amelyek fennmaradtak. Ez teljesen új adat, amit a Forster központ regiszterében már megtalálunk!

Sajnos 1940-ben, a templomhajó lebontásakor, nem készült feljegyzés, így nem tudhatjuk, hogy mit találtak a középkori templom maradványaiból, mit is használtak fel az új építéséhez. Bizonyos jelek arra utalnak, hogy a hajó keleti oldalán a két ablak között, mint több középkori templom esetében, itt is lehetett bejárati ajtó, amit befalaztak. Az ablakok kőkeretesek vagy rakott ívek, netán lőrészerű kiképzésűek lehettek. Nem lehet tudni, hogy a padlózatból maradt-e valami. Feltárást igényelne, hiszen a kétszáz év törmeléke mintegy védőréteget is alkothatott.

A kriptá boltozata idővel beomlott, s a most is élő „vásott” gyermekek lemásztak a nyíláson. Találtak csontmaradványokat, s egy-két tárgyat is. Nem volt még műemlékvédelem. Később a felnőttek betemették az omlást.

Az interneten kerestem hasonló korú, nagyságú és alaprajzú falusi templomokat. Nagyon sok van, természetesen némi átalakítással, más-más toronysisakkal, netán bővítéssel, mint pl. Csesztve (Nógrád m.) temploma. Említhetném még a szomszédos Garáb, Vatta (B-A-Z m.), a felvidéki Zsigra, a kárpátaljai Bene és Hont egyházait is, amelyeket utazásaim során láthattam.

Cserkút (Baranya m.), Nagyörzsöny (Pest m.), Várpalota-Inota (Veszprém m.), Velemér (Vas m.) és Zeykfalva (Erdély)

templomainak vázlatos rajzát és közös alaprajzukat mellékelten közlöm.

Lentebb láthatók a romos, és a felújított hévízgyörki Szent Márton római katolikus templomról készült fényképek. Ahhoz hasonló lehetett a cserhátszentiváni öregtemplom.

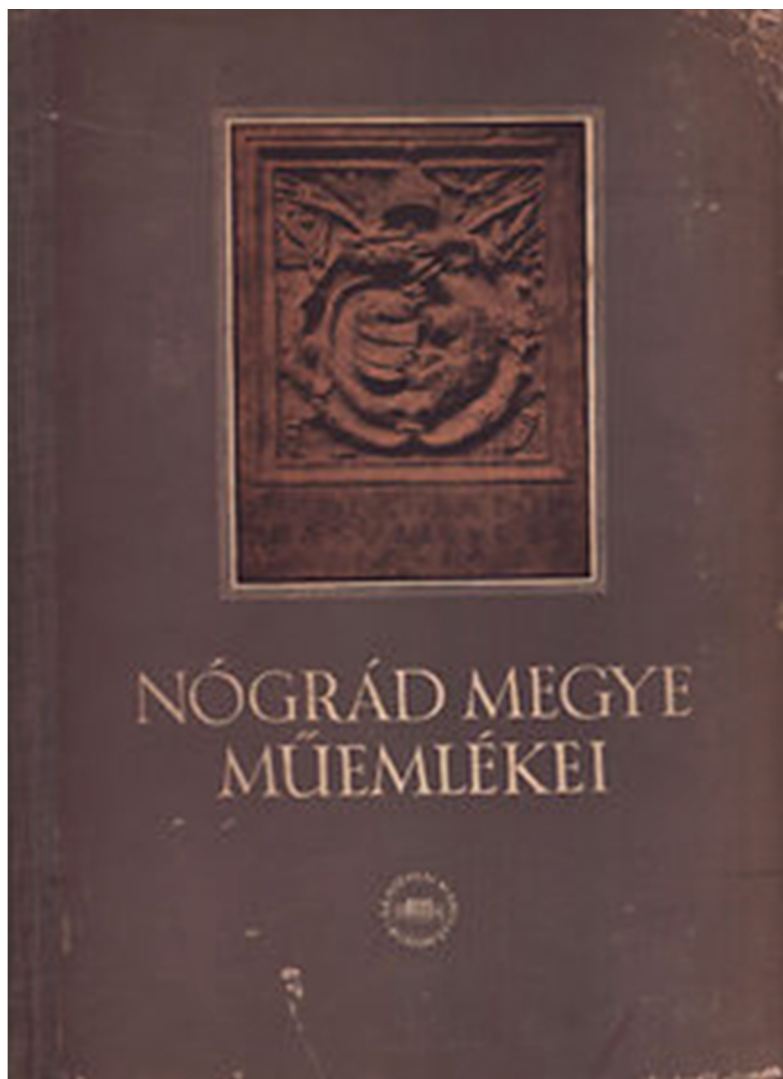
Murányi Gyuszi barátunk jóvoltából, a nemrégiben előkerült, az 1930-as években készült képeslapon a régi templom belseje látható.

A rajzok alapján lehet gondolkodni azon, melyikhez hasonlíthatott legjobban Szentivány öreg temploma. Egyébként ezek az épületek nem pusztán „középkoriak”, az interneten az „Árpádkori templomok” között szerepelnek!

Balás Kristóf

Források:

- Műemléki nyilvántartás Törzsszám:5737 Nyt.sz.:22509/58 ÉM
- Murányi Gyula képeslap gyűjteménye
- Genthon István id. munkái.- Nógrád megye műemlékei. Szerk: Genthon István. Akadémiai Kiadó 1954. 492 oldal
- Internet: Árpádkori templomok
- Forster Gyula Nemzeti Örökségvédelmi és Vagyongazdálkodási Központ. 1014 Budapest, Táncsics M.u.1. e-mail: info@forsterkozpont.hu
- Személyes utazások, tapasztalatok

A Genthon István által szerkesztett könyv borító lapja
Akadémiai Kiadó 1954, 492 oldal
Az egyik forrásmunka

A megmaradt torony délnyugat felől nézve a nagy hársfával, ami csak utóda régi-régi nagy hársfának az idősök elmondása szerint. A torony élén a vakolat nélküli kövek jól mutatják a templomhajó csatlakozásának vonalát. A négy szintes tagozódás is kivehető. Ezt a felvételt érdemes összevetni a régi képeslapon láthatóval. MŰEMLÉK tábla jelzi, hogy a XVIII. században épült barokk templom megmaradt tornyát.

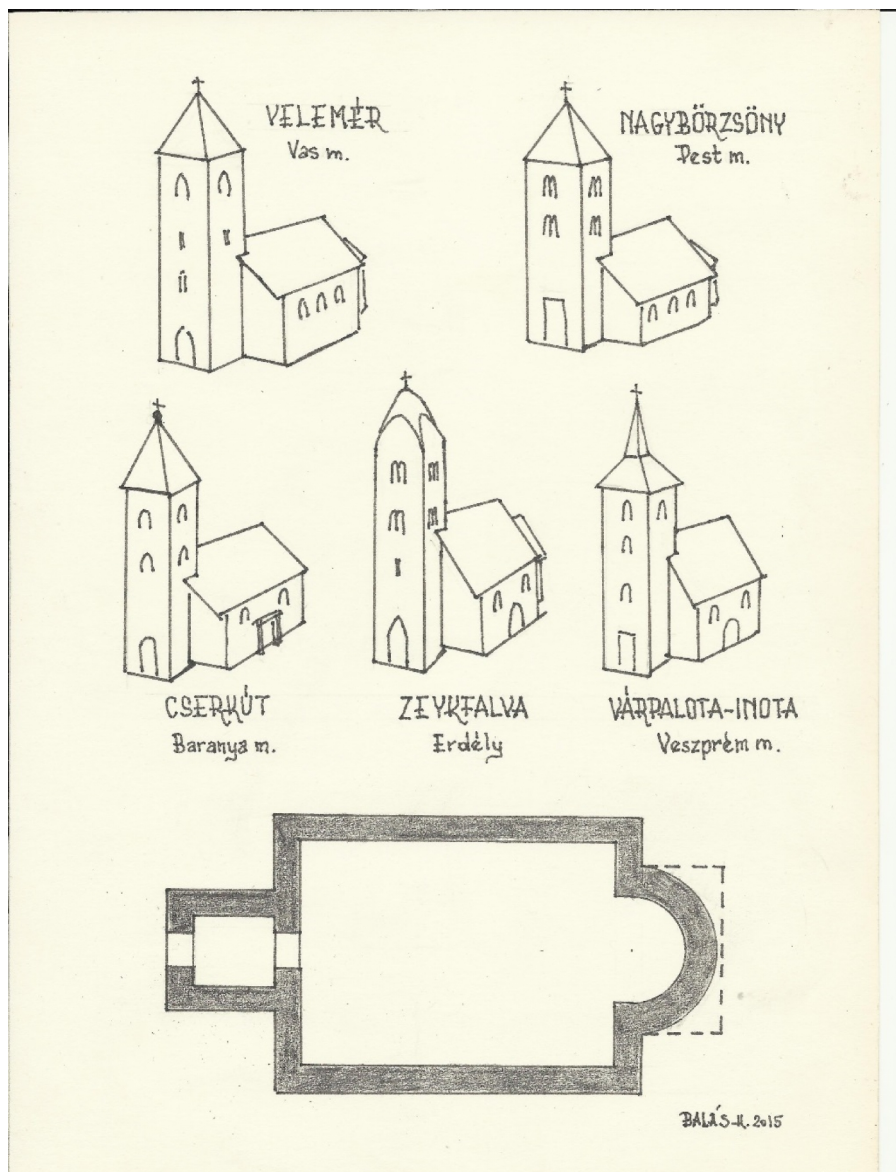

Fent: Az északi oldal is jól mutatja, hogy időszerű a torony műemléki helyreállítása.

Lent: A torony alsó szintjén lévő piciny kápolna ajtaja. Látszik a lábazat vizesedése által okozott állagromlás.

Ezen a felvételen jól látszik a torony 4 szintje

Templomok rajzai, amelyek közel egyidősek a cserhátszentiváni öregtemplommal

Üdvözlét Cserhát - Szent - Ivánról

Képeslap fényképek a régi „Cserhát- Szent- Ivánról”.

A templom és az iskola.

Lent: A régi templom, aminek mára csak a tornya maradt meg

Az 1759-ben felszentelt, cserhátszentiváni római katolikus templom, a „régi templom” oltára egy régi képeslapon.

Az oltárkép a falu névadóját, Keresztelő szent Jánost ábrázolja. A kép, a szobrok és a padok átkerültek a második világháború alatt épült, 1942-ben felszentelt új templomba.

(A képeslapok az országos képeslapgyűjteményből és Murányi Gyula gyűjtéséből származnak)

(A rajzokat Balás Kristóf, a cserhátszentiváni fotókat Csóré István készítette.)

380. Hévízgyörk. A r. k. templom déli oldala 1945 előtt

381. Hévízgyörk. A r. k. templom romja

A romos, és a felújított Hévízgyörki Szent Márton templom.
Ehhez hasonló lehetett a cserhátszentiváni öregtemplom

Iványi József kántor-tanító visszaemlékezése

Visszanézés, emlékek, a cserhátszentiványi Templomepítésre.

Múltrótt 1919. okt. 28-án lettem Cserhátszentiványon kántortanító. Akkor a temető-bejáratnál, ott ahol most még a régi Torony áll, volt egy szünelvett kis templom. A kóruson orgona volt, amelynek sippait a sekrestyében, egy fiókban találtam meg. A kántorváltás előtt egy héttel meghaltam az orgona javításának munkálatait s emellett eredménye volt, hogy cserhátszentiványi kántor lettem.

A hívek, különösen télen a térdigérő hóban, nagyon szívták meg az amúgy is kicsi templomukat. A templom falai repedtek voltak. Ezek a körülmények kérték a hívőket arra, hogy új, nagyobb templom épüljön és pedig lent a községben az 1934-ben elszűnt új plébánia mellé. Ellenük volt, akik ragaszkodtak a templom régi helyéhez, de a józanabb gondolkodású többség határozata szerintülte, hogy a templom a plébánia mellé, a faluban épüljön fel. Krista M. plébános volt akkor a plébános. Ő szerette meg a falut Tarsányi István nevű tulajdonosból, az ára a Váci Egyházmegyei Takarékszövetkezetből lett fedezve. Nehéz volt a megindulás. Lőrincz István közművesmester és a plébános úr között voltak nézeteltérések. A templom tervét Püspökatyán egy Fabián Gáspár nevű tervtervezővel készítette el, Lőrincz István kifogásolta azt és kihasználva saját tervét akarta elfogadtatni. Aztán az Egyházmegyei Takarékszövetkezet pártja Lőrincz mindenképpen elvárosban kifejtésre, stábillításra állt-re akarta felhasználni, pedig akkor már a háború miatt zárva volt az építési anyag: cement, vas stb. A tervet illetően sikerült a Fabián Gáspár felől elfogadtatni, de az anyagbeszerzésnél Lőrincz István elgondolását szarta meg az egyházközségi tanács. Emiatt Krista M. plébános úr híveivel elfogott és kérté elhelyezését. Eltávolított Tarsányi Istvántól.

/.

Utóda Bándi Tibor lett, aki sokat tett, faragott, jól megsemmisítette a lakosságot is, hogy a templom felépüljön. Miből épült fel és hogyan?

Anyag beszerzés: A régi templom faanyag, oltár-fenyőgörszendőzet lett az új templom megépítéséhez fa-anyag. Ugyancsak a tetőzet faanyag is használható volt. Oly sok volt ez az anyag, hogy építéskor alig kellett vásárolni. A zárt vas-cement-műz stb. anyagot kérvényezni kellett. És itt nagy szerepe volt, hogy a kintlakó hivatal vezetője Cséhatásmentővárosban nyaralt, nálam és kérvényeztem azonnal kintlakta a kintlakó anyagot, vasgörszendőzet, vasvezeték a betonkőzetítéshez, cement, mész, tetőfedő-cserépek és faanyag. Az illető neve: Dr. Kótor Béla. Szerepe jóságát később is személyesen is megköszöntem neki.

Az építkezés faanyagát a régi templomból és a Palackok kőfektetéséből került ki. Ezt a szentiváni hívek kőfektetése és felvarázása közben pénzért, részben faanyagból tették. A fehér kemény-kővet a régi templomból szolgált.

Az építkezéshez aranyban pénz-pénz-pénz kellett. Ennek előteremtője volt Bándi Tibor. Ugyancsak szentiváni lakosból 800 Pénz folyt be. Csak-készülődés, célzó verseny bevezetési díjai, gyűjtés. Csak-készülődés először az egyházmegye minden plébániáján. És mondhatom az egyházmegye papjai 1 P.-től 100 P.-ig adakozott. Ez volt az első legnagyobb tétel a gyűjtésnek. Az országban már nem csak-készülődés. Aztán az évi egyházmegyei gyűjtés tett és nagyobb összeget és a szentiváni templomépítéstől is szép segítséget kaptunk.

Megát a munkát, az építést Lőrincz István, Lőrincz Pál és Mészáros Gyula közművesmesterek vezetésével a cséhatásmentővárosi közműves és ácsok végezték. A mesterek ingyen, a többiek heti egy-egy napot ingyen dolgoztak. Az irásbeliüket az én arany-Értéki Tanács igazgatója végezték, hármas OTI díjjal is kellett fizetni. Amikor a templomot Pénz-nyújtás felvételre, akkor már Bándi Tibor nem élt. Fiaiban, 28 éves korban TBC agyhártyagyulladás miatt el. Néki, szeretői tudomásuk és népszerűségük eredménye volt a templom gyors felépülése. Annyi pénzünk volt, hogy utólag még harmonizmusot is tudtunk venni, ennek segítségével hangzott el az első Te Deum.

Amint a bevezetésben írtam a régi templom or-
gonájának szíjait a plébánia padlására kerülték. Lá-
dában, haupmín - szerint pikantul építéssel addig, míg a
szíjait hadsereg egyik csoportja szájában egy-egy szíjjal
végigfújta a falu utcáját. Az orgona faanyagából
csatlakozó készült, 10 db. tanulmány-antalt az iskolába.

Nem feledhetem el, hogy Ozvárydapsi bújái egyes
igen sokszor átjött a templom-építés idejében és sokat
segített, buzdított és eleredetlenségeinek idején vi-
gortalt, bátorított Beművel.

Ist hízem, hogy leírásommal sikerült pótolnom
a hiányokat, amit addig a templom-építéssel kapcsolatban
a hájgyűlésen a hívek között megbeszéltem.

Szép templom, de még szebb lett volna, ha a
Fabián Gáspár terve valószínűleg volna meg, ez a
terv azonban Körösök István építészvessző Körös-
mester kezében megváltozott. Így 1/2-metérrel ala-
csonyabb lett a templom, ami a Körösön orgonaépítés
szempontjából hátrányos. A terv szerint a torony el-
dalt volt és magasabb.

Még a templom ablakaitól néhány szót. Az ablako-
kat elváltattuk egy-egy eszék, a torony ablakát pedig
az egyh. körépi tanács. Az ajtók faanyagból és alé-
sítését Szilárd István aleredes adományozta.

Lispest, 1969. aug. 28.

Iványi József
volt esküvői kántor

A fenti levelet a plébánia irattárában találta meg Murányi Gyula.

Iványi (Olschán) József 1894-ben az örvidéki (ma Burgerland)
Nagymartonban született. Középiskolát, tanítóképzőt és polgári isk.
tanárképzőt végzett Győrben. Mocsán, majd Leszenye (ma Lesenice,
Balassagyarmattól északra) községben tanított, de innen a tótok
elűldözték. 1911-től volt kántor-tanító Szentiványon.

Egy év múlva elkészült a lakásuk és a második tanterem. Felesége, Szabó Rozália lett a másik tanító.

Évtizedekig tanított, nevelt, még 1955-ben is több alkalommal helyettesített az iskolában. A templomépítő, a szentiványiaknak önbecsülést adó Bándi Tibor mellett ő tette a legtöbbet értünk és utódainkért.

Az 1969-ben kelt, gyöngybetűkkel, hiba és javítás nélkül írt sorok sokat elárulnak a levél írásakor 75 éves Iványi József kvalitásairól. Példaképpül állhat mindannyiunk, nem csak a mai fiatalok előtt.

A tartalom is igen tanulságos. Kiderül, hogy háború alatt milyen nehéz körülmények között lehetett a templomépítés feltételeit megteremteni. Az is kiderül, hogy nézetbeli különbségek, emberi-szakmai feszültségek voltak, aminek eredményeképpen végül a mai is látható templom született.

A társadalmi összefogás, a közös akarat ereje is jól tükröződik a levélből.

Középen Iványi József kántor-tanító tanítótársaival és a gyerekekkel

Hogyan került a Szent Imre kép Cserhátszentivánra?

Farádi Veres Izabella festőművész levelei és élete

E sárga könyvsorozat két korábbi kiadványában, a Cserhátszentiván 2012 és a Cserhátszentiván 2013 könyvben bemutattuk a templom szentélyében lévő Szent Imre festményt, s azt is, hogy hogyan változott annak elhelyezése az évek során. A templom festményeit és szobraikat bemutató első írásban akkor még az jelent meg, hogy a kép festője nem ismert.

Murányi Gyula kitartó nyomozó és kutató munkájának köszönhetően kiderült, s amit a kinagyított és fototechnikailag kivilágosított fényképfelvételen láthatóvá tett szignó is mutatott, hogy a festmény az Alsótoldon született és Szentiványon keresztelt Farádi Veres Izabella (1884-1968) festőművész alkotása.

A plébánia irattárának tanulmányozása során Murányi Gyula rátalált a Szent Imrét ábrázoló festménnyel kapcsolatos levelezésre, amiből megtudhatjuk a kép történetét. A művésznőnek Szabó István plébánoshoz írt leveleiből kiderül, hogy a háborúban sérült festményt restaurálta, s felajánlotta a Cserhátszentiváni Kisboldogasszony templomnak. A felajánlást Szabó István atya elfogadta. Azt is megtudhatjuk, hogy a festőművésznő milyen körültekintően gondoskodott a kép biztonságos szállításáról, s hogy az végül milyen úton jutott el 1955 augusztusában Cserhátszentivánra.

A levelek olvashatók a Murányi Gyula által gondozott www.cserhatszentivan.com/Emlékszel?/Szomszéd falvak honlapon, de most itt is közreadjuk azokat.

A hozzáférhető információk alapján bemutatjuk a Farádi Veres Izabellára és életművére vonatkozó adatokat is.

*Dr. Szalay Ferenc
egyetemi tanár*

Szent Imre herceg képe a cserhátszentiváni templomban.
Farádi Veres Izabella alkotása

A plébánia irattárában őrzött levelekből:

175/1955.VIII.2. (ez Szabó István atya írásával az iktatószám)

Tisztelt Plébános Úr!

Engedje meg, hogy eddig, mint ismeretlen felkeressem.

Alsótoldon születtem, Szentivánon kereszteltek 1884 évben. Szüleim Toldi földbirtokosok voltak, lakásunk az oszlopos nagy ház, melyet a falu kastélynak nevezett, most iskola és kultúrház – ott születtem. A falu és környéke nagy tisztelője volt családuknak.

Az idő eljár, kicsi gyermek koromban is szerettem ott minden fűszálat-vízágot-harmatcsepppet, rajta rét-erdő-mező és a szép parasztruhás kisleányok érdekeltek.

Pesten az angolkisasszonyok zárdájában nevelkedtem, honnan erőt szereztem nehéz életem elviseléséhez!

De már alkonyodik felettem!

Egy kérdésem volna tisztelt plébános Úrhoz: az ide mellékelt Szt Imre herceg festményemet szeretném a szentiváni templomnak ajándékozni – lehetséges volna azt ott általam elhelyezni? Mérete 2 méter. Szállításra letekerve a 2 méteres vak rájáival menne rolniba – de ott nekem kellene újból felfeszíteni. A rendes rájája vasúton szállítandó Pásztóig, és onnan talán a faluba akadna férfi, aki elvinné. Csak a szállítási költséget fogadja el a 2 község, mert nehéz anyagi körülménnyel nem tudnám fedezni.

Hogy művészi működésemről tájékozva legyen plébános úr, küldök az akkori kiállításaimról 2 újságcikket, melyeket kérném a szíves válaszával nékem visszaküldeni.

Tisztelettel

Farádi Veres Izabella festőművész.

1955.VIII.1.

IX. Mester u. 53. sz. 4.em. 4.

A második levél egy héttel később:

Mélyen tisztelt Plébános Úr!

Nagyon örülök, hogy szívesen fogadják az általam felajánlott Szt. Imre herceg képem! Kedves munkám ez. Már többször lett volna alkalmam tőle megválni – kiállításokra járt és mindig vezetett.

A fényképfölvétel 20 évvel ezelőtt van róla. A festmény – sajnos a háború alatt sokat szenvedett – romok közül húzták ki! De szívesen restauráltam – és hoztam életre amint azt legjobban lehetett. Hátralátható a sok seb helye.

Próbáltam lefejtetni a vakrámáról – nehezen megy – és törik a festék a vásznon. Azt gondoltam, hogy maradjon így amint van a rámában és a szállítási módja a következő volna: így néki készített láda nélkül feladni nem lehet, mert ki van téve beszakadásnak. Jönnének Pestre hozzám a községekből (tekintettel a sok esőzékes bizonytalan időjárásra) – hoznának magukkal akkora vízhatlan ponyvát melybe körül lehetne csavarni és kötéllal lekötni. itt nálam ez megtörténne, és mivel 2 embernek kell emelni, vinni, a szállítási költség a lefejtésnél sem volna ... - És ez biztosítottabb. Tőlem a 4. emeletről levíve az utcán taxira v. tehertaxira téve egyenesen a keletihez hajtva. Ott ketten vigyázva leveszik és a feladásnál személy poggyászként – a vagonba tételnél – mindenütt figyelmesen vigyázva reája, hogy be ne nyomja valami! Hatvan és más állomásokon leszállva figyelni nem löknek-e hozzá valamit a vasutasok a vagonban, midőn más személy poggyászt raknak v. vesznek ki a vagonból. Legjobb lenne ha valaki mellette utazhatna valaki. Pásztón aztán feltehetnék az autóbuszra. de mindenesetre a színével fölfele, mert ha esetleg nagy eső érné az elég hosszú úton nem árt annyira mint a vászon hátának. A vizet kapott vászonról a festés lepereg!

A másik módja volna a szállításnak, ha akadna a 3 faluban valakinek teher (zárt teher) autóval való Pestre jövő v. lemenő ismerőse Pestről Szentivánig és azon a kép mellett utazva.

Szíveskedjék a plébános Úr megbeszélni a hívekkel, mint adódna könnyebben? A szállítási költség mindenképen egyforma, és a közösből pótlódik.

Nagyon köszönöm szíves figyelmét irányomba - én nem kívánok a képért viszonzásul semmit, a jó Isten majd velem lesz! Csak ha meghaltam az évek halottak napjain az Alsó Toldi családi sírboltnál – hová pihenni megyek – egy pár szál gyertyát, kis virággal legyenek szívesek égetni.

Gyöngé egészségem az elég magas korral nem bírja az ilyen esős, hűvös utazást. Azért vigyék a képet, amikor jó alkalmuk akad. Ha esetleg épen jó az idő (meleg) talán velük megyek ?! de mindenestre szept. első napjaiban megyek Szentivánra körülnézni a képet és a hiányokat pótolni.

Fontos, hogy tudjam a képért jövők jövetelét, hogy itthon várjam őket. Kérem a plébános Urat, ezt velem pár nappal előbb tudatni. Esetleg tehertaxiról gondoskodik.

Tisztelettel

Farádi Veres Izabella
(férjezett özv. Mártonfalvy Emilné)
festő m.
1955.VIII.9.

A harmadik, 1955.VIII:20-i levél lényege:

*Szabó István atya és két szentiványi férfi a lakásról tehertaxival kivitte a képet a Keletibe,
.....
... és a kép szerencsésen megérkezett.*

Azóta is a cserhátszentiváni templom egyik ékessége.

Szentiványi Szigethy

Egy ősi családfa felkutatása 1590-ig,
amit egy távoli rokonnal a világtalálkozón történt
találkozás is segített

Gyerekkoromban egyszer anyukám azt mondta, hogy a mi nevünk igazából Szentiványi Szigethy. Én „ízlelgettem” ezt a nevet, tetszett is, de anyu szerint azt az előnevet akkor nem használhattuk.

Az iskoláim elvégzése után hamar férjhez mentem, gyerekeim születtek, közben dolgoztam, és eszembe sem jutott már, amit gyerekként hallottam. Apuval nem voltunk napi kapcsolatban, de találkozásaink alkalmával nem került szóba, hogy honnan származunk.

Sok-sok év telt el, nyugdíjas lettem, amikor elhatároztam, hogy anyai nagymamám életét meg fogom örökíteni. Ehhez szükségem volt arra, hogy Levéltárakban keresgéljek felmenők után. A történetben nagymamámon kívül szerepet kaptak a családtagok, szüleim valamint én magam. Emiatt apuról is kutakodtam. A születési dátumát persze tudtam, az anyukája nevét szintén, de a születési helyét csak sejtettem. Sikerült megtalálnom, és egy számomra teljesen új adatot is, apai nagyanyám /aki születésem évében elhunyt/ születési helyét, Ecseget.

A könyvem elkészült, és egy kis családfa szintén az anyai felmenőkkel, egészen a szépszülőkig bezáróan. Amikor testvéreim ezt meglátták, igyekeztek rávenni, hogy kutakodjak a Szigethy után. Igen ám, de az apai ágról szinte semmit nem tudtam. Egyre jobban kezdett izgatni a dolog, és az egyetlen adattal, nagyanyám születési helyével és körülbelüli dátumával a kezemben felkerestem a

Levéltárat. Nagy örömmre megtaláltam őt, és vele együtt a szülei, az én dédszüleim nevét. A környező oldalakon találtam még néhány testvért. Felajzott a dolog, most kezdett érdekelni igazán, hogy még messzebb jussak, de a dédapám szüleit sehol nem leltem.

Ekkor a lányom talált az interneten egy fórumot, ahol többek között Szigethy nevűek keresték a rokonaikat. Igaz ugyan, hogy elég régi beírások voltak, de gondoltam, szerencsét próbálok. Találtam köztük valakit, aki szentiványi felmenőkkal rendelkezett. Felvettem az illetővel a kapcsolatot, aki rendkívül kedvesen fogadta a megkeresésemet, és biztosnak gondolta a rokoni szálát. Szerinte a dédapáink testvérek lehetnek. Az illető a házába invitált és megajándékozott saját családfája másolatával, ami szerinte közös ükapánkig bezáróan azonos. Nagyon örültem az ajándéknak, de meg akartam győződni arról, hogy az ő Jánosuk egyezik-e az én Jánosommal, azaz a dédapámmal, ezért tovább kutattam.

Felkerestem az Ecsegi Plébániát, ahol az elhaltak anyakönyvében megtaláltam a dédapámat. A szüleit azonban nem tüntették fel. Megkérdeztem az Anyakönyvvezetőt, hogy az ő irataikban szerepelnek-e szülők? Az igenlő válasza újfent fellelkesültem, de arra, hogy megtudjam az adatokat, még várni kellett. Közben interneten sok Cserhátszentivánnal kapcsolatos írást találtam, ami a falu és lakóinak történetéről szólt. Tetszett, hogy gyakran előfordult bennük a Szigethy név.

Nyáron ellátogattam családom egy részével Cserhátszentivánra, a Világtalálkozóra, ahol minden helybéli rendkívül kedvesen fogadott. A Kultúrházban körülnézve ámulattal csodáltam Zeller Bea családfáját, és meglepődtem, amikor a Szigethy nevet felfedeztem rajta. Izgatottan gondoltam arra, hogy a születési dátum szerint akár ő is lehetne az üknagyapám. Ezután még feszültebben vártam az Anyakönyvvezető értesítését.

Beával megismerkedtünk, aki szintén keresgélt nekem a saját anyagában, és szinte egyszerre tudtam meg mindkét hölgytől a nevet, amire vártam, és bizony megegyezett Bea felmenőjével, ezek szerint van köztünk rokonság. Nagyon örültem, és újult erővel kerestem

tovább. Kb. az 1700-as évekig sikerült beazonosítanom az őseimet. /Érdekes, de a Szentiványi előnévvel sehol nem találkoztam./ Az előzőekben említett úrral nem az ükapánk, hanem egy még régebbi ősrünk közös, de az ő családfájának segítségével el tudtam a sajtómat is készíteni. 1590-ben született az első Szigethy, akit fel tudtam tüntetni a családfán. Miután elkészültem, Bea felajánlotta, hogy egy számítógépes alkalmazással elkészíti nekem, több variációban. Ezzel nagy örömet okozott. Testvéreimnek, családtagjaimnak is elküldtem, mindenkinek nagyon tetszett.

A Világtalálkozón családommal megállapítottuk, hogy a hegyek ölelésében fekvő kis falu olyan, mint valami ékszer. Az itt lakók melegszívű, barátságos vendéglátók. Büszke vagyok rá, hogy a Kiskürtösről származó, legtávolabbi őseim ezt a csodás kis helyet választották saját, majd leszármazottaik otthonául. A felmenőim kb. 90 %-a Szentiványi születésű.

Ha lehetőségem adódik rá, bármikor szívesen látogatok el ebbe a csodás kis faluba, őseim szülőföldjére.

A dédapám Szigethy János molnár volt, és a képeken az ő egyik lánya: Szigethy Zsuzsanna és egy az unokái közül: Szigethy László, az apám.

Budapest 2015. január

Szigethy Éva
író

**Zsuzsanna
Szigethy**

* 1884.06.20

Ecseg

† 1944.12.06

**László
Szigethy**

* 1923.02.05

Cinkota

† 1995.04.27

Részletek a Szigethy családfából

Bal oldalon: Szigethy Zsuzsanna, aki a Cserhátszentivánnal szomszédos Ecsegen, Szigethy János molnár leányként látta meg a napvilágot.

Jobb oldalon: Szigethy János ecsegi molnár egyik unokája Szigethy László, a dolgozat írójának az édesapja

Fent: Látkép a temetőből. Balra a Bézma lejtője, jobbra a Középhegy és a kettő közötti domb, a Kangyikó. *Lent:* Szigethy Éva (kék blúzban) és unokája Timár Bernadett a hatodik Világtalálkozón

Fent: Timár Bernadett az unoka és édesapja Timár Zoltán figyelik a Kultúrházban a műsort

Lent: Noszti István, Szigethy Éva férje és leányuk Szabó Éva.

Szigethy Éva leánya Szabó Éva és unokája Timár Bernadett a felújított templomlépcsőn

Szigethy Éva első három megjelent könyvének borító lapjai

A szerkesztő megjegyzése:

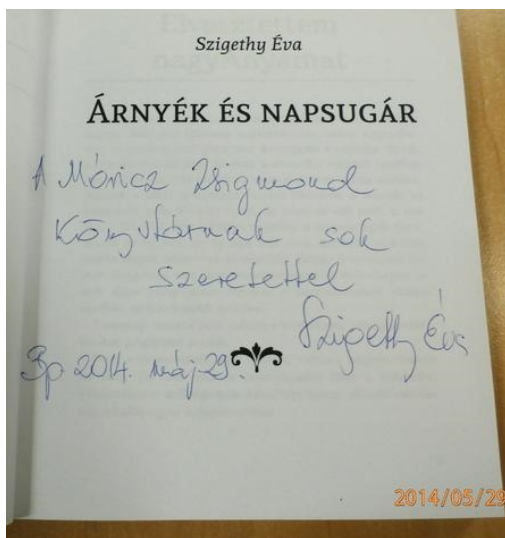
Szigethy Éva író munkásságát több sikeres könyv is jelzi. A „Bözsike, a szegedi masamód” (2005), az „Elszakítva” (2006) és „A Csend foglya” (2013) című könyveiben az író különleges élethelyzetbe került, nehéz sorsú lányok, asszonyok életét írta meg.

Az 1988 óta Budapesten, Zuglóban élő író 2014-ben újabb könyvvel jelentkezett, amelynek címe „Árnyék és napsugár”. Ebben a könyvben is tükröződnek életrajzi élményei. Számos felolvasó estet tartott könyvtárakban, ahol olvasóival találkozott. A megjelent jó kritikák mellett, a közösségi oldalakon és személyesen is sok pozitív visszajelzést kapott.

Legutóbbi könyvét Budapesten a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár gazdagréti Mórnicz Zsigmond könyvtárnak is dedikálta.

Talán remélhetjük, hogy a családfa felkutatása, a nógrádi, cserhátszentiváni, ma már történelminek mondható kapcsolatok és az új élmények hatása is megjelenik majd műveiben.

Dr. Szalay Ferenc

Szigethy Éva 2014-ben megjelent könyve és egy dedikált példánya

Sándor Olivér visszaemlékezése

Nyugdíjas építészmérnök, aki Cserhátszentivánon született, s ő tervezte a hősök emlékművét

Még a múlt század első felében, relatíve békés időben, még jóval a második világháború előtt születtem 1936-ban Cserhátszentivánon a Kossuth u.42. szám alatt, egy szép, tornácos palóc házban, amelyet a későbbi tulajdonos átalakított.

A gyermekkoromat is itt éltem meg a családommal.

Apám Sándor Gyula, négy testvér legidősebbike, először kőműves szakmát folytatott, majd földművelésre tért át. Öröklés révén és vétellel mintegy 10 hold földünk és 6,5 hold erdünk volt.

Édesanyám, Tarcsányi Rozália háztartásbeli volt. A nővérem tanárnő, a húgom orvos.

Két lányunk van, az idősebb pedagógus-igazgató, a másik ugyancsak főiskolát végzett. Jelenleg közalkalmazott, korábban bankban dolgozott. Három fiú unokánk van.

Már kisgyermek koromba be kellett segíteni a ház körüli, kerti munkákba. Először üzletekbe jártam bevásárolni, melyből három is volt.

Ezt előszeretettel végeztem, ugyanis az üzletből már a fél fillért nem tudták visszaadni, akkor én azért cukorkát, csokoládét, medvecukrot stb. kaptam mindaddig, amíg nem mondtam, hogy köszönöm elég.

Később már a szarvasmarhákat hajtottam a legelőre, egészen a Középhegy tetejéig. A hegy nyugati tetején haladva már a lépteink alatt is lehetett hallani egy dobogó-kongó hangot, mintha üres lett volna a lépteink alatt a hegy. Innen a nyugati oldalon leereszkedve a

köves sziklás részen a Cserkútba lehetett jutni, ahol a forrásvizet is meg lehetett ízlelni. A hegy középső nyereg részénél található a Betyárkő, mely egy fotel alakú képződmény volt, ahova kényelmesen be lehetett feküdni. A tűzhányóra emlékeztető keleti csúcson sokszor megpihentem és elmerengtem, miközben a szemközti Bézma hegy sziklás oldalát és a szép völgyet nézegettem.

Sokat jártam a völgybe is kirándulni a többi gyerekekkel, barátokkal, mely mindig kellemes sétát jelentett. Itt található a Hármassforrás. Ez a vidék a cserkészeknek is kedvenc táborozó helye volt.

A Bézma oldalán a bérc mellett felkapaszkodva közel a hegytetőhöz érve, a jégkorszaki tolóerőre emlékeztető kőrakásokhoz értünk, melyből az ún. Bakkő kimagaslik a fák fölé. Ez három kőtömbön áll és alatta át lehet bújni, a kő keleti oldalán pedig fel lehet mászni rá. Ezen a területen igen sok harangvirág és gyöngyvirág volt található a gyógynövények és a többi csodálatos növényzet között, Közvetlenül a rendszerváltás előtt, Német Miklós miniszterelnöksége alatt nem véletlenül minősítették országos kiemelt természetvédelmi területté.

Északi irányban található a Vöröshegy (Vereshegy), amely a sziderit tartalmú megszínezett föld miatt kapta a nevét.

Az időben még strand is működött, amelyet egy nagyon bővizű, meleg forrás táplált. A víz cirka egy hét alatt lecserélődött. Télen a gőzölgő pára elárasztotta a területet.

A II. világháborút háborút is itt éltem át. Mint gyereknek nagy és érdekfeszítő élményt jelentett.

Az elemi iskolát is itt végeztetem el, Iványi József és Iványi Józsefné kitűnő tanítása és nevelő munkája mellett.

Tíz-tizenkét éves koromban sokat jártunk fáért az erdőkbe, általában a Középhegyre. Ekkor magyar ökrök húzták fel a kocsit a hegy tetejére, s mi sokszor térden csúszva, nagy akaraterővel követtük. A fával megrakott kocsit lefelé hozni nem volt veszélytelen. A kerek megkötésekor a láncot a kerek alá engedték a nagyobb fékhatás

céljából. Az ökrök is mind a négy lábukkal fékeztek. Arra gondolni sem mertünk, hogy mi lett volna, ha elszakad a lánc.

Később lovakat vettünk gazdasági felszereléssel. Belterületen is volt mintegy 12 hold földünk. Apámékat felszólították, hogy ha nem lépnek be a TSZ-be, akkor elveszik a belterületet. Hosszas vajúdas után beadták a derekukat, beléptek, ám mégis elvették a belterület egy részét, sőt a lovakat és a felszerelést is, amiért semmit nem fizettek.

Ez után következett, hogy amikor 14 éves voltam, arra akartak kötelezni, hogy lépjek be a TSZ-be. Én csak elmentem otthonról, s apámat kötelezték, hogy dolgozzon helyettem. Nappal a lovakkal dolgozott, éjjel pedig éjjeliőr volt. Megemlítem, hogy annak idején az I. világháborúba 16 évesen önkéntes szolgálatot vállalt nagyapám helyett.

Végül Debrecenbe a Magasépítőipari Technikumba kerültem, amit sikeresen elvégeztem.. A nehezebb körülmények miatt az egyetemre csak később tudtam beiratkozni.

Időközben, Salgótarjánba kerültem, ahol sok nagy építkezés volt folyamatban. Előzőleg beruházások előkészítésével, majd később az Állami Építőipari Vállalathoz kerültem. Itt első időben a központban dolgoztam, majd a beinduló kórházi építkezéshez helyeztek építési vezető. helyettesnek. Itt sok korszerű építéstechnológia került előtérbe. Az alapozási munkákat például azzal a betonozó géppel végeztük, amelyik előzetesen Budapesten az Erzsébet hidat alapozta. Ezzel párhuzamosan iskola, óvoda, acélgyári munkák, lakótelep építése is folyamatban voltak.

Ez után mondhatom azt, hogy nyugodtabb munkahelyre kerültem a Nógrád Megyei Tervező Vállalathoz építész tervezőnek. Itt főleg a megyében, és Észak-Magyarország területén is.

A munkák jellege igen változatos volt. Óvoda, iskola, gimnázium, áruház, lakótelep, üzemi-, mezőgazdasági-, műemlék, egészségügyi épületek, stb. tervezésére kaptam megbízást. Aktív pályafutásomat a

NÓGRÁDTERV kft-nél fejeztem be. Ezzel párhuzamosan mostanáig, magántervezést is folytattam.

Több házat terveztem Cserhátszentivánon. Személyes jártam el a Nógrádterv-nél, hogy Cserhátszentiván és környezetének a víz- és gázellátását megtervezzük és kivitelezzük. Szorgalmaztam, hogy hozzunk létre a faluban üdülőövezetet és készítsük el a rendezési tervet.

Nagy öröm számomra, hogy a szülőfalumban, Cserhátszentivánon megépült Hősök Emlékműve tervezője lehettem. Az emlékmű építésének története ebben a könyvben a következő fejezetben olvasható.

Most már a megérdemelt nyugdíjas éveimet élem.

Salgótarján, 2014.december 9.

Sándor Olivér

A Sándor Olivér által tervezett emlékmű alapító táblája

A hősök és áldozatok emlékműve építésének története

Időszerű a felújítás

Cserhátszentivánon még 1991-ben, az akkori, a rendszerváltozás utáni első polgármester, Noskó Sándor felkérésére készítettem el az emlékmű tervét.

Ennek ihletét valójában a sokáig rejtegetett 4 db márványtábla adta, s az óhaj, hogy azok végre méltó helyre kerüljenek. Utoljára Balás Ferencnél, aki 1948-ig a falu bírója volt, voltak a táblák, s ő adta át a polgármesternek további gondoskodásra. A táblák az 1848-as hősök, az első- és a második világháború áldozatainak nevét, valamint a faluból a német megszállás alatt elhurcolt zsidó családok neveit tartalmazzák.

A kultúrház udvarában emelt emlékművet egy csonka gúla, koporsó alakú forma határozza meg leginkább, amelyet a tetején elhelyezett három darab kő nyom jelképesen. A három hatalmas kő utal a címerünkben látható három hegyre. Az emlékmű oldalára került régi-új címer, pedig bizonyos optimizmust jelez.

Az emlékmű műszaki szerkezete:

Az alap és lábazat, betonból készült, a felépítmény belső magjával együtt. Az alapozás síkja -1.5 m. A felépítmény gyöngyössolymosi kővel lett burkolva, soros rakással. A fedlap is betonból készült, amelybe a Pelecke hegyről származó 3 darab nagy kő is bebetonozásra került.

Az építmény méretei:

Az alap és a lábazat 4.9x2.7x1.5 méter.

Felépítményben az alsó sík: 2.5x1.5 m, a felső sík 2.2x1.1 m.

A felépítmény magassága: 1.8 m.

A burkolatba lett elhelyezve a négy oldalon 4 db. márványtábla.

Az első, eredeti márványtábla az 1948-49-es szabadságharc áldozatait, a második tábla az első világháború áldozatait sorolja fel,

a harmadikon a második világháború áldozatainak névsorát tartalmazza, a negyedik az elhurcolt, de vissza nem tért zsidó családok nevét sorolja. A negyedik oldalon a régi-új címer látható.

Az emlékművet Fekete Sándor és Sándor István cserhátszentiváni kőműves mesteremberek építették meg.

Az emlékmű avatására 1991 nyarán került sor, mely országosan is előkelő időpontban valósult meg.

Az avató ünnepségen részt vettek a község vezetői, a tervező, a lakosság, valamint a meghívottak. A vöröskeresztől, Kincses Helén, aki beszédet mondott, Oszter Sándor színművész, aki verset mondott, valamint a korábban itt gyakorlatozó és életben maradt ludovikás tiszt is meg lett híva, aki beszédet mondott, megköszönve a kedves fogadtatást. Méltatta az emlékmű építését és visszaemlékezett a Cserhátszentivánon eltöltött időkre.

Salgótarján 2014. december hó.

Sándor Olivér
tervező.

A szerkesztő megjegyzése:

A hősök, az áldozatok emlékére emelt emlékmű minden évben a közös megemlékezés helye. A világtalálkozók alkalmával koszorúzási ünnepség keretében emlékezünk meg a hősökről. Az 1948-as forradalom és szabadságharcban, az első és a második világháborúban a falu lakosságához képest igen sokan szenvedtek hősi halált. A korábbi kiadványokban külön megemlékeztünk a világháborúban elhunytakról és az elhurcolt zsidó családokról.

Immár 24 év telt el az emlékmű felavatása óta, s nagyon időszerű a felújítás. Restaurálásra, felfrissítésre szorulnak nem csak a burkoló kövek, hanem a táblák is.

Összefogással, közadakozással, az alapítványok, s ha kell pályázatok révén biztosan előteremthető az anyagi fedezet a szakszerű és időt álló felújításhoz, hogy még sokáig őrizze a közös emlékezetet.

Dr. Szalay Ferenc

Az emlékműve 2014 őszén. *Fent:* Északi oldal a II. világháború áldozatainak és az elhurcolt zsidó családoknak az emléktáblájával.

Lent: A déli oldal az I. világháború áldozatainak nevével.

A hősök emlékműve 2014 őszén. Nyugati (fent) és keleti oldal (lent).

Fent az I., Lent a II. világháború és az elhurcolt zsidó családok emléktáblája. Mindkettő, és az egész emlékmű felújításra szorul

Önkormányzati választás 2014

2014 a választások éve volt. A lakosságot leginkább mozgósító szavazás az ősszel megtartott önkormányzati választás volt, amit a kiemelkedően magas részvételi arány is bizonyított. Még a médiában is kiemelték ezt a tényt.

A lakosság számára itt nyílik lehetőség a polgármester, valamint a képviselő testület elmúlt 4 éves munkáját értékelni, és ha kell, változtatni.

Az október 12-én megtartott választáson 3 polgármesterjelölt és 8 képviselő jelölt indult. Egy kivétellel, valamennyien helybeliek. Bognár Károly volt a szentiváni önkormányzati választások történetében az első olyan polgármesternek induló, aki nem a településen lakik, és szentiváni kötődése sincs.

A szavazáson a részvételi arány 84,75%-os volt. Három személy nem gyakorolhatta szavazati jogát. Két esetben a lakcímkártya hiánya, egy esetben az adatok nem egyezése volt a kizáró ok.

A szavazatok megoszlása a következő volt (abc sorrendben):

Polgármester:

Bognár Károly	2
Csóré István	55
Kovács Éva	42

Önkormányzati képviselő:

Balás István András	41
Bényei Zsolt	41
Cservölgyi Zoltán Barnabás	55
Csóré István	44
Fekete Sándor	30
Fenyvesi Attila	17
Kovács Éva	36
Lord Eszter	63

A fentiek alapján:

A megválasztott polgármester:	Csóré István
A képviselőtestület tagjai:	Balás István András
	Bényei Zsolt
	Cservölgyi Zoltán Barnabás
	Lord Eszter

A választáson rendkívüli esemény nem történt.

A szavazatszámoló bizottság tagja a következők voltak:

Sándor József	elnök
Bercsényi Béláné	elnökhelyettes
Nagyváradai Istvánné	jegyzőkönyvvezető
Nemecz Rudolfné	
Sirakyné Sándor Judit	
Szabó Miklósné	
Siraky Lajos	delegált
Deák Zsuzsanna	delegált

A választás utáni szerdán derült ki, hogy K.É. jogorvoslati kérelmet nyújtott be a Nógrád Megyei Területi Választási Bizottsághoz (TVB) a választási eredmény miatt. A benyújtó jogszabálysértő kampányeszköznek minősítette az általam terjesztett szórólapokat. Ezt a kifogást a TVB elfogadta és a polgármester választás jegyzőkönyvbe foglalt eredménymegállapító döntését megsemmisítette, és új választást rendelt el.

A megismételt polgármester választást 2014. november 09. napjára tűzte ki. Ekkor érthetően, csak a polgármesterre lehetett szavazni, a korábban eredményesen megválasztott képviselőket nem érintette bizottság döntése.

A választáson a 116 választásra jogosultból 98-an vettek részt (84%).

A választás eredménye:

Bognár Károly	3
Csóré István	58
Kovács Éva	37

Ez az eredmény véglegessé vált. Tehát a polgármesteri teendők ellátására a következő ciklusra Csóré István kapott megbízást. A polgármesteri munkakör átadás-átvétele 2014. november 17-én megtörtént.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a szavazatszámláló bizottság tagjainak a pártatlan és becsületes munkájukért, valamint minden cserhátszentiváni polgárnak, akik a választáson részt vettek.

A falu minden lakójának, az egész közösségnek az érdekeit igyekszem képviselni. Elképzeléseimről, a programomról már a választások előtt írtam vázlatosan. A rövid-, közép- és hosszú távú fejlesztési terveket a falu lakóival egyeztetve, mint közös ügyeket kívánom megvalósítani. Megbízatásomat szolgálatnak tekintem, s az egész közösség érdekében kívánok dolgozni. Bízom abban, hogy összefogással előre tudjuk vinni a falu boldogulását.

Cserhátszentiván, 2014. december

Csóré István
polgármester

Csóré István, mint polgármester jelölt levele a választókhöz

2014. október

Tisztelt Cserhátszentivániai, Választópolgárok!

Nevem Csóré István, azt hiszem, nem kell bemutatkoznom, mivel 1994 februárjától falugondnokként itt dolgozom. Később megválasztottak képviselőnek és 8 éve alpolgármester vagyok.

Ennyi idő alatt megismerhetek, hiszen az emberek segítése a feladatom szinte minden családdal napi kapcsolatban állok. Az otthonomban mindig elérhető vagyok személyesen vagy telefonon.

Az eddigi polgármesterek mellett sok mindent tapasztaltam, ez lehet pozitív vagy negatív is. Ezen tapasztalatok alapján úgy érzem itt az ideje, hogy szebbé, élhetőbbé, mozgalmasabbá tegyük településünket.

Sokan ígértek már sok mindent, én feleslegesen ígéretetni nem akarok, hiszen a közös jövőnk alakításához, döntésekhez mindenki véleményére és összefogásra van szükség.

A faluban a nyugodt jó légkör kialakításához szerintem becsületesnek és igazságosnak kell lenni, ezek alapján kivételt tenni senkivel sem lehet.

Döntéseinket a testületi tagokkal közösen fogjuk meghozni. A falu minden lakosát érintő kérdéseket, falugyűlésen, közmeghallgatáson fogjuk megbeszélni és a döntést ennek alapján meghozni.

Terveim között szerepel sok, már régóta megoldásra váró feladat, többek között:

Rákóczi út Közép-hegy felé vezető részének felújítása, a csapadékvíz elvezetés megoldása.

Hunyadi-Vörösmarty út egyes részeinek felújítása.

Vörösmarty úti támfal kérdés rendezése
Temető út aszfaltozásának folytatása, vizesárok kiépítése.
Szabadság út rendbetétele.
Művelődési házon meglévő hiányosságok pótlása: ereszcsonna
csere, nyílászárók javítsa vagy cseréje)
Művelődési ház jobb kihasználtságának elérése.
Buszmegállónál lévő híd normális felújítása.
A még meglévő önkormányzati ingatlanok, területek nem eladása,
hanem bevételi forrásként bérbeadása.
Közösségi-tér kialakítása (játszótér, focipálya)

Ezek megvalósítása azonban az önkormányzat saját erejéből sajnos nem megoldható. Ezen terveket a pályázati lehetőségek maximális kihasználásával lehet megvalósítani.

A fenti terveket azonban az innen elszármazott, ide betelepült vagy az itt élő tehetősebb emberek kapcsolatrendszerének segítségével, remélem, meg tudjuk valósítani.

Erre legyen egy példa, a megépült új híd. Nem készült volna így el, ha egy innen elszármazott kapcsolatait nem vesszük igénybe.

Amit már elértünk több mint 10 évvel ezelőtt, valósítsuk meg újra. Tegyük szebbé, tisztábbá, virágosabbá falunkat, hogy újra indulhassunk a Virágos Magyarországért versenyen.

Reménykedem, hogy a jövőben, amennyiben bizalmat szavaznak nekem, még többet tudok tenni a faluért és az itt élő emberekért.

Kérem Önöket, hogy az október 12-én megtartandó választáson, mint polgármester jelöltet szavazatukkal támogatni szíveskedjenek,

Tisztelettel és bizalommal:

Csóré István
polgármester jelölt

Csóré István a választást megnyerte, 2014-től ő a polgármester.

Önkormányzati tagok a 2014 évi őszi választásokról

Csóré István polgármester

Cserhátszentiváni szülők gyermeke,

Bercelen született, de öt éves kora óta a falu lakója.

Gyöngyösön, a Vak Bottyán finom-mechanikai szakközépiskolát végezve szerzett érettségit 1981-ben.

Húsz éve tagja a falu önkormányzatának, 2000 óta alpolgármester, 2014-től polgármester.

Elérhetőség: 3066 Cserhátszentiván, Hunyadi u.3.

Telefon: 06 32 382 074 E-mail: csore.istvan@globonet.hu

Lord Eszter alpolgármester

Pásztón született, szüleivel Ecsegen lakott. Édesanyja és nagynyja cserhátszentiváni születésűek. Iskoláit Ecsegen, Pásztón, Szombat-helyen, Budapesten és Londonban végezte. Élt Kanadában és Nagy-Britanniában is.

Pedagógus. Jelenleg játékos, zenés, angol foglalkozásokat tart környékbeli óvodákban.

2005-től lakik Cserhátszentivánon férjével Lord Martynnal.

2009-ben született kisfiuk, Angus és 2012-ben kislányuk, Fiona.

2010-től önkormányzati képviselő.

2014 novemberétől alpolgármester.

Elérhetőség: 3066 Cserhátszentiván, Rákóczi út 29.

Telefon: 06-30-243-6743 E-mail: eszterel@freemail.hu

Balás István András

önkormányzati képviselő

Cserhátszentivánon született 1956-ban. Géplakatosi szakképesítést szerzett, majd a tati malomban dolgozott. A takarmánykeverő üzemben szerzett tapasztalatait magánvállalkozóként kamatoztatta. Feleségével, Olgával, 1982 óta él a faluban, egy fiuk van, 1993 óta mezőgazdasági vállalkozó.

Részt vesz a falu egyetlen boltjának üzemeltetésében.
Elérhetőség: 3066 Cserhátszentiván Kossuth u. Tel:32 282

Bényey Zsolt

önkormányzati képviselő

Budapesten született, iskoláit ott végezte. A szülei által Cserhátszentivánon vásárolt házban sok időt töltött, így szerette meg a helyet. 1982-től 14 évig az USA-ban élt. Jelenleg szállítmányozással foglalkozik, de szótárt is szerkeszt, s a 2015-től újraindult könyvtárat gondozza.

Elérhetőség: 3066 Cserhátszentiván Rákóczi út 11
Telefon: 06 32 382 010 E-mail: bzsolt007@gmail.com

Cservölgyi Zoltán Barnabás

önkormányzati képviselő

Budapesten született, de apai ágon Cserhátszentivánról származik.

2005-ben tett karosszéria lakatos mestervizsgát.

2006-ban vásárolt házat a faluban. 2011 óta itt is lakik feleségével és gyermekeivel, s dolgozik saját műhelyében.

A közéletben mindíg aktívan részt vesz.

Elérhetőség : 3066 Cserhátszentiván, Rákóczi utca 15
Telefon: 06-32-382-019 E-mail: zoltan.cservolgyi@gmail.com

Megint változott a körjegyzőség.

Mátraszőlőshöz tartozunk

Fogadó órák

Ismét változott a körjegyzőség. Az új rendszer szerint már nem Nógrádsípek, hanem Mátraszőlős a körjegyzőségi központ. A Cserhátszentivánon működő kirendeltséghez öt település tartozik: Bokor, Cserhátszentiván, Felsőtold, Garáb, Kutasó. Ezek a falvak alkotják a belső Cserhát tájvédelmi körzetet.

A jegyző: Dr. Turza Csaba József, Mátraszőlős

A hivatal elérhetőségei:

3066 Cserhátszentiván Kossuth u. 1.

Telefon: +36 32 382 026

+36 32 382 056

E-mail: csivan.korjegyzoseg@gmail.com

Ügyfélfogadás: Hétfőtől péntekig 6.45-14.45 óra

A hivatal dolgozói:

Nagyváradai Istvánné anyakönyvvezető

Gergely Barbara adóügyi előadó

Szentesi Zoltánné pénzügyi előadó

Szakai Tiborné pénzügyi előadó

Fogadóórák:

Csóré István polgármester

minden hónap első csütörtök 10.00-11.00

Lord Eszter alpolgármester

minden hónap harmadik csütörtök 10.00-11.00

Nagyné Kaszala Katalin Kitti aljegyző

minden hónap első csütörtök 10.00-11.00

Falugyűlés a választás után

Közmeghallgatáson jártam otthon

2014. december 21.

Mintegy 20 fő érdeklődő várta Csóré István polgármester úr első beszámolóját.

A költségvetési adatokon belül részletesen szólt a polgármesteri, az alpolgármesteri és a képviselői tiszteletdíjakról. A testület önmérsékletet tanúsítva úgy döntött, hogy a polgármester és az önkormányzati tagok a korábbi díjnak csupán a felét veszik fel.

Éles vitát váltott ki, hogy kiderült, mintegy 50 főnek van adótartozása. A jelenlévők egyértelmű elvárást fogalmaztak meg, hogyha nem megy máshogy, a jogi utat végigjárva, akár behajtással is ki kell kényszeríteni a jogos követés megfizetését.

Hiteltartozása nincs a községnek, de jelentős fizetési elmaradások, korábbi kötelezettségvállalások terhelik az amúgy is szűk költségvetést.

Megoldandó probléma, hogy a kommunális hulladék-gyűjtő nagy súlyú járműve tönkre teszi a megfelelő alapozás nélkül készült mellékutakat. Ezek felújítási igény-bejelentését a korábbi faluvezetés jelezte, de nem kaptak rá támogatást.

Éles vitát váltott ki a közmunkások javítandó munkateljesítménye, foglalkoztatásuk komolyabban vétele. Jogos igényként fogalmazódott meg, hogy a kis községeket sújtó jogi nehézségek feloldására a falu vezetése kezdeményezőként lépjen fel a megfelelő szervek felé.

A megismételt polgármester-választás mindegy hónappal késleltette és nehezítette az év végi feladatok megoldását. Remélhetőleg hamarosan beáll a normális ügymenet, s akkor a határozatok alaposabb előkészítése, s az utólagos (lehetőleg írásos) tájékoztatás is megvalósul.

Kevesen voltunk, de akik ott voltak valóban érdeklődtek, volt véleményük. Több problémát okozott a tájékozatlanság, az egyes kifejezések más-más értelmezése.

A jövőbeni alaposabb tájékoztatást elősegítheti a jól felkészült, lénységretörően, közérthetően fogalmazó jegyző asszony is.

Békés, boldog, együttműködést kereső öt évet kívánok a faluvezetésnek, s választóinak.

Murányi Gyula

A következő falugyűlés

A következő falugyűlést őszre tervezem összehívni.

Kérem, hogy akinek bármilyen, a közösséget érintő észrevétele, javaslata van, keressen meg engem vagy az önkormányzati testület tagjait, illetve a hivatalt. Javaslom, hogy észrevételeit írásban is tegye meg.

A napirendi pontokat előzetesen tudatni fogjuk.

A beszámoló kiterjed majd az új pályázati lehetőségekre, az adófegyelemre, illetve a további tervekre.

Az önkormányzat útfelújítási pályázatot nyújtott be. eredményhirdetés őszre várható.

Mivel nem áll rendelkezésre annyi pénz, hogy minden utat egyszerre lehessen felújítani, az önkormányzat ütemtervet készít. Az első ütemben a Rákóczi út és a Hunyadi út kritikus szakaszainak felújítása szerepel a programban. Erre nyújtottunk be pályázatot.

*Csóré István
polgármester*

Angol nyelvi tábor Cserhátszentivánon

2014. június 23-28.

A Fertőszögi család kezdeményezésére, szülők áldozatvállalásával, angol nyelvtanár és született angol férjének vezetésével, gyermekek részvételével, nagy sikerrel zajlott az első, közel egy hétig tartó angol nyelvi tábor Cserhátszentivánon.

A helyszín a Vörösmarty u. 2. szám alatti, szépen felújított, tornácos palóház volt. A résztvevők itt laktak, tanultak, rajzoltak, játszottak, étkeztek, s innen indultak a kirándulásokra, a felfedező utakra és ide tértek vissza.

A tábor egyik nagyszerűsége az volt, hogy minden angol nyelven zajlott. Feladat volt, hogy a gyerekek egymás között is angolul beszéljenek, ami persze nem mindig sikerült, de a szókincsük, kifejező képességük napról napra gyarapodott. Voltak tematikus feladatok, amelyeket kitűnő könyvek, munkafüzetek segítségével kellett megoldani.

A szakszerű pedagógiai irányításra Csillag Gabriella angol tanár személye volt a garancia, s a helyes kiejtés és kifejezések megtanulásában igen nagy segítséget jelentett férje, John White, aki Angliában született, s akinek különös érzéke volt a gyerekekkel való bánásra és vidám helyzetek teremtésére. Atyai gondossággal törődött a gyermekekkel.

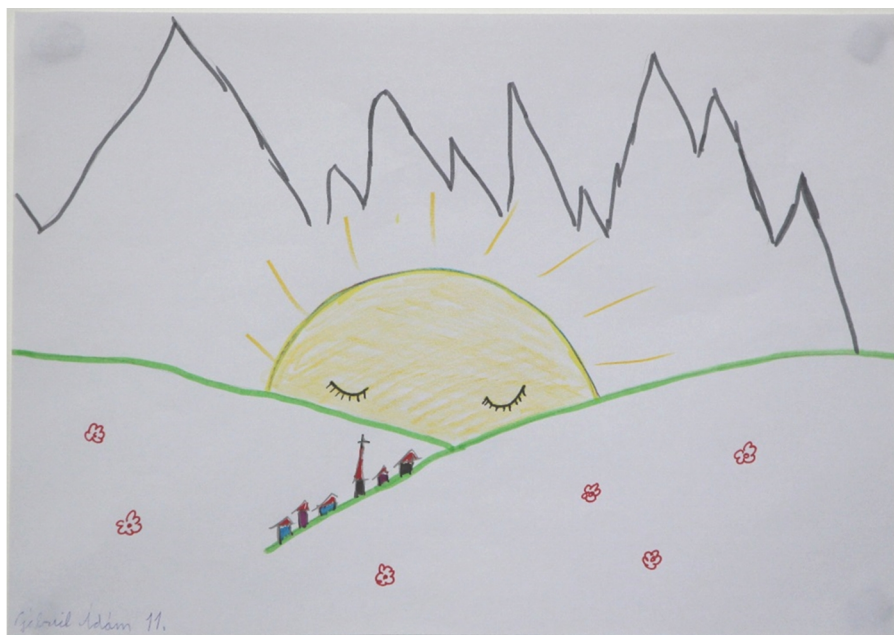
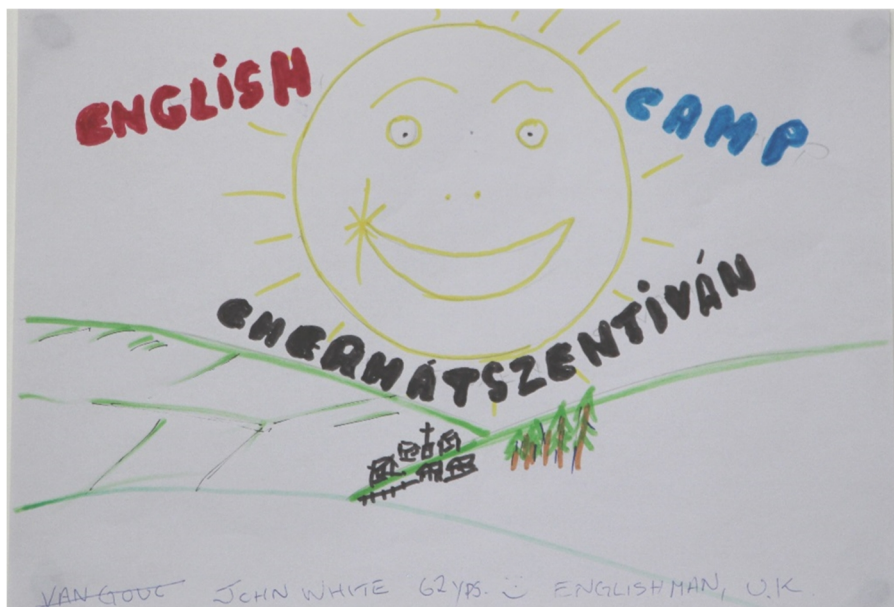
A tábor utolsó napja a Cserhátszentivániai VI. Világtalálkozójának napjára esett, amelyen a táborozók is részt vettek. Az általuk készített rajzok kiállításra kerültek. A hangulatról sokat elárul John White beírása az emlékkönyvbe, s ami itt is olvasható ebben a könyvben. (lásd xxx oldal).

A táborozók tudásban gyarapodva, igen sok élménnyel gazdagodva tértek haza. Ezt bizonyítja a közreadott két írás, Fertőszögi Zsófi és a Pummer lányok, Petra és Maya visszaemlékezései. A fényképek önmagukért beszélnek. Reméljük, hogy lesz folytatás.

Dr. Szalay Ferenc

A szentmisén. A képeken a Fertőszögi és a Pummer család, a táborozó gyerekek és fent középen a tanárok, John és Gabi ismerhetik fel magukat.

A falu neve angolosan írva: „Cherhátszentiván”.

Lenyugszik a nap, véget ér a tábor.

Angol tábor

Ahol sokat tanultam, és ahol igazi barátok között lehettem

Hmm, hol is kezdjem? Miután megérkeztünk a táborba és kipakoltuk a bőröndjeinket, azonnal megkezdődtek az angol órák és az izgalmas délutáni programok. Gyorsan megismertük a tanárainkat, akik a tábor ideje alatt velünk foglalkoztak, és akiket szeretnék most bemutatni:

John, a sziporkázó humorú, barátságos, Beatles-rajongó angol és a felesége, *of course* Gabi, aki mindig jókedvű, laza és engedékeny volt. Hamar megtaláltuk a közös hangot velük, és így töltöttünk el egy csodálatos hetet Cserhátszentivánon. Délelőttönként, míg mi a kis házban angol órákon vettünk részt Gabival, addig John elmosogatta a reggeli maradványait, kitakarította a háborús frontvonalra emlékeztető szobánkat, és még a cipőinket is növekvő sorrendbe állította a teraszon. A plüssállatainkból csendéletet alkotott az ágyunkon, és megmutatta nekünk az angol teakultúra sokszínűségét. Ettől kezdve a teázás elengedhetetlen részévé vált a napjainknak.

Gabi becenevéhez (*of course*) egy érdekes és vidám történet fűződik. Egyik nap kirándulni mentünk, de végül megváltozott a terv, mert a túraösvény helyett a patakban tettük meg az utat. Az izgalmas kalandot szerettük volna megismételni, ezért megkérdeztük Gabit, hogy este is elmehetünk-e gyalogolni a vízben? Ő pedig – számunkra meglepő módon – igennel felelt (angolul: *of course*). Így ragadt tehát tanárunkra az *of course* név.

Ha már a becenevekről van szó, megemlítek egy másik érdekes történetet is, ami az egyik táborozóhoz kapcsolódik. *Queen me*, magyarul annyit jelent: én a királynő. Petrára úgy ragadt ez a név, hogy első nap, amikor megismerkedtünk a tábor helyszínével, a *shad*-ben, vagyis a kis gazdasági helységben – ahol az angol órák voltak – Petra talált egy ágyat, amire rögtön levetette magát, és kijelentette, hogy ő a királynő (*queen*). Petrából innentől kezdve *Queen me* lett, és Gabiból *Of course Gabi*.

A délelőtti angol órák mellett minden délután valamilyen izgalmas program várt ránk. Jártunk Hollókőn, tanultunk a könyvnyomtatásról, korongoztunk agyagedényt és megmáztuk a Somoskői várat. A kulturális programok mellett rengeteget kirándultunk, sportoltunk, szoros ping-pong meccseket játszottunk és John még krikettezni is megtanított minket.

Ezen kívül a művészi vénánkat is fejlesztettük: készítettünk tábori pólót angol feliratokkal, fametszetet nyomtattunk a könyvműhelyben és megtanultunk ősemlék módjára köifestményt készíteni. A vacsorát minden este John főzte nekünk, mi pedig segítettünk előkészíteni az ételt. Eközben mindenféle érdekes dolgot mesélt – természetesen angolul -, például milyen ruhákat hordott, mikor fiatal volt és mindenki a Beatles-ért rajongott Angliában. Elmondta, hogy hosszú bajuszt növesztett és a kedvenc szerelése az aranyszínű trapéznadrágja volt piros selyem inggel. Hogy mi is megismerjük a Beatles zenéjét, megtanította nekünk a *Sárga tengeralattjáró* című számot.

Szabadidőnkben barátságot kötöttünk Borika nénivel, Cserhátszentiván mindig vidám és mosolygós lakójával, aki twistelni is megtanította a társaságot, sőt még a búcsúestünkre is eljött és énekelt nekünk egy dalt, amit maga költött. A tábor végén a befejező program egy kalandtúra volt, ami az őskori emberek életéhez kapcsolódott. Az volt a lényege, hogy egy angol nyelvű napló segítségével, no meg az eszességünkkel és a leleményességünkkel megtaláljuk az utolsó élő ősemléket. Hosszú út és több próbatétel után végül Ecsegen találtunk rá, ahol kedvesen felajánlotta, hogy hazavisz minket kocsival.

Az utolsó napon, mikor a szülők értünk jöttek, John egy isteni finom indiai étellel várta őket, mi pedig almás sütit készítettünk Gabival, eredeti angol recept alapján. Ez volt az egyik legizgalmasabb és legélvezetesebb hetem a nyár folyamán, amire most is nagyon szívesen emlékezek vissza.

Fertőszögi Zsófi

Fent: A táborozóknak a grafikai feladatot is angolul kellett megoldani.

Lent: Balról az Ősemm (Váradi Zsolt) és a táborozók, akik a nyomokat követve megtalálták: Fertőszőgi Zsófi, Pummer Maya, Pummer Petra, Gábor Ádám, Gábor Zsófi és Horváth Áron

A fenti képen Gabi tanárnő, a lenti képen John készíti a finom étkeket, s közben minden szó angolul hangzik el az alapanyagok, az ételek nevén túl az elkészítés módjáig.

Fent: A hollókői kirándulás alkalmával saját nyomatot készít

Fertőszögi Zsófi és Gábor Ádám

Lent: Zárai Károlyné, Bori néni és a táborozó fiatalok

„Cserhátszentiván éji álom”

Egy angol tábor rövid története, gyermekszemmel
2014. június 23-29.

Amikor először hallottunk szüleinktől arról, hogy az egyhetes angol tábor Cserhátszentivánon lesz, egy kicsit meglepődtünk. Bár néhányan már jártunk ott és tudtuk, hogy a falu a Cserhát heggyei között megbúvó kedves kis gyöngyszem, ahová Zsófi szinte hazajár a nyári hétvégeken. Azért voltak kételyeink, hogy mivel lehet ott az időt eltölteni egy álló héten át. Persze az angol tanuláson kívül. És egyáltalán, kik lesznek a tanáraink, hiszen őket sem ismertük korábban. Hát most mindezt elmeséljük!

Az egy hét alatt végül annyi minden történt velünk, hogy alig győzzük számba venni!

A reggelit minden nap John, az angol tanárunk férje készítette elő és hát a rendrakásban is ki vette „férfiasan” a részét. Ezt követően kis csapatunk elvonult a kert végi fészerbe, ahol minden nap délig folyt az angol tanulás. A téma egész héten az ősember napi élete, szokásai voltak. Az csak a végén derült ki, hogy a témaválasztás nem a véletlen műve volt!

Ebéd után más és más program, kirándulás volt. Az este pedig mindennap közös főzéssel, játékkal és beszélgetéssel telt. Természetesen angolul!

Első napi programunk a fakilató és környékének feltérképezése volt egy kincskereső játék keretében. A legjobb nyomolvasók pattogatott

kukoricára leltek a bokrok mélyén. Az igazi kincs azonban a kilátó tetején várt ránk, ahonnan csodálatos panoráma tárult a szemünk elé. Magunk is meggyőződhattünk arról, hogy valóban gyöngyszem ez a kis település.

Másnap délután kerékpárra pattantunk és a közeli Alsótoldon meglátogattuk a helyi fazekas műhelyt. Az ügyes kezek elkészíthették saját kis anyagedényüket, akár csak az ősember, bár nekünk azért már könnyebb dolgunk volt. És ha már ott voltunk, fociztunk egyet a helyiekkel a focipályán.

A harmadik napon nagyobb távolságra is elmerészkedtünk, így lelkes csapatunk Hollókőre látogatott, ahol a könyvnyomtatás múltjával ismerkedhettünk meg. Eközben John angol nyelvórárt tartott a helyi kocsmában az érdeklődő, szomjas törzsvendégek részére. Mi persze inkább fagyit nyaltunk!

A következő napi túránk a pataktól indult. És ahogy a kedvünk egyre jobb lett, úgy mentünk egyre beljebb az erdőbe és a patak hideg vizébe. A végére mindannyian csurom vizesek lettünk, elfáradtunk, de jókedvűen tértünk haza.

Az ötödik napi programot Zsolt, a salgótarjáni kertész szervezte és természetesen utunk „Salgó” felé vezetett. Megmászunk egy hegyet, vagy kettőt, jártunk egy bányatónál és egy elhagyott sötét bányaalagúton is keresztülvágunk. A környékbeli várak közül többet is becserkészünk, jártunk Salgó várában és a Somoskői várnál még a Felvidékre és átléptünk, ha csak egy rövid időre is. A fárasztó nap után édes volt az esti pihenés és „csöndes” a beszélgetés.

Az igazi meglepetés az utolsó nap várt ránk. Keressük meg az utolsó Ősembert! –adta ki a jelszót Gabi és John! Egy angol nyelvű könyvecske segítségével kaptunk útbaigazítást, melyet a kert végében leltünk föl. És elindult a csapat az erdőn át, úttalan-utakon és patakmedreken át. Egyre több nyomot és ősembertől származó szerszámot fedeztünk fel a sűrűben, míg végül sok kalandon át a víztározónál találtunk rá az utolsó, állatbőrökhöz öltözött ősemberre, aki egyenesen Budapestről vándorolt ide, hogy megtalálhassuk.

Addigra a szüleink is megérkeztek, így együtt mentünk vissza a szomszéd faluból szentiváni szállásunkra. Mire megérkeztünk, már rotyogott a kőndérban vendéglátónk vacsorája, egy igen jól ízesített lecsó a kis kertben megtermett friss zöldségekből. A vacsora után tetőfokára hágott a hangulatunk, angol és magyar dalokat énekeltek, amibe még Borika néni is be-bekapcsolódott. Fáradtan, de élményekben gazdagon tértünk nyugovóra.

Ami azt illeti, az utolsó napunk sem volt egy átlagos nap. Pólót festettünk, általunk készített angol süttivel kényeztettük a szüleinket, John pedig egy igazi indai, fűszeres raguval kápráztatott el bennünket hozzávaló currys rizszel és lepénnyel. Még a magunkfajta válogatósnak mondott gyerkőcök is degeszre tömték magunkat a sok finomsággal.

A kiadás ebéd után csak egy dolog maradt hátra, a búcsú ideje jött el, amely igen szomorú volt számunkra. Azt hisszük nem kell megmagyarázni, hogy miért. Elköszöntünk kedves vendéglátóinktól, a Fertőszögi családtól, a mindig megértő angol

tanítónktól és a jóságos Johnunktól, na meg a csendes kis falutól, ahol végül nem maradt időnk unatkozni, talán még a falubeliek is tanúi lehettek annak, milyen örömmel töltött el bennünket a tábori élet, lehet, hogy a helybeliek életét is sikerült színesebbé varázsolni?!

Reménykedünk abban, hogy jövőre lesz folytatás, bízunk abban, hogy újra közöttetek lehetünk! Mi már nagyon várjuk!

Pummer Maya és Pummer Petra

A Fertőszögi család által szervezett első angol nyelvi tábor résztvevői Cserhátszentivánon. 2014. június 28-án, az ősemler napján.

A Pestről érkezett ősemler.

A jobb kezében kőbalta, a bal kezében egy céleszköz, amivel a patak partján a homokban és az iszapban „madárlábnymokat” hagyott hátra.

A gyerekek a nyomokat követve rátaláltak.

Falukutató tábor Cserhátszentivánon

Tapasztalatok, élmények, személyes visszaemlékezés
2014. június 23-29.

"Minden utazás egyszeri és megismételhetetlen. Még ha ugyanoda megy is az ember, és ugyanazokkal találkozik, akkor sem lesz ugyanaz az élmény. Nem érezném ugyanazt. Számomra ez az utazás lényege. Emberekkel találkozni, megtanulni nemcsak elfogadni egy másik kultúrát, hanem élvezni is; úgy venni részt benne, mintha helybéli lennék, és úgy reagálni mindenféle benyomásra."
(Nicholas Sparks)

Öröm és megtiszteltetés, hogy felkérést, lehetőséget kaptunk a 2015. évi Világtalálkozóra készülő kötetben bemutatni a tavaly nyári falukutató tábor tapasztalatait, élményeit. Előzményként megemlítendő, hogy a Szent István Egyetem (SZIE) Gazdaság- és Társadalomtudományi Kara együttműködési megállapodást kötött Bokor, Kutasó és Nógrádsipek mellett Cserhátszentiván önkormányzatával Gödöllőn, 2010. június 5-én.

Ennek a kooperációnak a keretében, különös tekintettel a szerződés 7. pontjára („Falukutató táborok közös szervezése, megvalósítása”) a Regionális Gazdaságtani és Vidékfejlesztési, valamint a Társadalomtudományi és Tanárképző Intézetének munkatársai, illetve a két intézet gondozásában vezetett Vidékfejlesztés és Emberi erőforrás mesterszak hallgatói falukutató tábort szerveztek Cserhátszentivánban.

A 2014. június utolsó hetében zajló kutatás során a hallgatók felkeresték a falu valamennyi háztartását, ahol kérdőív és interjú módszerével, fotoesszé készítésével térképezték fel a település múltját, jelenét, melynek alapján javaslatokat fogalmaztak meg annak fejlesztésére vonatkozóan. A részeredményekről már a

Cserhátszentivániai VI. Világtalálkozóján számot adtak prezentáció formájában. A falukutató tapasztalatairól önálló kötet megjelenése folyamatban van a Szent István Egyetem gondozásában.

Köszönetet mondunk ezúton is a Szent István Egyetem, Gazdaság- és Társadalomtudományi Karának, Cserhátszentiván Község Önkormányzatának, az Élhető Cserhát Világa Kiemelkedően Közhasznú Alapítványnak a támogatásért és természetesen azoknak szentiványi polgároknak, aki nyitott szívvel működtek közre kutatásunkban.

Jelen írásban nem az eredményeket kívánjuk bemutatni – hiszen arra hivatott a táborról készülő különálló kötet – hanem sokkal inkább egy visszaemlékezést, szubjektív összefoglalót kívánunk adni. A falukutató tábor célja volt, hogy megismerjük a települést, képet fessünk jelenlegi helyzetéről a statisztikai adatokkal összevetve, azonban ennél sokkal több tapasztalattal és életre szóló élménnyel távoztunk.

A falukutató tábort gondos tervezés, szervezés és egyeztetés előzte meg. Ebben az előkészületben többen is részt vettek mind az Egyetem, mind a település részéről, akiket ezúton is köszönet illet meg. A táborlakó egyetemi hallgatók és kísérő tanárok részéről a kérdőív összeállítása volt a legnagyobb, legfontosabb feladat. Végig kellett azt gondolnunk, hogy melyek azok az adatok, kérdések, amelyekre a választ meg kívánjuk tudni a lakóktól. Mindenki az érdeklődésének és kutatási területének megfelelő kérdéseket tette bele a „közösbe”. Ennek a munkának az eredményeképpen egy 49 kérdésből álló kérdőív született meg. Hallgatóink a népszámláláshoz hasonlóan egyesével keresték fel a háztartásokat, hogy a falu összes lakójával kitöltsék a kérdőívet.

A lakók szívesen segítettek nekünk, sőt, olyan is akadt, aki maga keresett fel minket, hogy szeretne válaszolni nekünk. A legtöbb esetben ezek a beszélgetések nem csupán a kérdésekre adott válaszokról szóltak, hanem a válaszadók és családjaik élettörténetét is megismerhettük. Voltak szép számmal olyan lakók is, akik beengedtek minket a házukba, étellel, itallal kínáltak minket, miközben egy kellemeset beszélgettünk. Minden háznál más történet fogadott, más fényképek kerültek elő, mégis közös legendákról meséltek, és egy faluról, mely nagy hagyományokkal rendelkezik, ugyanakkor valós problémákkal küzd jelenleg is.

A kérdőívek kitöltése mellett interjúkat is készítettünk a falu lakosaival. Hallgatóink kutatták többek között a település mezőgazdaságát, gasztronómiáját, szokásait, mindennapjait. A kérdőívek és az interjúk mellett felmértük a falu szolgáltatásainak minőségét, a helyi közlekedést és a különböző szolgáltatásokkal való ellátottságot.

A tábor idejébe beleesett június utolsó szombatja, ami minden évben a cserhátiak Világtalálkozóját jelenti. A mi kis csapatunknak így volt szerencséje betekinteni abba, hogy hogyan is zajlik egy ilyen hagyományosnak mondható ünnep a falu életében. Már az eseményt megelőző nap megindult a sürgés-forgás, az esemény napján pedig mindenki tette a dolgát egy jól megírt forgatókönyv szerint. A Világtalálkozó műsorában mi is helyet kaptunk – ez számunkra megerősítés volt, hogy a települést érdekli a munkánk, kíváncsiak az eredményre.

Összességében elmondhatjuk, hogy egy igazán sikeres falukutatást tudunk a hátunk mögött, mely mindannyiunk számára örök élmény marad. Mindenkit „beszippantott” a hely varázsa, mindenkinek lett egy kedvenc helye, egy olyan története, amelyet még biztosan sokáig emlegetni fog. Egy hetet tölthettünk ebben a gyöngyszemnyi nógrádi

faluban, melyet a hét végére minden táborlakó társammal magunkénak éreztünk. Ez nem volt nehéz, hiszen a helyiek vendégszeretete és vendégmarasztalása fogadott minket a festői környezettel karöltve.

Köszönjük szépen a lehetőséget és az élményeket.

A Cserhátszentivánban töltött pár nap után az egyik táborlakó, Battay Máté versbe foglalta az emlékeket és a Világtalálkozót. A vers bekerült az emlékkönyvbe és Máté a színpadon is elszavalta.

Néhány fénykép is segíti felidézni a szép napokat.

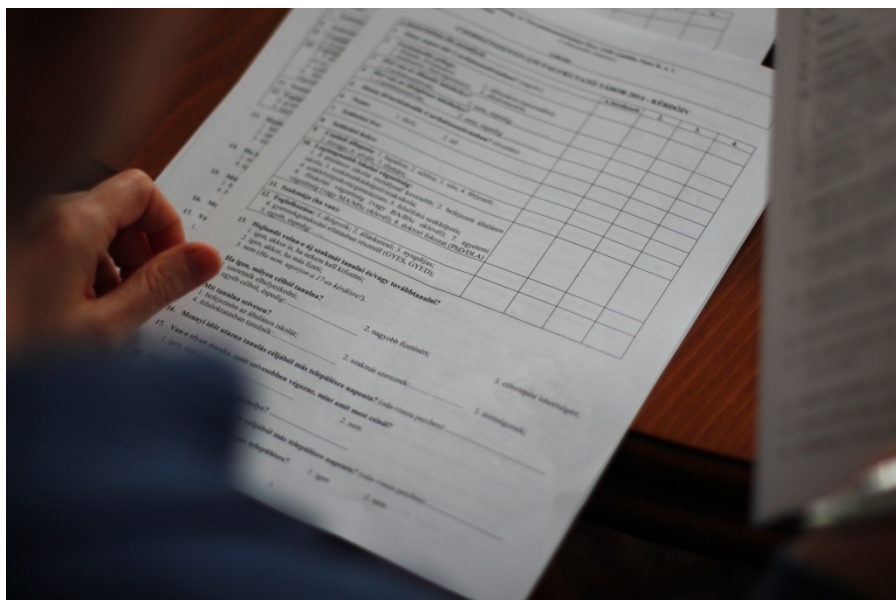
*Molnár Nikolett PhD hallgató
Dr. Kenderfi Miklós egyetemi docens, témavezető*

A csapat.
A falukutató tábor résztvevői a Kultúrház előtt

Fent: A falubeliek finom vacsorával vártak bennünket első este.
Lent: Zajlik az egyeztetés

Minden nap dolgoztunk
A kérdőív

Fent: Egy utcát, egy házat sem hagytunk ki
Lent: Az első válaszadónk Kalocsa Lászlóné Babiák Éva

Fent: F fiatal kutatók a faluban
Lent: Szállásunk a régi iskola épületében volt. Este szalonnasütés.

A jövőbe mutató múlt

Szemelvények a Cserhátszentiván történetét bemutató írásokból

Közhelyszámba megy az az igazság, hogy jövőnk meghatározása szempontjából, a tervezéshez nem csupán jelen helyzetünk definiálása szükséges, hanem múltunkkal való szembenézés is. Ahhoz, hogy tudjuk hova tartunk, tisztában kell lennünk, honnan jövünk. A múlt értékeit tovább kell hagyományozni, míg amire kevésbé vagyunk büszkék, azon a tanulságokat levonva érdemes változtatni.

Az alábbiakban olyan történelmi eseményekre kívánunk visszatekinteni, melyekkel részben találkozhattunk már e napló korábbi évfolyamainak oldalain és Cserhátszentiván története szempontjából, véleményünk szerint, meghatározó. A helyi közbeszédben gyakran felmerülnek ezek a kérdések, azonban gyakran eltérő értelmezéssel. A szakirodalom feldolgozásával, a tisztázás igényével kívánunk néhány félreértésre okot adó történelmi helyzetet, jelenséget, folyamatot röviden körbejárni a konklúzió érdekében, melynek megvonását az olvasóra bizzuk.

A XI. században Szent István törvénye értelmében minden tíz falunak templomot kellett építenie, hogy az Úr napját, a vasárnapot templomi közösségben töltsék a falvak lakói. Cserhátszentivánban is ekkor épült a templom a falu feletti dombon. A török időkben lerombolt templom faragott köveit sajátjuk építéséhez a sipeki nemesek elhordták. A XVIII. század derekán azonban újjáépítették barokk stílusban, melyhez a tornyot 1771-es bővítéskor toldották hozzá.

A váci püspök harangot ajándékozott a falunak, amit a 1779-ben épült fa haranglábban helyeztek el. 1940-ben a falu úgy döntött, hogy új templomot építenek a faluban és ehhez felhasználják a régi, már nagyon elhasználódott templom köveit. A dombon a falakat az alapokig visszabontották, csak a négyzetes, 4,1mx4,1m alapterületű,

jelenleg műemlék jellegű tornyot hagyták meg. Manapság e két épület adja Cserhátszentiván jelképeinek fundamentumát.

A település mai elnevezésével először az 1265-ben kelt oklevélben találkozhatunk, ahol Scentiwan alakban fordul elő. A kereszténység elterjedését követően a falu Keresztelő Szent Jánosról kapta a nevét. Az Evangélium szerint Zakariás és Erzsébet fia volt János, aki Krisztus előtt hat hónappal, június 24-én született. Iván napján. Szent Iván éjszakáján a katolikus egyház Krisztus előhírnökére, a sötétségben világító fáklyára, Keresztelő Szent Jánosra emlékezik.

A templom tehát Keresztelő Szent Jánosról kapta a nevét, így a katolikus egyházban szokásos Búcsút június 24-én tartotta a gyülekezet. A palóc tájszólásban beszélő, de a palóc szokásoktól mentes hívő közösség a Búcsú napján nem csupán a templom szentjéről emlékezett meg, hazavárta a faluból elszármazott rokonokat, vendégül látta az érkező ismerősöket is. A Búcsú napja így egybeforrott az ún. Vendégséggel. A korai időpont sem a földeken, sem pedig az állattenyésztésben dolgozóknak nem volt ideális, hiszen az aratás még zajlott, a csirkék pedig még nem voltak vágható állapotban. Ezen oknál fogva is az új helyen épített új templomot Szűz Mária születésének napján Kisboldogasszony tiszteletére szentelték fel 1942. szeptember 8-án.

A történelem során többször elnéptelenedett a falu. A XVI. században történt török pusztítás után 200 évvel, 1728-ban kezdődött az első újjáépítés. A falu 1734-ben nemesi rangot kapott, nemesi község lett, mely azt jelentette, hogy a benne élők kizárólag nemesi jogállású vagy nemesi telekre telepített jobbágyok, zsellérek voltak. Ez alapján biztosan tudjuk, hogy a XIII. század derekán Cserhátszentiván lakosai jobbágyok, zsellérek és nemesek voltak, ahol a nemes birtokosok választott testülete intézte a falu igazgatását az érdekeltek által elfogadott statútumok (szabályrendeletek) alapján.

Az újjáépítés megkezdése után közel hatvan évvel (1787-ben), a falu lakossága már 593 fő volt, 119 család lakott a településen 87 házban. Csupán a katolikus templom volt szilárd épület.

A dualizmus idején, az Osztrák-Magyar Monarchiában, I. Ferenc József osztrák császár és magyar király által jóváhagyott 1871. évi XVIII. törvénycikk értelmében 1872-ben Szentiványban is körjegyzőséget alakítottak ki. A törvény értelmében a kis községek eljárásága a bíróból és helyetteséből (másod- vagy törvénybíró), legalább két tanácsbeliből (esküdt, hites) és a körjegyzőből állt. Rendes fizetést a kis és nagy községekben a jegyző(k), a körjegyző és amennyiben volt a „rendes községi orvos” kapott. Amennyiben körjegyző szolgált a községben, úgy annak juttatását a „szövetkezett” helységek közösen fizették. A kis községekben a bírót és a tanácsbelieket a választó közönség, a körjegyzőt pedig a települések képviselő-testületének egyeteme választotta, aki hivatalát élethossziglan megtarthatta.

Azóta sok minden megváltozott.

A történet folytatását illetően utalunk a történelmi forrásokra, levéltári és egyéb dokumentumokra. Többek között Pálmány Béla, Balás Kristóf munkáira, a statisztikai évkönyvekre, s azokra az írásokra is, amelyek e könyvsorozat korábbi számaiban megjelentek.

A XX. század második felében kezdődő népesség fogyatkozás drámaian felgyorsult. A falunak ma már csak 142 bejelentett lakosa van, de valójában még kevesebben laknak itt. A Gödöllői Szent István Egyetem 2014-ben szervezett falukutató táborában az egyetemi hallgatók személyes interjúkat készítettek, s kérdőívek felhasználásával is elemezték többek között a népességfogyás okait. A kutatások eredményéről PhD értekezésben és tudományos publikációkban a közeljövőben fognak beszámolni.

*Dr. Kenderfi Miklós – Szűcs Magdolna Szonja
Gödöllői Szent István Egyetem*

Források listája elérhető a szerzőknél
Miklós Kenderfi
kenderfim@gmail.com

„Tű fokán” kulturális fesztivál. Kamarakórus- és fuvola koncert a Kultúrházban 2014. július 12-én

A „Tű fokán” kulturális fesztivál három napos rendezvénysorozata 2014. július 10-12. között zajlott Cserhátszentivánon. A fő szervező **Hajnóczy Csaba** budapesti gitárművész volt, aki többek között a Moholy Nagy Művészeti Egyetem tanára, s aki Nógrád megyében a közelben, Felsőtoldon, már négy zenei tábort és „Tű fokán” rendezvényt szervezett. Tavaly a záró koncert a cserhátszentiváni Kisboldogasszony templomban volt, s amiről a legutóbbi könyvben a „Barokk és modern zene ünnepe” címmel fényképes beszámoló jelent meg. *(Lásd: Cserhátszentiván 2014. szerk.. Szalay Ferenc, 141-146. oldal)*

Most az ötödik fesztivál keretében július 12-én, szombaton a Kultúrházban az **Arte Semplice** kamarakórus és **Hargitai Eszter** fuvolaművész magas színvonalú koncertjét hallhattuk.

A kórus **Duffek Ildikó**, a Budapesti Zeneakadémián tanári és karvezetői diplomát szerzett énekkarvezető vezényletével a koncert első részében egyházi reneszánsz műveket adott elő. A második részben világi reneszánsz darabokat, John Bennett (1735-1784), Thomas Morley (1557-1662), Odlando di Lasso (1530-1594) és Jakob Arcadelt (1504-1568) műveit hallhattuk, majd romantikus darabok Schumann, Bruckner, Elgar és Duruflé szerzeményei következtek.

A koncert harmadik részében Debussy két művét követően modern, XX. századi magyar zeneszerzők darabjait élvezhette a sajnos nem túl nagyszámú, de annál lelkesebb közönség. Udvardy László, Petrovics Emil, Farkas Ferenc kórusművei után záró számként Kodály Zoltán csodálatos műve, az Esti dal következett.

A kórusművek közé illesztve **Hargitai Eszter** fuvolaművész a Budapesti Waldorf iskola zene tanárának kitűnő előadásában két

darabot hallhattunk. A művek címe és a szerzők neve az itt is közölt programban olvasható

Az Arte Semplice amatőr kamarakórust Duffek Ildikó alapította, aki a tanári és karvezetői diploma 2009-ben történt megszerzését követően jelenleg a DLA tudományos fokozat megszerzésén dolgozik. Ez a fokozat a PhD zeneművészeti, képzőművészeti és iparművészeti megfelelője, s attól csak nevében tér el, s amely a Doctor of Liberal Arts, latinul a Doctor Liberalium Artium rövidítése. Ez a tudományos fokozat csak a zeneművészet, képzőművészet az iparművészet és az építőművészet területén szerezhető meg.

A kórus 2011 novemberében alakult meg. Jelenleg 18 tagja van, akik közül most a cserhátszentiváni koncerten tizenketten vettek részt. Néhány zenei végzettségű tag mellett, jogász, közgazdász, biológus, az Eötvös Lóránd Tudományegyetem (ELTE) olasz és francia nyelvszakos hallgatói általában hetente egyszer jönnek össze próbákra. A közös éneklés öröme túl számos fellépésük volt kisebb és nagyobb közönség előtt.

A közelmúltban részt vettek például a kórusok éjszakája program keretében 2014 májusában Budapesten a Jézus Szíve templomban és a Rajk László kollégium kertjében, valamint Turán június 15-én a Bárdos Lajos Zenei Napok záró koncertjén. Külföldön is szerepeltek, 2013 nyarán Szerbiában Kragujevac-ban és 2014 május végén Franciaországban kórus fesztiválokon léptek fel és arattak szép sikert.

Arte Semplice és Hargitai Eszter koncertjének programja Cserhátszentiván, 2014.07.12.

Első rész:

1. Thomas Tallis:	<i>If Ye Love Me</i>
2.	<i>O Lord, Give Thy Holy
Spirit</i>
3. Jan Pieterszoon Sweelinck:	<i>Miserere</i>
4. Tomás Luis de Victoria:	<i>O magnum mysterium</i>
5.	<i>Ave Maria</i>
6. Giovanni Girolamo Kapsperger:	<i>Omnes gentes plaudite</i>

FUVOLA

Második rész:

7. John Bennet:	<i>Weep, O Mine Eyes</i>
8. Thomas Morley:	<i>April is in My Mistress'Face</i>
9. Orlando di Lasso:	<i>Bonjour, mon coeur</i>
10. Jacob Arcadelt:	<i>Il bianco e dolce cigno</i>
11. Robert Schumann:	<i>John Anderson</i>
12. Anton Bruckner:	<i>Tantum ergo</i>
13. Edward Elgar:	<i>As Torrents In Summer</i>
14. Maurice Duruflé:	<i>Ubi caritas</i>

FUVOLA

Harmadik rész:

15. Claude Debussy:	<i>Dieu, qui la fait je regarde
(Trois chansons)</i>
16. Udvardy László:	<i>Bájoló</i>
17. Petrovics Emil:	<i>Játszik a szél</i>
18. Farkas Ferenc:	<i>Vallon szerenád és
Hajnal-nóta</i>
19.	<i>Pataki diákdalok</i>
20. Kodály Zoltán:	<i>Esti dal</i>

Finom muzikalitás, kellő dinamika és nagy megjelenítő erő jellemezte mind a kórus, mind a fuvolaművész előadását, amit a közönség vastappsal jutalmazott.

Duffek Ildikó most keresi a lehetőséget, hogy a kórus működéséhez anyagi támogatást szerezzen. Tervezik, hogy alapítvány létrehozása révén az adóalap 1%-ának átutalása útján is támogatást kaphassanak.

Az idei Tű fokán kulturális rendezvényt a szekszárdi Herr borászat és a Volvo Magyarország támogatta.

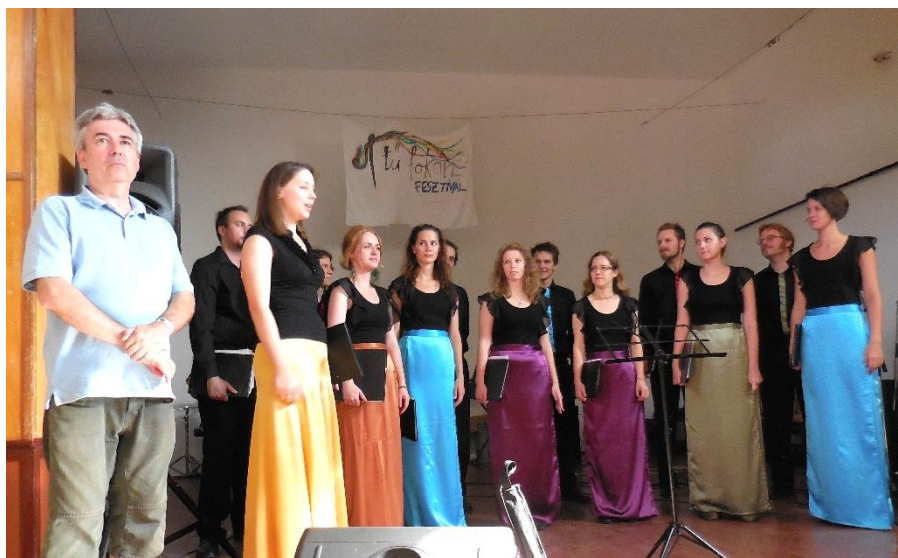
Reméljük, hogy a jövőben lesz még alkalom, hogy Cserhátszentivánon ismét hallhassuk e kitűnő együttes koncertjét akár a kultúrházban, akár a méltóbb körülményt nyújtó, jó akusztikájú templomban.

Cserhátszentiván, 2014. július

*Dr. Szalay Ferenc
egyetemi tanár*

A Kultúrház bejárata plakáttal és festett műanyag flakonokkal kidekorálva. Elöl Hajnóczy Csaba gitárművész, fő szervező, mögötte Cservölgyi Zoltán cserhátszentiváni lakos, aki sokat segített.

Fent: A fesztivál logója a színpadon, *Lent:* Hajnóczy Csaba bemutatja a kórust. Duffek Ildikó karvezető és az Arte Semplice.

Előadás közben, és köszönet a végén. A lenti kép jobb oldalán kék szoknyában Hargitai Eszter (szoprán) fuvolaművész.

Fent: Bemutató és köszönetnyilvánítás.
Lent: A rendezvény egyik szponzora a Volvo volt.

Esküvők az Angyalkert Táborban

Új idegenforgalmi profil

Mondj „Igen”-t a táborban!

A 2008 óta üzemelő Angyalkert Ifjúsági Szálló egy új oldalát ismerhetjük meg. Az eddig inkább csak gyerektáborként funkcionáló szálláshelyet felfedezték az esküvőjüket szervező jegyespárok.

Mint tulajdonosok és szervezők, nem riadunk vissza az új kihívástól, a nagy és szép feladattól. Szívesen vállaljuk az esküvők megszervezését, lebonyolítását gyermekeink segítségével.

Miért választják esküvőjük helyszínéül az Angyalkertet a párok? Elvárásolja őket a táj vadregényes szépsége, az idilli, családi hangulat és nem utolsósorban a hely olcsósága.

Az itt tartott esküvők a Nyugat-Európában és Amerikában igen népszerű „vintage” és a rusztikus stílus vonásait viselik magukon, vagyis a régiességet, a természetességet. A klasszikus lakodalomtól merőben eltérő esküvőkön kizárt a székszoknya, gigantikus lufi boltív. A dekoráció sokszor az újrahasznosítás jegyében történik, így például a mécses tartók régi befőttesüvegekből készülnek, de megjelennek a bolhapiacon beszerezett kincsek, mint a régi bőrrönd, vagy madárkalitka.

Kötetlen, stresszmentes, önfeledt boldogság – talán ez jellemzi legjobban az angyalkerti esküvőket. Sok pozitív visszajelzést kaptunk az ifjú házasoktól és rokonaiktól.

*Littai Andrea és Zsolt
tulajdonosok
és üzemeltetők*

Tel: 06-20-216-4645

Könnyű idetalálni
A közreadott fényképek mutatják a hely, az esküvők hangulatát.

A vendéglátó csapat.

Fent: Littai Zsolt, Littai Andrea, Littai Bence, Littai Fanni, Berei Dániel

Lent: A Parno Grass zenekar harmonikása és Littai Fanni?

Érkezhetnek a vendégek.
Fent: Littai Zsolt tulajdonos, házigazda és mindenek.

Sajátos hangulat

Megvolt az esküvő, boldog a menyasszony, jöhet a nászéjszaka.

Új vendégházak Cserhátszentivánon

Örömteli módon, 2014-ben két új vendégházzal gyarapodott a falu. Valójában két régi ház felújítása történt meg, amelyek új funkciót kaptak. Az alsótoldi illetőségű **Csépe Izolda** és férje, **Kelemen Gábor** kezdeményezése és sikeres pályázata tette lehetővé a „Százados-udvar” vendégház létrehozását. A Patakipart vendégház a tulajdonosok saját kivitelezésében újult meg.

A hely kiválasztását ifjúkori emlékek motiválták.

Alsótold felől érkezvén, a helységnév táblától nem messze, jobb oldalon, az Angyalkert után, jól olvasható nagy tábla jelezte és jelzi, hogy a Magyarország Kormánya által kezdeményezett, az Európai Unió által támogatott Darányi Ignác terv keretében Cserhátszentivánon, a Kossuth Lajos utca 64. szám alatt szálláshely kialakítása történik lakóépület átalakításával.

A „Százados-udvar” vendégház kialakítását a rimóci Diagonál Épker Kft. munkásai példás igényességgel, határidőre, kiváló minőségben végezték. Az interneten is látható házak belső berendezése ízléses, a falusi jelleget megőrizve kínál kényelmes pihenést, de alkotó szellemi munka végzésére is kitűnően alkalmas.

Nem csak az épületek, hanem a közvetlen környezet, a gondozott kert, a virágok is szép látványt nyújtanak. A Patakipart vendégház kerítése, a házzal szemben található pavilon, tároló is mutatja az igényes kivitelt.

Már vendégek is voltak, s reméljük, hogy egyre többen érkeznek ezekbe a gyönyörű környezetben lévő vendégházakba, amelyek nem csak nyáron, de télen is igénybe vehetők.

Itt közreadjuk az interneten is olvasható tájékoztatót és néhány fényképet. Előbb a Százados-udvar, s utána Patakipart vendégház képei láthatók.

Dr. Szalay Ferenc egyetemi tanár

A **"Százados-udvar"** Vendégház Cserhátszentivánban, falusias környezetben kínál családok, szűkebb baráti körök részére aktív pihenési lehetőséget.

Cserhátszentiván a Cserhát-hegység egyik legszebb völgyében, Hollókőtől mindössze 8 km-re, a Cserhát Natúrpark, a Kelet-Cserhát Tájvédelmi Körzet és a Natura 2000 hálózat területén található.

A szűk, kanyargós főutca és a régi iparos és palóc házak szinte az egész faluban a XX. század elejének hangulatát idézik. Országos és helyi védelem alatt álló építmények, gyönyörű turistaútvonalak biztosítják a tartalmas kikapcsolódást.

A vendégház kialakítása a múlt század közepén épült lakóház felújításával és átalakításával történt a Helyi Vidékfejlesztési Stratégiák LEADER fejezetének végrehajtásához nyújtandó támogatás felhasználásával.

A "Százados-udvar" vendégházat egyidejűleg csak egy-egy család, baráti kör részére bocsájtjuk rendelkezésre, biztosítva a zavartalan, kötetlen pihenést. A "magam vagyok" lét a tényleges falusi életbe nyújt bepillantást. A ház 2 szobából (összesen 6 fő elhelyezésére), konyhából és fürdőszobából áll.

Az udvarban háziállatok részére karám, ól is található, ahol kecske, disznó, nyúl, csirke, kacsa életét figyelhetik meg vendégink (nem állatsimogató, hanem igazi baromfiudvar).

A vendégház alatt boltíves borospince várja a hűsölni vágyókat.

A házban gáz-, illetve elektromos fűtés nincs. A vendégek télen saját maguk készíthetik elő tüzeléshez a fát, készíthetnek gyújtóst. Fafűtéses sparhelten főzhetnek és melegedhetnek egyidejűleg, ugyanúgy, mint a ház építésének idejében. Természetesen fürdőszoba, modern konyha is rendelkezésre áll vendégeink részére, de elsősorban a múltat szeretnénk megidézni. Az ingatlan nem skanzen, hanem "élő" ház: baromfiudvarral, kerekeskúttal, favágással, tűzhelyben való fűtéssel, pincében történő borozgatással, stb.

A nyárikonyhában és a régi istálló részben az általunk már korábban összegyűjtött eszközökből, tárgyakból állandó bemutató látható.

A falusi élet élésével a városi embereknek szeretnénk bepillantást nyújtani a hajdanvolt vidéki lét egyszerű, de élhető mindennapjaiba.

A foglalás idejére a ház és az udvar egésze a vendégek rendelkezésére áll. Kérés esetén programtervet is készítünk vendégeink részére.

A képen középen a pirostetős ház a “Százados udvar” vendégház délkelet felől nézve. A háttérben kiemelkedő domb a Pelecke.

A következő oldalon a felújításra vonatkozó tábla, amely tájékoztatta az arra járókat a pályázatról.

Szálláshely kialakítása lakóépület átalakításával Cserhátszentiván, Kossuth u. 64. sz. alatt

Kedvezményezett:

Csépe Izolda

3069 Alsótold, Toldi utca 12.

Kivitelezés ideje:

2013.12.20. - 2014.12.31.

DARÁNYI IGNÁC TERV

Az Európai Unió és a Magyarország Kormánya által nyújtott
támogatás összege:

4.984.256 Ft (€ 17.051,85)

Kivitelező: Diagonál Épker Kft.

(Rimóc, Balassi B. utca 10.)

Műszaki ellenőr: Totálterv '90 Bt.

(Iklad, Csokonai utca 19.)

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa

Az egyik szoba
220

A konyha, a fürdőszoba részlete és a másik szoba

Patakpart vendégház

Cserhátszentiván a Cserhát-hegység minden égtáj felől hegyekkel határolt völgyében települt meg, a Zsúnyi-patak festői, keskeny völgyében fekszik.

A túrázók számára igen kedvelt a hegyekkel-dombokkal körülvett táj, hiszen a település közelében halad az Országos Kék Túra útvonala. A község területét érinti a Kelet-Cserhát Tájvédelmi Körzet, valamint a NATURA 2000 hálózat. Cserhátszentiván teljes közigazgatási területével része a Cserhát Natúrparknak.

Budapestről az M3-as autópályán Hatvannál a 21. sz főútvonalon a szécsényi elágazó után Alsótold községen keresztül érhető el a település. A közeli városok Pásztó (13 km), Szécsény (19 km), Balassagyarmat, Salgótarján, Hatvan (40 km).

Vendégházunk teljesen felújított belsővel várja a falusias környezetben, patak partján pihenni vágyókat. Ehhez a teljes ingatlan (lakótér és udvar) az Önök rendelkezésére áll: felszerelt konyha (hűtő, mikro, szendvicssütő, kenyérpíró, rezsó, evőeszközök, tányérok, edények), hálószooba-nappali, fürdő.

Házunkban 2 fő felnőttet és 1 gyermeket tudunk fogadni. Vendégeinknek ágyneműt és törölközőket biztosítunk. Gépkocsival az udvarba lehet beállni. Igény esetén lakásban tartott, szobatiszta kutya is hozható.

Egyidőben csak egy foglalással érkező vendégeket fogadunk.

Információ és szobafoglalás:

Kelemen Gábor
tel.: (30) 525 5273

Csépe Izolda
tel.: (30) 298 2365

e-mail: gklmn7@gmail.com

A Patakpart vendégház az utca felől (fent) és a patak felől (lent)

Az udvar belülről és a konyha

Egyszerű szobabelső, kényelmes ágy

Békéscsabáról Cserhátszentivánra

A TeamSoft Bt telket vásárolt a faluban, itt lesz az egyik telephelye

A Békéscsabán 1994-ben indult egyszemélyes vállalkozás immár 20 éve, 1995 óta TEAMSOFT Természet-tudományi, Műszaki, Kutató, Műszergyártó, Szolgáltató betéti társaságként működik. Az igen széles profilú társaság első műszaki fejlesztése a méhnyak-rák korai felismerését segítő PC Video colposcop készülék volt, ami nemzetközi találmányi kiállításokon arany és ezüst díjakat nyert.

A társaság több humán-egészségügyi, biotechnológiai kutatásban vesz részt, s több fejlesztésük szabadalmaztatására került sor.

A cég ügyvezető igazgatója Hajdú Imre így írta meg, hogy miért is kerül a cég Cserhátszentivánra:

„Egy ötlet megvalósításához ingatlant kerestünk. Az elképzelés az volt, hogy a telephely egy csendes, változatos domborzattal rendelkező kis településen legyen. A választott település a mesébe illő tájjal, kedves ott élő emberekkel, Cserhátszentivánt lett.

Az ötlet megvalósítása lehetőséget kínál, kortól, nemtől független továbbá, mozgásban korlátozottaknak alternatív gyógymódokban való részvételre. Növekvő tendenciát mutat a Természetgyógyászat, és az Egészség - Turizmus együttes alkalmazása. A természetgyógyászat szolgáltatásnak, olyan körülményeket kell biztosítania a szolgáltatást igénybe vevőknek, hogy újdonsággal bírjon, a hétköznapi élettől való elszakadáskor, a pihenésre szánt idő alatt kikapcsolódásra, testi és lelki megújulás váróknak. A szabadidő aktív eltöltése és az aktív turizmus népszerűsége erősödik, és egyre

nő a kereslet, az ilyen típusú kikapcsolódásra alkalmas létesítmények iránt. A környezetben lévő üdültetéssel, szállásadással turizmus kapcsolatos szolgáltatások is segíthetik, a forgalomnövekedést. És így nő a szolgáltatást igénybe vevők száma. Az összekapcsolt szolgáltatások a Természetgyógyászat, Egyéb humán-egészségügyi ellátás, Járóbeteg ellátás és továbbá Szállásadás.

Ez egy kölcsönös együttműködés lenne a Cserhátszentivánon élőknek. Segítené a kis település megmaradását.”

Hajdu Imre

ügyvezető

Teamsoft Bt.

5600 Békéscsaba, Tó utca 19

Telefon: +36-20-9575-054

Email: i.hajduns@gmail.com

Link: www.naturalpyramid.hu

www.teamsoft.hu

A telek, ahol felépül majd a Teamsoft Bt háza

Fent: A még üres telek és a hegyekre néző látkép
Lent: A Teamsoft Bt új, a tájba illő házának látványterve

Ádvent 2014 Cserhátszentivánon

Ádvent a várakozás, a karácsonyra való felkészülés időszaka. A messiás születése előtti négy hétben nem csak az otthonok és a környezet rendbehozatalának, hanem a lelki felkészülésnek is az időszaka. A gyerekek is megéreznek ebből valamit, pedig számukra a Karácsony még jórészt az ajándékokról szól. A szülők és a felnőtt társadalom feladata, hogy a gyermekeket is felkészítsék a nagy öröme. A visszaszámlálás négy héttel korábban kezdődik, s minden héten egy-egy gyertya gyújtása következik az adventi koszorún.

Öröm, hogy bár a faluban kevés a gyermek, az utóbbi időben, ha kis mértékben is, de nőtt a számuk. **Lord Eszter**, az új alpolgármester, a gyerekek számára megszervezte az adventi gyertyagyújtásokat, amikor a művelődési házban összejöttek, s a felnőttek segítségével közösen készítettek karácsonyi díszeket, ajándékokat, s közben sokat beszélgettek. Urus Attila plébános atya is el tudott jönni az egyik alkalommal.

Az alábbiakban közreadjuk Lord Eszter beszámolóját és egy válogatást az általa és Cservölgyi Zoltán által készített fényképekből.

Dr. Szalay Ferenc

November 30-án tartottuk az első adventi gyertyagyújtást. Előtte készítettük el közösen az adventi koszorút és a gyerek pedig kopogtatót csináltak.

Közösen összeadtunk egy kis szeretet vendégségre való elemózsiát, aminek a gyermekek nagyon örültek. Gyümölcsé, süti, narancs, mogyoró volt a válaszék.

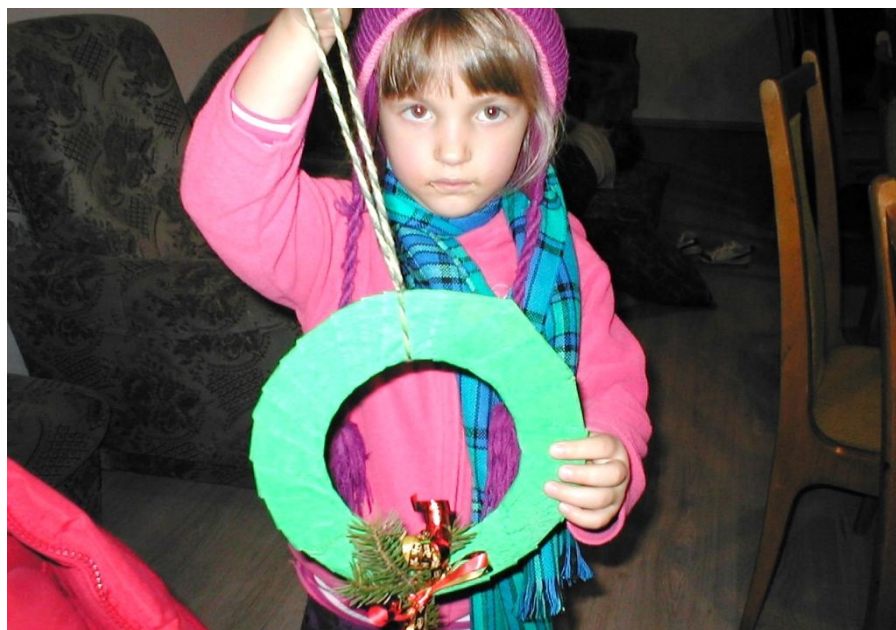

Ádventi készülődés a művelődési házban 2014. november 30-án,
az első gyertyagyújtás alkalmával.

A képen balról: Dugonics Anita, Schmidt Emma, Turcsányiné Vera,
Schmidt Boglárka, Turcsányi Emese mellette Bakainé Gizi néni és
Dérné Vincze Éva ül.

A két betyár, Cservölgyi Szabolcs és Lord Angus

Turcsányiné Kasza Vera unokája Turcsányi Borbála ügyesen készíti a koszorút.
Hátul a kanapén Lord Angus és Schmidt Barnus.
Elkészült a koszorú, fenyőággal, piros bogyóval, szalaggal díszítve.

2014. december 6-án tartottuk a második adventi gyertyagyújtást egybekötve a Mikulással, és vendégünk volt URUS ATTILA atya is. Az atya elmesélte Szent Miklós püspök történetét, és hogy miért az ő nevéhez kapcsolódik itt Európában a Mikulás megünneplése, majd meggyújtotta a második adventi gyertyát is.

Ismét volt kézműveskedés, a kisebbek még készíthettek ajtó-ablak díszeket, a nagyobbak papírból mutatós hópelyheket, angyalkákat próbálgattak az ügyes kezű Vigh Anitól eltanulni. Sándorné Noskó Bözsi néni pedig a fürgébb ujjaknak mutatott horgolt karácsonyfadíszeket.

A szeretetvendégségről a résztvevők gondoskodtak, a mikuláscsomagokat Bakainé Gizi néni és Sándorné Bözsi néni állították össze. A csomag tartalmát többen adományként adták össze.

A mókás Mikulás mindenkit megnevettetett!

Balra Sándorné Noskó Bözsi, középen Urus Attila atya, jobbra Dér Éva.

Fent: Dérné Éva, Urbán Erika, Cservölgyi Zoltán, Lord Eszter, Lord Angus, Cservölgyi Szabolcs, Cservölgyi Csilla, Hegyi Zsanett, Hegyi Zoltán, Urbán Erzsébet. *Lent:* Ugyanők és még balról Lord Fiona, Sándorné Noskó Bőzsi, jobbról: Hegyi Árpád, Tucsányiné Vera és unokái Turcsányi Máté és Turcsányi Bence.

Fent: Cservölgyiné Urbán Erika, Cservölgyi Zoltán és gyermekük Nándika mikulásruhában. *Lent:* Balról: Sándorné Noskó Bözsike, Dugonics Anita, Víg Anna, Schmidt Boglárka, Cservölgyi Csilla és Schmidt Emma

Schmidt Emma nagy komolysággal válogat a díszítő anyagok között.

Fent: Már két gyertya ég az ádventi koszorún
Lent: Megérkezett a mókás, vidám Mikulás

Fent: Finom csemegék is kerültek az asztalra.

Lent: Gyerekek Cservölgyi Csilla, Schmidt Boglárka, Cservölgyi Szabolcs, Hegyi Árpád, Hegyi Zoltán, Turcsáni Máté és a Mikulás

Fent: Kézügyesség is kellett.
Lent: Lord Martyn és a kis Lord Fiona

Fent: Cservölgyi Nándi mikulás ruhában. A jobb oldali képen szemben Dérné Vincze Éva, a háttérben Lord Martin fényképez.

Lent: A Kossuth utca 2014 ádventkor.

Középen a kultúrház, ahol az ádventi esti programok voltak.

2014. december 13-án este tartottuk a 3. adventi gyertyagyújtást. Munkanap lévén többeknek más elfoglaltsága volt, így csak néhányan gyűltünk össze. A kellemes beszélgetés mellett szép lámpás angyalkákat készítettük, ill. Sándorné Noskó Bözsi néni még társasjátékozott is Lord Angus-szal.

Fent: Cservölgyi Csilla és Schmidt Boglárka?
Fent: A felnőttek egy csoportja, akik sokat tettek a sikerért

Fent: Vidám együttlét, leendő édesanyák, csillogó szemek.
Lent: Már áll a karácsonyfa

2014. december 20-án a Közmeghallgatás után tartottuk a 4. adventi gyertyagyújtást. Vigh Anna kidíszította a termet karácsonyi hangulatot teremtve.

A 4. gyertya meggyújtásával elméltünk a várakozásról, az adventről. A kézműves foglalkozás keretében lámpás angyalkákat készítettünk a nagyobbakkal, a kisebbek pedig angyalkákat színezték.

Jó érzés visszagondolni ezekre az estékre. Remélem hagyományt teremtünk, és a jövőben is megrendezzük a gyertyagyújtó estétet.

Lord Eszter

Fent: Ég mind a négy gyertya az ádventi koszorún.

Lent: Megérkeztek a háromkirályok.

Karácsony 2014

Hosszú évek után ismét volt közterületi karácsonyfája a falunak

Karácsonykor, a szeretet, a család és a születés ünnepén külső jelekkel is mutatjuk az ünnepi hangulatot. Ilyen a karácsonyfa. Templomunkban, mint közösségi helyen, folyamatosan, minden évben az oltár mellé kerül a most már több mint 80 éves betlehem és három, szépen díszített fenyőfa. Így volt ez most is.

Közterületen azonban hosszú-hosszú évek után csak most láthattunk újból karácsonyfát, s ami széles körű összefogásnak volt köszönhető. Kasza Kálmán a háza előtt már jókorára megnőtt szép fenyőfáját ajándékozta a falunak. Az öt méter magas, igen formás lucfenyő Bakay József segítségével került a művelődési ház udvarára, ahol a felállításban és stabil rögzítésében Noskó Sándor és Lord Martyn segítettek.

A két buszmegálló is karácsonyi díszítését kapott, amit a Littai házaspár, Zsolt és Andrea készített Cservölgyi Zoltán önkormányzati képviselő segítségével. A fenyőfa és a feldíszített buszmegállók díszvilágítását a közmunkások, Holecza András és Mezősi Béla segítségével én készítettem el.

Az önkormányzat karácsonykor évek óta, különböző források segítségével minden családot megajándékoz egy szerény ajándéksomaggal. Ez most sem történt másképp. Ebben az évben a csomagok létrejöttéhez Balás István képviselő adománya nyújtott jelentős anyagi segítséget, és persze az önkormányzat is hozzájárult.

Az ajándéksomagokat személyesen vittem el a családokhoz december 23-án és 24-én.

Itt szeretném megköszönni a segítséget a felsoroltakon kívül még Víg Annának is, aki a kultúrház egyik termének takarításában és díszítésében segített.

Csóré István polgármester

Nem csak a Karácsonyfá, hanem buszmegálló is ünnepi, karácsonyi
díszítést és kivilágítást kapott a Littai házaspár jóvoltából.

Lord Eszter alpolgármester fényképei

Hosszú évek után ismét lett közterületi karácsonyfája a falunak.
A fát Kasza Kálmán ajándékozta, a lámpafüzért Csóré István
szerelte, segítettek a közmunkások.

Fent : A buszmegálló díszei.

*Lent: A templomban, mint mindig, most is 3 karácsonyfa állt.
A szentmisét Urus Attila plébános celebrálta*

A Nagy Háború (utólag I. Világháború) cserhátszentiványi feljegyzések tükrében Kivonatok. Murányi Gyula gyűjtése

A plébánia irattárában, ami a kortörténeti dokumentumok kincsestára, részben a Historia Domusban találta és gyűjtötte ki Murányi Gyula az első világháború idején, a Cserhátszentivánra vonatkozó bejegyzéseket.

Az 1914. esztendő a mélységes gyászok esztendeje lett. Június 28-án kárhözatos merénylet áldozata lett a király és népeinek fennkölt lelkű reménysége Ferenc Ferdinánd trónörökös, kiváló nejével Hóhemberg Zsófiával együtt és keserves gyászba borít egy agg fejedelmet egész házával és népével.

Egy hónapra, július 28-án kitör a háború Szerbiával, aug. 5-én Oroszországgal, aug. 11-én Montenegro és Franciaországgal, 13-án Angliával, 25-én Japánnal, 28-án Belgiummal.

Cs. Szentivánon július 26-án, vasárnap éjjel pont 12 órakor szokatlan dobpergés verte fel álmából a lakosságot, mely háborús aggodalommal telve vette tudomásul a rémes hírt, a részleges mozgósítást, mely szerint az illetők 24 óra alatt bevonulni tartoznak.

Aug.1-én (szombaton) délután az általános mozgósítási rendelethez Cs.Szentiván férfinépe (köztük a pap és kántor is) bevonul az egész nép sirása közt, mely következő nap (vasárnap) az istentisztelet nélküli templomban még inkább erőt vett az érzékenyült népen, melynek csakhamar vigasztalásul szolgált a másnap hazabocsájtott lelkésznek hazaérkezése, ki azután a szószéken is felkeltette és erősítette a háborús megdöbbenés és aggodalmaskodással szemben az isteni Gondviselésbe való bizalmat.

Eleinte harcosaink jobbadán Auffenberg tábornok seregében harcoltak, a fiatalabbak pedig Potiorek seregében.

Cs.Szentivánról bevonultak: Szigethy Gábor, Korbely János, Klaudinyi Kálmán, Marsalkó Pál, Csernus Sándor, Balás Bene, Lóricz István, Balás István, Vincze János, Szabó Lajos, Babiák Gyula, Prérka Lajos, Bercsényi Mihály, Markó Miklós, Deák Lajos, Noskó Vilmos, Németh János, Kovács Gábor, Kéri Pál, Korcsik János, Gyürky Márk, és György, Bakallár Sándor és József, Gyürky Andor, Korcsok Mihály, Csernus János, Balás Béla, Lendvay ...

Bevonult harcosaink közül sebesülve néhány napi szabadságra Szilassy Elemér jött haza, ki az északi harctéren kapott jobb karján általlótt sebet, melynek begyógyulása után ismét visszatért a harcba.

Legelső eltűntek között pedig Klaudinyi Kálmán és Kéri Pál cs.szentiváni lakosok szerepelnek, kik szintén az északi harctéren küzdöttek. Az északi harctérre vonultak közül azonban legtöbben orosz fogságba estek. Így Antal József alsótoldi és Balás Lajos szentiváni lakosok...

Szept. 4-én a körjegyzőség összes községeiben kidoboltatott, hogy az egész vonalon győztünk. A körjegyző a községi iroda elé rendeltette a falu egész népét és nemzeti zászló alatt énekelve járatta be a községet, végül este 7 órától minden ablak kivilágítását elrendelte, A diadalmámor oly túlságos volt, hogy a körjegyző kocsisa már 7 óra előtt bezúzta azon ablakokat, melyekben nem égett gyertya, így a hadbavonult kántortanító ablakát is.

Különben megjegyzésre érdemes jelenség, hogy a háborús idők következtében megnagyobbodott közigazgatási hatalom akárhányszor megfélemlítő önkényeskedésekre ragadtatta el magát úgy a műveletlen, mint a művelt lakossággal szemben. Így 1914. okt.14-én a kolerával fertőzött Balassagyarmatról hazatérő lelkészt a plébánián, tiltakozása ellenére 15.-től 20.-ig, 5 napi zárásra helyezte, sem őt magát (e sorok íróját), sem mást át nem engedvén a plébánia

küszöbén, dacára annak, hogy vasárnap esvén közbe és egy temetés is. A pap sem a templomba nem mehetett, hol a hívek 6 községből várták, sem a temetőbe, hol az illető halottat pap nélkül elföldelték.

Érdekes, hogy az ugyancsak Balassagyarmatról ugyanakkor hazatérő felsőtoldi bíró és mások semminemű óvintézkedésnek vagy megfigyelésnek alávetve nem voltak. Természetes, hogy a kolerának sem itt, sem az egész körjegyzőség területén híre sem volt.

1915.

Hadba vonultak Cserhátszentivánról: Kállay Viktor (II.15.), Hovanyecz János, Ifj. nagy Péter (III:15.), Pulay aljegyző.

Przemysl elestekor részint elestek, részint fogságba estek Cs.Szt.Ivánról: Balás Béla, Csernus Sándor és József, balás Bene(?), Lőrincz István, Balás István, Vicze János, Szabó Lajos, Babiák Gyula, Prétka János, Bercsényi Mihály, Markó Miklós, Deák János, Noskó Vilmos(?), Németh János(?) Kovács János(?), Korcsik János, Gyürky Márk, Korcsok Mihály.

Gyürky Györgyöt, mint beteget visszahagyták az oroszok.

Elestek az északi harctéren Cs.Szt.Ivánról: Szilassy Elemér (II.8.), Szigethy Gábor (III.22.)

Olasz fogságba estek: Siraky Sándor (Cs.Szt.Iván).

Orosz fogságba estek: Kállay Viktor, Hovanyecz András, Ifj. Nagy Péter.

1917. jan. 17-én *hadba vonult a szentiványi templom legnagyobb (92 kg-os) és legkisebb (18 kilós) harangja is. A latin nyelvű felirat tartalmazta, hogy azokat a szentiványi birtokosok készítették a keresztelő Szent János tiszteletére épült templom javára 1792 és 1747 években.*

1918.szept. 30-án *hadba vonultak az orgona sípok is (24 db, 19,8 kg).*

A foglyok dolgoztak bányában, mezei munkán, vasúton, favágáson, és számos helyre eljutottak (Moszkva, Szentpétervár, Turkesztán, Krasznianszk, Nizni-Novgorod, Szene-Palatinszk, Vlagyivosztok,

Szamarszk, Volszk, szibériai Acsinszk, Olaszországban Urbento, Verona), volt aki „már” 1917-ben, volt, aki csak 1921-ben tért haza.

1918. nov.1. fegyverletétel az összes fronton. Nov. 16-án Bp népe kikiáltja a köztársaságot és megalakul a Károlyi kormány.

1920. január 31-én gyászmise a súlyos békefeltételek miatt.

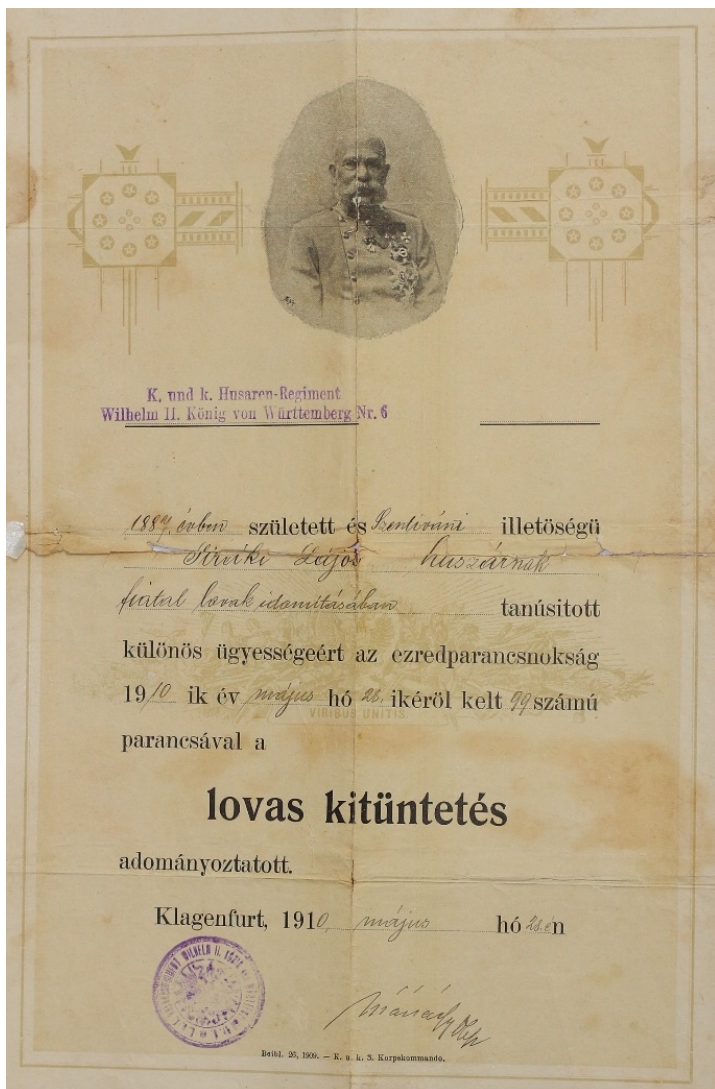
A kivonatokat készítő Murányi Gyuszi megjegyzése:

Gyermekkoromban Balás Lajos bácsitól oroszországi fogságáról hallhattam könyveket megtöltő élményeket. Csernus Pali bácsi büszkén mutatta fényképét és a személyéről szóló leírást ezrede emlékkönyvéből. Ime:

„Csernus Pál. Gazdálkodó, törvénybíró. Sz. 1898, Cserhátszentiván. Bevonult 1916 májusában a 60. k. gy. e-hez. Ugyanezen év szeptemberében kikerült az orosz harctérre, majd az olasz hadszíntéren küzdött a Piave, stb. vidéken 1917. novemberig. Mint járőr az olasz arcvonalon olasz hadifogságba is esett, ahonnan azonban sikerült megszöknie. Kitüntetései: O1, O2, Br., K. cs. k. és az országgyarapító tevékenységek során teljesített szolgálatáért a Délvidék visszafogl. e. é.”

Nyugodjanak békében.

Katonai kiképzés dokumentumai 1910-ből

Siráki Lajos 1887-ben született Szentivánon.
K.und K. Lovas kitüntetés Klagenfurtban 1910 májusában.
2014 decemberében hősi halált halt az orosz fronton

Siráki Lajos huszár lövész kiképzést kapott 1910 július 25-én.
 1914 decemberben fejlövést kapott és meghalt.
 Tábori levelei a következő fejezetben olvashatók.

Tábori levelek az I. Világháborúból

Egy katona fiú, Siraky Lajos halála

A cserhátszentiváni Horváth Pálné, született Siraky Etelka bocsátotta rendelkezésre a család egyik tagjára, Siraky Lajos katonára vonatkozó levelezőlap dokumentumokat, amelyek az I. Világháború idején születtek. A lapokat az ifjú katona szüleinek, édesapja somoskőújfalui (Nógrád megye) címére írta. Nem csak a levelezőlap keltezésén, hanem a pecséteken is láthatók a dátumok, amelyek alapján követhetők az események.

Az 1914 nyarán és őszén kelt, a tábori postai levelezőlapra írt sorok még arról tudósítanak, hogy jól van, hogy „*még élek*”.

A dokumentumokból kiderül, hogy a szülők által, 2014 telén írt levelet a fiú már nem kapta meg, mert december 17-én egy orosz golyó eltalálta, feljövést kapott és azonnal meghalt. Ezt Bobor Istvánnak, a 6. Huszárezred, 5. Század káplárjának 2015. január 8-án a szülőknek írt, a 35. számú tábori posta 2015. JAN 9. bélyegzővel ellátott levelezőlapján (Feldpostkorrespondenzkarte) küldött értesítéből tudjuk meg.

Az egyik szemtanú barátja 2015. január 18-án kelt levelezőlapon további részleteket írt le a hősi halál körülményeiről. Tudjuk, hogy lóháton volt, amikor a fejlövés érte. „... *fájdalmasan kellett nézni, amint lefordul a lóról és rövid szenvedés után meghal...*”

Később, február 7-én, egy másik katona társa, barátja, Kerekes György egy négy oldalas levélben, amit a szülők szintén megkaptak, részletesen leírta az eseményeket.

A család a levelezőlapokat és leveleket, mint ereklyéket őrizte meg és adta tovább generációról generációra. Érthető módon a szülőknek a fiukhoz írt levelek nincsenek meg, mert azok a fronton elvesztek, s a fiú soraiból tudjuk, hogy ha nem is mindegyik levél, s egy részük, ha késéssel is, de megérkezett. Az utolsót azonban ő már nem olvashatta. A választ az együtt érző bajtársak írták.

Dr. Szalay Ferenc

Kérem szívesen és tisztelemmel
 tudomásul venni, hogy a fentebb
 említett lapot a 6. Huszárezred tábori postaszáma 35. A 2014.VIII.25-én kelt lapot
 a tábori posta 27-én bélyegezte le. Látszik K.u K. (Kaiserliche und
 Königliche = Császári és Királyi) Regimen ellenőrző pecsétje is.

Az 1 fillér árú levelezőlapon a feladó neve nem szerepelhetett, csak az,
 hogy 6. Huszárezred tábori postaszáma 35. A 2014.VIII.25-én kelt lapot
 a tábori posta 27-én bélyegezte le. Látszik K.u K. (Kaiserliche und
 Königliche = Császári és Királyi) Regimen ellenőrző pecsétje is.

A későbbi lapokon írt sorokból külön grafológiai és pszichológiai ismeretek nélkül is megállapítható, hogy a fronton a helyzet egyre nehezebb lett.

[illegible]

A 2014.IX.18-án kelt levél sokat elárul.

„Kedves szüleim és testvéreim. Tudatom hogy még élek sorsunk felől igen keveset írhatok csak egészséges vagyok és élek. Tudatom aszt is sok ismerőssel találkoztam. Tegnap Szentiványiakkal, Gyarmati népfelkelőkkel. Ha megkapják lapom írják meg. Élek és Gábor címjét is. Különös újságot nem írhatok csak nagyon rossz világba értünk.

Tisztelem és csókolom számtalanszor fiuk Lajos”

A levélből kicseng a szorongással teli félelem. Háromszor is szerepel a legfontosabb, hogy „élek”. A „Gyarmati népfelkelők” a mai Balassagyarmatra vonatkozik.

A levelezőlapon a jobb felső sarokban lévő tábori pecséten jól látszik, az levél megírásához képest három nappal később, 2014.SZEP 21-én elindult a lap frontról, és a mellette lévő pecsétről leolvasható, hogy még abban a hónapban megérkezett Magyarországra, Somoskőújfaluba.

A következő oldalon látható, levelezőlap több érdekességet is mutat. Érdekes maga a lap. A K.u.K. hadseregben rendszeresített Feldpostkorrespondenzkarte-n az előre nyomtatott feladó megjelölés négy, ha tetszik, öt nyelven szerepel. Németül – Absender; lengyelül – nadawca; csehül/szlovákul – odesílatel; és magyarul, persze hibásan – feladu. Ez utóbbi jelzi, hogy a nyomtatvány nem Magyarországon, illetve nem magyar nyomdász által készült.

Valószínűleg lengyel nyelvterületről indult a levél, de a tábori postabélyegzőt Miskolcon ütötték rá. A feladó Siraky Lajos 6. huszárezred, 4. század, II. regiment, Tábori posta 35.

A címzésből tudnivaló, hogy a feladó édesapja Siraky Gábor, ispán volt. A fiú nagy örömmel írja, hogy végre kapott otthonról postát, levelet, lapokat.

„Különös újságot nem írhatok a háborúról, igaz sokat tudnék írni ha lehetne. Az oroszoknak igen jó ágyúja van és jól tud célózni....”

Adósender: Nadawca:
Ódesítateli: Feladó.

Nakładem Biura i Skrytka w Białymostku

Siraky Lajos, 6 éves
cím: Hírvárosi 2. sz.
Földpostai 30

Feldpostkorrespondenzkarte.

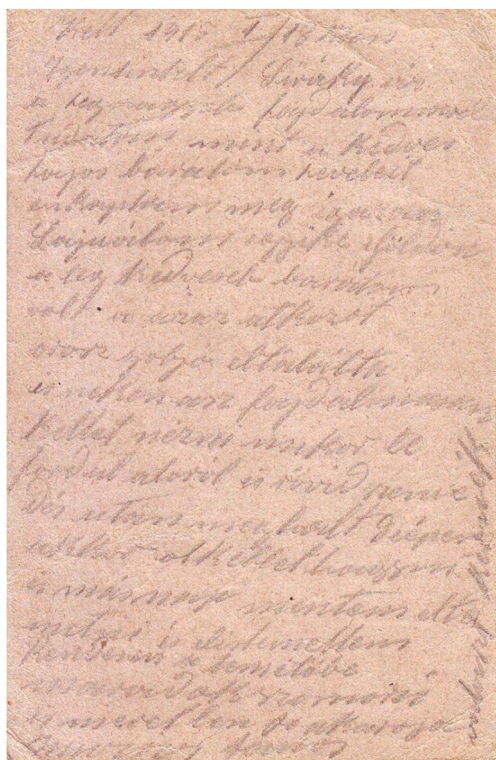

J
Siraky Gábor úrának
Nagraton
Samar Könyvtár.

1914 IX/20

Kedves urunk, és testvéreim
Tudtom, hogy vala kére. Képtelen eni egy pár
sőt egy pár levelet. Képtelen egy lapot
Pálitól egy lapot és Enstól egy lapot
még többet nem képtelen. De eni a ment
minként mint enni vacsora és a Tábori
postánkat elfogták. Ha még képtelen lapot
írni. Lehet alkiben soha lehet enni
Képtelen, egy lapot nem írhatok. O. háborúval
egyet, soha lehet írni ha lehetne. az ország
egyet az országban és jobban ez enni. De még
nem jobban a galas rád nem tud írni mert
20-40 évesen képtelen enni. 20-30 évesen lehet
még ha legyen az ország a postánkat enni a lapot
egyet soha képtelen enni. De enni a soha egy lapot
de nem lehet enni. De enni a soha egy lapot

Ez volt az utolsó levél, ami Siraky Lajostól Magyarországra érkezett.

Ezt a kétnyelvű TÁBORI POSTAI LEVELEZŐLAP-ot a M. kir állami nyomdában, Budapesten nyomták.

Kikövetkeztethető, hogy a káplár a Lajosnak írt apai levelet Amviczky Jánosnak is továbbította, aki 2015.I.18-án válaszolt.

Ő is leírja a fiú halálát, s azt, hogy másnap a temetőben rendesen eltemették.

Sokat elárul a katonák szeretet- és levéléségéről, hogy oldalt odaírta: „választ kérnék”

Az előbbi levelezőlap hátoldalán a háborús propaganda képe, s kézzel írva a dátum, s hogy az írás az orosz lengyel harctéren született.

Zeller Bea gondolatai a mai Szentivánról

*"Fél világot is bejárhatod, más ember földjén testvértelen leszel
s elfúj a szél, mint kósza őszi lombot, ha nemzedetről megfeledkezel."*

Wass Albert

Cserhátszentiván a Cserhát egyik legszebb kis faluja, amelyet körülvesznek a hegyek. Minden alkalommal jó ide betérni, hiszen csak úgy sugározza szépségével a nyugalmat.

Lakossága azonban rohamosan csökken. Míg 1960-ban 533-an lakták, 2005-ben már csak 162-en. Az utóbbi időben is folyamatos csökkenés figyelhető meg, 2008-ban már csak 152, 2009-ben 148 lakosa volt a falunak, ehhez képest a Magyarország közigazgatási helynévkönyve (2014. január 1.) szerinti adatok azt mutatják, hogy ma már csak 123 fő lakik itt. Ez azt jelenti, hogy évente körülbelül 4 fővel csökken a lakosok száma, és ha így folytatódik a fogyatkozási arány, a végén még nem lesz saját lakosa Szentivánnak.

Ezt pedig nem szeretnénk! Senki sem, úgy gondolom. Akkor valamit tenni kell, fellendíteni valahogy, valamivel! Vannak közöttünk okos, tehetséges emberek, itt az alkalom, fogjunk össze, ha másért nem, az Őseinkért, a tiszteletükért, mert Ők is azt szeretnék, hogy tovább éljen a „Falu” melyért ők is harcoltak annak idején. Most rajtunk van a sor. Be lehet népesíteni, csak tenni kell érte!

Nekem csak tippem van, a megvalósításhoz kevés vagyok, ahhoz sokan kellünk. Talán lehetne munkát adni az itteni embereknek, a falu forrásvíze csodákra képes, biztosan nagyon sokan jönnének ide a gyógyulásért. Miért ne lehetne fürdőt kialakítani, hiszen régen is híres volt a strandfürdője. Igaz sok befektetés szükséges hozzá, amit csak külsős segítséggel lehetne megvalósítani, például pályázatokkal, mindenki ért valamihez, összefoghatnánk. Vagy akár a mezőgazdasági termelésre is gondolhatunk, ami talán kevesebb pénzből is megvalósítható lenne.

Sajnos nem sok embert ismerek, aki önzetlenül segíti, támogatja a falut, de szerencsére vannak páran. Egyiküket ki is emelném, Őt

mindenki nagyon jól ismeri. Neki is köszönhetjük a Világtalálkozót, hogy minden évben itt lehetünk, olvashatjuk a „sárga könyvet”, aki mindent megtesz azért, hogy létrejöjjön, összefogja a „NAGY CSALÁDOT”. Igen, talán mindannyian Szalay Professzor úrra gondolunk, aki egész évben fáradságot, pénzt nem kímélve életet hoz a faluba. És mindezt miért? – Mert szeret itt élni, tenni, adni. Talán örömét leli abban, hogy látja mások elégedettségét. Én mindenképpen tisztelem odaadó munkáját és köszönettel tartozom, hogy itt lehetek. Ne feledkezzünk meg köszönetet mondani Murányi Gyuszinak sem, aki fáradhatatlanul vesz részt a világtalálkozók szervezésben, a kivitelezésben, a honlap szerkesztésében és még sorolhatnám. S akik itt élnek a faluban, mennyit dolgoznak azért, hogy mi jól érezzük magunkat! Tegyük mi is érte! Ez legyen a mottó a jövőben!

A legutóbbi Világtalálkozón szomorúan hallottam, hogy a falu lakóinak egy része nem vesz részt a készülődésben, és még csak nincs is jelen ezen az eseményen. Vajon mi okuk van elzárkózni, miért lettek ennyire közömbösek, távolságtartóak?! Ez a kérdés az utolsó találkozó óta is ott motoszkál bennem.

Ha a munkanélküliség a fő oka, mit lehetne tenni, hogy ezen változtassunk, lehet-e egyáltalán? Biztosan! Újra értelmet kell adni nekik, az életüknek, mert ugye el vannak keseredve, hiszen nincs munkájuk így pénzük sincs, nélkülöznek, talán még éheznek is. Hogy is lehetnének így boldogok, kiegyensúlyozottak. Persze, hogy nem érdekli őket egy ilyen alkalom, persze, hogy nem akarnak részt venni semmiben, nem akarnak mutatkozni.

Nagyon elkelne a segítség ezeknek az embereknek, mind lelkileg, mind anyagilag. Nagyon sokat kell velük beszélni, rá kell venni őket, hogy van értelme újratekdeni. Az elbújás nem megoldás, ki kell állni és tenni azért, hogy jobb legyen, mi pedig talán segíthetünk ebben. Ez most nekik szól, talán ők is olvassák majd e sorokat. Adjunk értelmet az életüknek, segítsük őket vissza a mindennapi életbe, biztos van rá valamilyen megoldás. Ha már érezni fogják, hogy ők is fontos tagjai a társadalomnak, akkor már nyert ügyünk van.

Persze nem vagyok naiv. Tudom, hogy sok esetben a szenvedélybetegség, az ital is nagy rombolást végez, s nem engedi, hogy egészséges, normális, alkotó életet élhessenek. Tehát bezárul az ördögi kör. Munkanélküliség – céltalanság – ital – alkalmatlanság – hanyatlás – munkanélküliség. Azt is tudom, hogy nem csak ebben a faluban, hanem országosan is vannak hasonló gondok.

Vannak, akik egészségesek, vagy legalább is nincs olyan betegségük, ami akadályozná, hogy részt vegyenek a közös megmozdulásokban, így a világtalálkozókon. A fásultság, a bizalmatlanság, a féltékenység, vélt vagy valós sérelmek, indokolt vagy indokolatlan távolságtartás, és még ki tudja, hogy mi az, ami gátolja őket. Ó de jó volna, ha ezen is lehetne változtatni!

Ezeket a tényeket és sötét gondolatokat felülírja azonban a sok öröm, a pozitív megnyilvánulások, a boldog együttlét, a kellemes szórakozás, a baráti kapcsolatok ápolása és újak létrehozása, a faluhoz való kötődés megerősödése, amire a Világtalálkozó jó alkalmat nyújt.

Örüljünk és közösen munkálkodjunk, hogy szebb élete és jövője lehessen Cserhátszentivánnak.

Forrás:

Zeller Bea

http://www.ksh.hu/docs/hun/hnk/hnk_2014.pdf (69.o.) 2015.04.25.

<http://www.cserhatszentivan.com/toertenelem/adatok/> 2015.04.25.

A szerkesztő megjegyzése:

Ferencz Istvánné Zeller Beatrix, egy Csernus rokon, aki az internet révén találta meg távoli rokonait, s részt vett a Cserhátszentivániaiak Világtalálkozóján 2011-ben először, majd az óta minden évben. Több írása is megjelent a találkozók alkalmával kiadott „sárga könyvekben”. A mostani írását a sorozat e hetedik könyvében adjuk közre.

Jó hír, hogy 2015 tavaszától három közmunkásnak (Holecza Endre, Mezősi Béla, Radóczy István) van munkajövedelme, kenyere.

Sz.F.

Cserhátszentivánért Alapítvány

Székhely: 3066 Cserhátszentiván, Rákóczi út 21,

Adószám: 18216860-1-12.

Alapító: Murányi Árpád. Számlaszám: 11710088-20001041.

A kuratórium tagjai: Lord Eszter, Murányi Gyula, Szalay Ferenc dr.

Jogi változás miatt csak januárig voltak tagok: Cservölgyi Zoltán és Sándor Józsefné.

A felügyelőbizottság tagjai: Kasza Mónika, Kaszáné Berkó Katalin (könyvelő!), Benkóné Turcsányi Ildikó.

Az adományoknak (3,2 millió) és Dr. Beer Miklós váci püspök atya (4 milliós) kölcsönének köszönhetően pályázni tudtunk a Plébánia nevében a templomlépcső és egyéb munkákra, ill. a plébánia felújítására.

Templom:

A terveknek megfelelően elkészült az új vasbetonlépcső sütői kő burkolattal, az akadálymentes feljáró a sekrestyéhez, felújításra került a sekrestye tetőzete, az utcai támfal és kerítés, megtörtént az ereszdeszkázat és esőcsatorna cseréje.

A kozárdi Cserhátalja V.E segítségével a Leader Vidéki Örökség Megőrzése pályázaton megnyertük a teljes (8,5 m.) belekerülési összeget – utófinanszírozással. Kifizettük az eddigi munkák számláját. Benyújtottuk a pályázati feltételeinek megfelelő végelszámolást. Miután a dokumentációt és a teljesített munkát elfogadja az MVH visszakapjuk maradék pénzünket (1,3 millió).

Plébániaépület (parokja/parókia/paplak):

A 80 évvel ezelőtt községi erőből épült plébániaépület felújítására (tetőhibák, ereszdeszkázat és esőcsatorna csere, külső pucolás, udvari folyosó helyreállítása új mosdóval, villámsújtotta elektromos r. és csőtöréses vízvezeték cseréje, teljes festés-mázolás, új fürdőszoba, garázson lapostető felújítása és ajtó cseréje) az Egyházügyi

Államtitkárságtól 4 milliós támogatást nyertünk. Ehhez az adományokból még 1,8 milliót kellett hozzátenni.

Mindkét kivitelezést az ecsegi Jasko Bau Kft, a tervezést és ellenőrzést a héhalmi Kovács Miklós végezte.

A felújítás a Darányi Ignác terv keretében valósult meg. Részleteket a templomudvar kapuján elhelyezett tábla is mutatja. Lásd fényképet a 272. oldalon

Sok évvel ezelőtt a Lourdes-i (lurdi) barlangra gyűjtöttek. Ebből, a Babiák Béláné Berkó Julika őrizte pénzből fizettük ki az első tervezést, ill. szabadítottuk ki a templomot a lezúduló és beázást okozó földből, tisztítottuk ki az elburjánzott belső kertet.

A plébánia belső udvarán egy lépcső és támfal is felújításra/javításra szorul még. A kuratórium a 2015.május 17-i ülésen jóváhagyta a tervet.0

A kuratórium a 2015. június 7-én tartott ülésén jóváhagyta, hogy az Alapítvány a falu útfelújítási pályázatát támogatja.

A személyi jövedelemadó (2013 évről 2014-ben) felajánlott 1%-ából a

Cserhátszentivánért Alapítvány

Adószám: 18216860-1-12

szép, 104.138 Ft támogatáshoz jutott. Köszönjük! Kérjük ez évi jóindulatát is.

Bankszámlaszám: 11710088- 20001041

Köszönjük a küldött adományokat (101 db) és egyéb segítséget. Kérjük további bizalmát és támogatását.

(bővebben: www.cserhatszentivan.com/Szentivánért)

Élhető Cserhát Világa Kiemelkedően Közhasznú Alapítvány

Alapító: Kecskés Miklós

Alapítás éve: 2008

Kuratórium tagjai: Bakayné Herold Livia, Bocsor Ede, Deák Zsuzsanna (elnök), Dugonics Anita, Kovács Zsolt, Sándor Józsefné

Tiszteletbeli elnök: Kasza Kálmán

Térítést a kuratórium tagjai nem kapnak, kiadásként csak a banki költségek elszámolása jelentkezik.

Az alapítvány célja:

A vidék értékeinek, tárgyi és szellemi kultúrájának megismertetése a helyi közösségekkel kulturális programok keretében.

A vidék fejlesztés társadalmi-gazdasági szerepének erősítése kulturális tevékenységek szervezésével.

Az emberek megismertetése a helyi értékekkel az értékek megóvása és ismertetése érdekében különböző rendezvények szervezése és azokban való részvétel.

2014-2015 évi tevékenység és tervek:

Az elmúlt időszakban a vadak által megrongált temető kerítés felújításában kért segítséget az Önkormányzat az alapítványunktól. A kerítésdrótot megvásároltuk, reméljük, hogy mielőbb sor kerül a javításra, ezzel megszüntetve a további károkat a sírkertben.

Az Alapítvány szervezte, végezte és szponzorálta a ravatalozóban lévő padok felújítását.

A jövőbeni elképzelésünk a faluval kapcsolatosan többirányú:

- Az eredeti „ásott” gyűrűs utcai közutak faszerkezeteinek (tetős, gémes) felújítása, vagy

- Sport – kondiszoba kialakítása, sporteszközök beszerzése, vagy
- Az úgynevezett alsó buszmegálló átépítése – szocreál stílusból bármi másra.

Sajnos az anyagi lehetőségünk véges, ezért át kell gondolni, hogy mit tudunk megvalósítani, mihez tudunk esetleg pályázati forrást szerezni.

A megvalósításhoz bármilyen segítséget,- tárgyi, anyagi esetleg tervezési segítséget, ötletet- szívesen fogadunk.

Köszönjük az anyagi támogatást a cégeknek és a magánszemélyeknek.

Az adóbefizetések 1%-a is megérkezett az alapítvány számlájára, köszönjük mindenkinek.

Szeretnénk, ha továbbra is gondolnának alapítványunkra.

Számlaszámunk:

11741024-20032056-00000000

Elérhetőség:

Levélcím: Élhető Cserhát Világa Alapítvány

3066 Cserhátszentiván Kossuth út 31

Telefon: +36 20 5371239

e-mail: dzsuzsa01@gmail.com

*Deák Zsuzsanna
a kuratórium elnöke*

Elkészült a templomlépcső díszburkolata is és az akadálymentes bejárat

A tavalyi könyvben már írtunk arról, hogy több évi előkészület, széleskörű összefogás eredményeként, a Cserhátszentivánért Alapítvány és a Katolikus Egyház segítségével elkészült a templomlépcső szerkezeti felújítása, a masszív vasbeton váz, Azóta már készen van az igényes, süttői mészkőből („márványból”) készült díszburkolat is.

A pályázatok elnyerésének köszönhetően az egész templom, a parókia, a garázs, a támfal, a kerítés, a kapu is megújult. A plébánia épülete szépen be van rendezve, most már csak az kellene, hogy plébánosunk itt is lakhasson. Az épület lelki gyakorlatok, konferenciák, egyházi és nem egyházi vendégek fogadására is alkalmas.

A díszburkolat mellett új tölgyfa küszöb is készült.
A lakkozás még hátravan.

A régi töredezett, balesetveszélyes lépcső helyén, íme, itt az új.

Fent: A megújult lépcső díszburkolattal

Lent: A sekrestye felől akadálymentesen lehet bejutni a templomba

A Darányi Ignác terv keretében valósult meg a felújítás. Részletek a táblán olvashatók. A Cserhátszentivánért Alapítvány és a katolikus egyház, a püspök adta az induláshoz az önerőt.

Szilveszteri túra a Középhegy körül

2014. december 31-én, egy mínusz 15 fokos éjszaka után indultunk neki az évbúcsúztató túrának Kozádról Cserhátszentivánra és vissza, nejemmel, Ilonkával. Az autót Ecsegen hagytunk az Ilona várnál, s a mínusz 7-8 C°-os verőfényes napsütésben nyakunkba vettük az ígéretes élményeket kínáló erdei utat.

A Nyestéken (nyiladék) áthaladva, a Cserkúti pataknál (Szuha patak) megbújó néhai Delelőnél visszagondoltam a régi idők hangulatára. Az Ecsegről kihajtott gulya a nyári melegben végig legelte délig a nyestéket. A Delelőben kérődző marhák mellett a gulyás és kutyái is hűvöset találtak a patak közelében, s ivóvizet merítettek a gémeskútnál. A Nyesték, a Delelő ma már cserjével sűrűn benőtt terület. Valószínűleg vadak és vadászok paradicsoma. Az idő túlhaladta a korábbi állattartási módokat. Igaz, akkor nem volt munkanélküliség.

Folytattuk utunkat az „Ilona völgyön” át, ami számomra új elnevezés (most hallottam először Ecsegen). Korcsok Ilonka nénire gondoltam, Cserkút pusztá néhai derék lakójára, aki kemény munkával tartotta fenn a gazdaságot. Megpihentünk a valaha félelmetesnek tartott Sárkány barlangnál. Elhaladva Cserkút pusztá mellett, Cserhátszentiván felé kanyarodott utunk. Csak feltételezni tudom, hogy a néhai Szárazrét pusztá fölött haladtunk el.

Cserkút pusztát elhagyva közelítettünk Szárazrét felé. A dombtetőn körütekintve elénk tárult a nógrádi dombok vonulata, s a távolban előbukkantak Cserhátszentiván házai, templomtornya. Az erdőszélen legelésző özeket cserkésztünk be a fotó kedvéért. Megneszeltek, majd gyorsan elinaltak...

A faluhoz közeledve bocikat pillantottunk meg, amint az egyre erősödő napsütést élvezik, s rábámulnak az idegenekre.

Beérve Cserhátszentiván központjába, felemlegettük a júniusi Világtalálkozó egy-egy részletét. Meginterjúvoltunk egy helybeli lakost is, hogyan értékeli a Világtalálkozókat. A templom előtt, kirándulásunk fordulópontjánál, pihenőt tartottunk. Az új lépcsőket szemből is megtekintettük. Jó volt látni egy széleskörű össze fogás eredményét.

Új irányt vettünk, a Zsunyi patak völgyén folytattuk utunkat Ecseg irányába.

Megcsodáltuk a jeges formációkat, az elhalt fákat, megtaláltuk a Cserkészkereszt helyét. Később, az ötvenes évek végén, úttörők sátoptábor volt ugyanitt. Elhaladtunk a Hármaskút mellett, megfigyeltük a malom árok nyomvonalát, a néhai Takács malom helyét.

Gyorsan elértük ezután a volt Alsómalom romjait, ill. a Malomforrást. Jóleső fáradtsággal, átfrissült tüdővel, s bizakodva az új, 2015-ös esztendőben, ültünk be autónkba az Ilona várnál, hogy mielőbb „rápihenjünk” az előttünk álló évforduló ünneplésére.

Gilching/Bajorország, 2015.január 18.

Barna Péter

A következő oldalakon láthatók a túra alkalmával készült fényképfelvételek. Világos kabátban Barna Péter feleségét, Ilonkát látjuk. Péter is látszik, de csak az árnyékképe, amint felvételeket készíti.

(A szerkesztő megjegyzése)

Fent: Indulás Kozádról
Lent: Készen a nagy sétára, Ecseg Ilona várnál

Fent: Nyesték (nyiladék), háttérben a Középhegy
Lent: A Sárkány barlang befagyott vízfelülettel

Fent: Zúzmarás táj Cserkút puszta után
Lent: Cserhátszentiván madártávlatból

Fent: Visszatekintés Szárazrét pusztára

Lent: Őzek az erdő szélén

Fent: Téli napsütésben, zúzmarás hóban is legelő tehenek
Lent: A plébánia előtti, a megújult templomlépcső felé vezető út

Fent: A befagyott Zsunyi patak mellett

Lent: A Hármask-forrás, hátérben az elhalt öreg fűzzel

Úrnapi körmenet 2015. június 7-én

Ismét volt körmenet, ami az utóbbi években már megújult hagyománynak tekinthető. A szentmise után 17.00 órakor, ragyogó napsütésben, szép meleg napon került sor a körmenetre, amelyen közel ötvenen vettünk részt.

A négy égtáj felé felállított „gulipkák” fém vázát most is Balás István szerelte össze, s a fehér borítást, valamint a belső berendezést, az oltárt, az oltárképeket, a gyertyákat, a szőnyeget és a virágdíszítést külön-külön családok, csapatok készítették el.

A szentmise bemutatása után a körmenetet Urus Attila plébános úr vezette. A keresztet most is, az immár a 83-ik évében lévő Balás István, a zászlókat az asszonyok, a füstölőt Noskó Pál, a könyvet és a csengőt Murányi Gyula vitte, a virágszirmokat a gyerekek szórták az oltáriszentség és a körmenet útján.

Néhány fényképet adunk közre, amelyek mutatják a méltó hangulatot, a résztvevőket és a gondosan feldíszített gulipkákat.

Dr. Szalay Ferenc

Urus Attila plébános úr és Noskó Pál a füstölővel az első gulipkánál.

Fent: Az oltáriszentség felmutatása.
Lent: A feszületet most is Balás István vitte, az asszonyok a zászlókat. Ünnepi énekek hangzottak

A rózsaszirmokat a gyerekek, kicsik és nagyok hintették
Lent: Balról Lord Angus és Fiona, Cservölgyi Szabolcs.

Fent: Már majdnem teljes a kör

Lent: Szentlecke olvasás az utolsó gulipkánál. Jól látszik az új lépcső

A közös ima és éneklés az úrnapi körmenet ünnepélyességét emelte.
A fenti képen is jól látszik baloldalon a felújított lépcső
díszburkolattal.

Fent: Az első gulipka. Balról Babiákné Berkó Julika és leánya Éva, Fekete Sándorné Éva. Lent: A 2. gulipka. Fekete Sándorné Éva, Bakayné Noskó Gizella, Sándorné Noskó Erzsébet. Szép szőnyegek.

Fent: A 3. gulipka. Balról Szabó Pálné, Szabó Timea és Balás István. Lent: A 4. gulipka. Zárainé Borika, Csóréné Erzsébet, Vargáné Bakay Magdolna, Balás István. Az első sorban: Lord Fiona, Lord Angus és Lord Eszter

Megújultak a padok a ravatalozóban

A temetőben a ravatalozó előterében lévő padokat igencsak megviselte az idő. A festék lepergett, a lécek sérültek, az egyik karfa hiányzott, s a fém váz sem volt már a régi. A padok eredetileg, sok-sok évvel ezelőtt az orvosi rendelő váróhelységében teljesítettek szolgálatot, onnan kerültek a ravatalozóba, ahol a hozzátartozók, a látogatók nem csak a szertartások alkalmával, hanem sírgondozás, temető látogatás közben megpihenhettek.

A padok felújítását az önkormányzat előlegével az Élhető Cserhát Világa Alapítvány szponzorálta, a munkát Bényey Zsolt szervezte és részben végezte. Az eredeti léceket fáig lecsiszolták, asztalossal hat új lécet gyártattak le, a fémvázat is rendbe hozták, új festést kapott. A fa részek lazúr festést kaptak. Még kell majd védőréteget felvinni, de a megújult padok már így is szolgálják a látogatókat, közöttük a VII. Világtalálkozó résztvevőit.

Dr. Szalay Ferenc

Ilyen volt, ilyen lett. (Bényey Zsolt felvételei.)

Kiegészítés

A 2012-ben megjelent kiadványban, a hídépítéssel kapcsolatos fejezetben a 163-ik oldalon leírtakhoz néhány mondat kiegészítés:

Az említett személyek érdemeit elismerve, azt kétségbe nem vonva, megemlíjtük, hogy a hídfelújításhoz, illetve az új híd felépítéséhez hiányzó pénz megszerzésében, és az azt követő átcsoportosítás intézésében sokat köszönhetünk Kasza Kálmánnak. Reméljük, hogy ezek után is számíthatunk rá.

A híd előtti mederszakasz még további megerősítést igényel, hogy újabb árvíz, vagy nagy vizek a Jóska patak beömlése felől ne moshassák alá a híd támaszt.

Egyébként a világtalálkozókon kezdettől fogva, minden évben Kasza Kálmán szponzorálja a koszorúkat

Jól látszik, hogy árvízvédelmi szempontból még nem teljes a védmű.
A Jóska patak beömlése. A sárgás szín jelzi a vízmosást. Félő, hogy
később földcsuszamlás, útbeomlás következhet.
Bár most sekély a víz, mégis látszik a kőhordalék.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondok mindazoknak, akik írásaikkal, adatok közlésével, dokumentumok rendelkezésre bocsátásával vagy más módon hozzájárultak e könyv elkészítéséhez.

A könyv gazdeg képanyaghoz fényképeket küldtek: Andorkó Ferenc, Balás Balázs, Bényey Zsolt, Cservölgyi Zoltán, Csóré István, dr. Kenderfi Miklós, Lord Eszter, Lord Martin, Molnár Nikolett, Murányi Gyula, Sándor Olivér, dr. Szalay Ferenc, Szigethy Éva, Zeller Beatrix.

Nagy öröm volt tapasztalni, hogy a „cserhátszentivániaiak” közül sokan szakítottak időt és energiát arra, hogy saját, vagy családjuk emlékeit felidézzék, és írásba foglalják. A szerzők nevét mindenhol feltüntettem.

Bízom abban, hogy még sokan vannak, akik a tervezett sorozat részeként megjelenő jövő évi, vagy későbbi kiadványokban közkinccsé teszik azt, amit arra érdemesnek gondolnak. Külön felkérés nélkül várom a jelentkezéseket.

Külön köszönetet mondok Andorkó Ferencnek, aki nagy informatikai tudásával nem csak a képek feldolgozásában, hanem a kézirat technikai szerkesztésében is igen nagy segítségemre volt.

Takarékossági okból a szerkesztés és a tördelés munkáját magunk végeztük. A gondos nyomdai kivitelezést a Nestpress nyomda munkatársainak, személy szerint Fekete Ivánnak köszönöm meg.

E helyen is megköszönöm mindazoknak, akik tevékenységükkel, szellemi vagy kétféle munkájukkal, nyilvános szerepvállalásukkal, természetbeni vagy pénzadományukkal hozzájárultak a tavalyi és az idei világtalálkozó megszervezéséhez és lebonyolításához, valamint e könyv megjelenéséhez.

Cserhátszentiván, 2015. június 16-án

Dr. Szalay Ferenc
egyetemi tanár

MEGHÍVÓ
Cserhátszentivániaiak VIII. Világtalálkozója
2016. június 25. Szombat

Mindenkit szeretettel várunk

Jegyzet

Cserhátszentivániaiak VII. Világtalákozója 2015. június 15.

Írta és szerkesztette:

Dr. Szalay Ferenc

Kiadó: Felabor Hungary Kft

Felelős szerkesztő: Dr. Szalay Ferenc

Nyomda: NestPress Kft. Budapest

ISBN szám: xxxxxxxx

A falu címere a faluzászlón

Amikor még virágzott a falu, s már készen állt az új templom
A derékba tört fűzfa lehet jelkép is, de jó hír, hogy mellette nő az új